

Giới thiệu Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn

Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn nói về một cô gái bình thường trong một lần đang làm việc vô tình xuyên không qua một nhà nông, cô sẽ có một cuộc sống bình thường như cô mong ước hay không. Một thiếu gia có tài nhưng sống phóng túng bị người mình yêu cùng huynh trưởng hại chết. Trùng sinh lần nữa liệu cuộc sống có thật sự thay đổi hay lại tiếp diễn bi kịch của kiếp trước. *** Mộc Tuấn Phi nhìn đệ đệ đang nằm trên giường lạnh giọng cười đưa tay ôm lấy eo Trịnh Phiến Nhi. Nhìn thấy hành động này của Mộc Tuấn Phi, Mộc Tuấn Phong ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn hồi lâu mới lên tiếng: "Đại ca chuyện này là sao ?" "Như người thầy đó, Phiến Nhi sắp trở thành tân nương của ta." Mộc Tuấn Phi nhếch mép giọng trêu tức nói. "Phiến Nhi là thật ... sao ?" Vừa nói dứt câu Mộc Tuấn Phong phun ra một búng máu rồi lăn từ trên giường xuống. "Là thật ! Ta sẽ cùng Phi ca thành thân " Trịnh Phiến Nhi cả người dựa vào lòng Mộc Tuấn Phi nhìn cũng không nhìn người đang nằm dưới đất giọng nhàn nhạt trả lời. "Được rồi ! Đệ đệ ta hôm nay là đến tiền người một đoạn a !" Mộc Tuấn Phi ngồi xổm bên cạnh Mộc Tuấn Phong nói tiếp : "Người biết tại sao mình thành bộ dạng như thế này không ? Là ta, ta đã mua chuộc người bên cạnh người, cho độc nấn tính vào thức ăn hàng ngày của người, người trừng mắt nhìn ta làm gì ?" Mộc Tuấn Phi tát một vào mặt Mộc Tuấn Phong. *** Truyện mới hứa hẹn sẽ mang đến những tình tiết đầy ly kỳ và sóng gió. Ngoài ra, cái kết được tác giả khép lại vô cùng tình tế, khiến nhiều bạn đọc cảm thấy thuyết phục.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chương 1

Hiện đại, thành phố Z

Tại một công trình ngoại ô thành phố đang thi công xây dựng khu chung cư cao cấp, trên tầng cao nhất một cô gái mặc áo sơ mi tay áo xắn cao đến khuỷu tay, quần jean bám đầy bụi, đang đi xung quanh trụ thu lời xem xét. Cô là Hạ Tịnh Đình giám sát viên của công trình này, hôm nay nghe công nhân báo lại trụ thu lời của công trình hình như có vấn đề nên cô mới đến kiểm tra. Trời đang trong xanh bỗng nhiên kéo mây đen, một tia sét giáng xuống trúng ngay trụ thu lời nơi Hạ Tịnh Đình đang đứng làm cô chưa kịp phản ứng thì ý thức đã mất đi chìm vào bóng tối.

Cổ đại, Cảnh Vân quốc

Mộc gia thương hộ lớn nhất Cảnh Vân quốc. Trong một căn phòng tràn ngập mùi thuốc, trên giường một nam tử nằm đó hai mắt nhắm chặt, khuôn mặt tiêu tụy nhưng vẫn không làm giảm đi nét yêu mị. Cửa phòng đột nhiên mở ra đánh thức người đang nằm trên giường, bước vào là một nữ tử rất xinh đẹp theo sau đó là nam nhân khuôn mặt có bốn phần tương tự nam tử nằm trên giường.

"Khụ khụ Phiến Nhi đại ca .. hai người đến rồi à ? Cha .. mẹ .. đâu họ không đến sao ?" Mộc Tuấn Phong giọng ngượng ngồi dậy nhìn thoáng qua hai người vừa vào suy yếu hỏi.

Mộc Tuấn Phi nhìn đệ đệ đang nằm trên giường lạnh giọng cười đưa tay ôm lấy eo Trịnh Phiến Nhi. Nhìn thấy hành động này của Mộc Tuấn Phi, Mộc Tuấn Phong ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn hồi lâu mới lên tiếng: "Đại ca chuyện này là sao ?"

"Như người thầy đó, Phiến Nhi sắp trở thành tân nương của ta." Mộc Tuấn Phi nhếch mép giọng trêu tức nói.

"Phiến Nhi là thật ... sao ?" Vừa nói dứt câu Mộc Tuấn Phong phun ra một búng máu rồi lăn từ trên giường xuống.

"Là thật ! Ta sẽ cùng Phi ca thành thân " Trịnh Phiến Nhi cả người dựa vào lòng Mộc Tuấn Phi nhìn cũng không nhìn người đang nằm dưới đất giọng nhàn nhạt trả lời.

"Được rồi ! Đệ đệ ta hôm nay là đến tiền người một đoạn a !" Mộc Tuấn Phi ngồi xổm bên cạnh Mộc Tuấn Phong nói tiếp : "Người biết tại sao mình thành bộ dạng như thế này không ? Là ta, ta đã mua chuộc người bên cạnh người, cho độc nấn tính vào thức ăn hàng ngày của người, người trừng mắt nhìn ta làm gì ?" Mộc Tuấn Phi tát một cái vào mặt Mộc Tuấn Phong.

"Người biết tại sao phụ thân và nương không tới thăm người không ? Vì họ thất vọng, mất mặt do họ đã sinh ra tên nghịch tử làm bại hoại gia phong như người"

"Ta bại hoại ... gia phong ! Ta đã làm gì mà bại hoại gia phong khụ khụ khụ " Mộc Tuấn Phong hét lên nhìn chằm chằm Mộc Tuấn Phi hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

"Người cường hiếp dân nữ, trêu chọc chị dâu nhiều đó đã đủ chưa ? Ha ha ha ! Mộc Tuấn Phong uống cho người cả đời mang danh là thông minh hơn người cuối cùng không phải thua dưới tay ta sao !?"

"Ta cho người ân huệ cuối cùng được chết trong tay người mà người yêu nhất, người nên cảm ơn ta đi ! Phiến Nhi cho hắn uống " Vừa nói Mộc Tuấn Phi vừa đưa một lọ thuốc nhỏ cho Trịnh Phiến Nhi.

Trịnh Phiến Nhi dè dặt nhận lấy, đi đến bên cạnh Mộc Tuấn Phong đưa tay nắm lấy cằm rồi đổ thuốc vào miệng hắn. Vừa làm nàng ta vừa nói chỉ đủ

để hai người nghe thấy : " Tuấn Phong ! Xin lỗi vì tiền đồ của Phi ca đành hy sinh huynh vậy . Nếu có kiếp sau đừng đầu thai vào hào môn nữa !"

Mộc Tuấn Phong cười , cười đến thê lương . Cả đời hắn việc sai lầm nhất có lẽ là do hắn tin lầm Mộc Tuấn Phi và Trịnh Phiến Nhi . Một người là huynh đệ tốt , một người là người mà hắn yêu nhất vậy mà cả hai lại dồn hắn đến chỗ chết mà còn phải mang trên lưng tội bất nhân , bất hiếu , bất nghĩa . Nếu được làm lại hắn tuyệt đối bất bợn họ phải trả giá gấp trăm nghìn lần nhưng trên đời có cái gọi là " nếu như " sao . Mộc Tuấn Phong cười xong thì ôm lấy ngực trút hơi thở cuối cùng mắt vẫn đăm đăm nhìn hai người kia như muốn khắc sâu họ vào trí nhớ của mình .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 1.1

Cảnh Vân quốc :

"Cố lên , dùng sức sắp ra rồi , dùng sức đi phu nhân !"

" A a a..... !"

Xoẹt ! Âm âm tiếng sét vang lên rất lớn át cả tiếng đứa bé khóc nên không ai trừ những người có mặt trong phòng sinh biết là đứa bé đã ra đời .

Hạ Tịnh Đình cảm thấy mi mắt nặng trĩu không cách nào mở ra được , cô nghe thấy tiếng một phụ nhân giọng rất nhẹ nói chuyện : " Mau bế lại cho ta xem ! Là nhi tử hay nữ nhi a !"

" Phu nhân , lại là một tiểu thư " Giọng nói già nua vang lên trên đỉnh đầu Hạ Tịnh Đình .

" Vậy sao , ta muốn nhìn bé con bé lại đây " Phụ nhân đó vẫn không chịu buông tha việc muốn nhìn đứa bé .

Đây là chuyện gì ? Cô đang ở đâu ? Không phải cô bị sét đánh trúng sao ? Ở đây có mùi tanh của máu nghe cách nói hình như đây là phòng sinh mà ! Hạ Tịnh Đình nghĩ vẫn rất nhiều nhưng bây giờ cả người cô vô lực chỉ có thể dựa thẳng tại cố gắng nghe cho rõ họ nói gì thôi .

" Phu nhân ta đã sắp xếp xong rồi , chỉ cần đợi một chút nữa thôi là địa vị của người sẽ vững vàng không cần sợ những di nương đó nữa !"

Ở cửa sau của phủ , một nha hoàn tay cầm cái lồng đựng thức ăn cúi thấp đầu đi rất gấp , hướng mà nha hoàn đó đi là nơi mà hiện giờ phụ nhân đang ở .

' Phu nhân ' đây là đâu mà cách xưng hô cứ như là cổ đại vậy ? Hạ Tịnh Đình rất khó hiểu .

" Phu nhân , gia đối với người rất tốt , đã vì người mà suy nghĩ trước tất cả chỉ vì để người đứng vững trong phủ này !" Giọng nói già nua đó lại vang lên lần nữa dọa Hạ Tịnh Đình giật nảy người .

Cốc .. cốc...cốc

Cửa mở ra , nha hoàn đó lập tức lách người vào , phúc thân với người nằm trên giường rồi nhẹ tay đặt hộp đựng thức ăn xuống . Hạ Tịnh Đình cố gắng mở mắt ra nhìn xung quanh , khi nhìn đến hộp đựng thức ăn vừa được mở ra thì cô rất ngạc nhiên . Trong hộp là một đứa bé sơ sinh đang ngủ , Hạ Tịnh Đình dò mắt về muốn nhìn cơ thể mình một chút nhưng không nhìn thì thôi đã thấy là dọa cô thất hồn lạc phách . Cảnh tay cô cứ nhiên nhỏ như vậy đây rõ ràng là tay trẻ sơ sinh mà ! Chẳng lẽ cô gặp phải tình tiết trong truyện sao ?

Hạ Tịnh Đình nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu rồi lại mở mắt ra , vẫn không có gì thay đổi tay vẫn là tay trẻ sơ sinh . Cô thật sự rất muốn khóc , ở hiện đại cô kiếm tiền không dám tiêu xài chưa kịp hưởng thụ gì thì lại bị xuyên qua !

Đang lúc Hạ Tịnh Đình than thân trách phận thì một câu nói kéo suy nghĩ của cô trở về .

" Phu nhân , người phải mạnh mẽ lên ! Nhớ kĩ , người là sinh ra tiểu thiếu gia không phải tiểu thư . Muốn địa vị vững vàng người phải ngoan độc hơn !"

" Ta không cần ! Ta cần con của ta không phải là địa vị gì đó !" Phụ nhân trên giường lớn tiếng nói .

" Phu nhân , gia đã có nhiều nữ nhi lắm rồi . Người là cần nhi tử . Phu nhân , nếu Phương di nương sinh ra được nhi tử người nghĩ ả sẽ bỏ qua cho người sao ?"

Nghe xong câu đó phụ nhân trên giường im lặng , qua một lúc nhắm mắt lại xoay người vào phía trong nghẹn giọng nói : " Được rồi , làm theo ý ma ma đi !"

Hạ Tịnh Đình vừa nghe xong chưa kịp suy nghĩ thì mũi đã bị một bàn bóp chặt làm cô không thở được .Suy nghĩ cuối cùng của cô là : xong rồi ! Vừa xuyên qua bây giờ lại chết lần nữa , số cô đúng là không phải đen bình thường a !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 1.2

Mộc Tuấn Phong cảm thấy đầu rất đau : chết rồi mà cũng cảm thấy đau sao ? Hắn rất khó hiểu chẳng lẽ hắn không chết , không có khả năng , rõ ràng cảm giác đau đớn như bị hàng vạn con côn trùng cắn đốt đó hắn vẫn nhớ rất rõ . Nhưng bây giờ cảm giác đau đầu rất thật khiến Mộc Tuấn Phong có suy nghĩ việc vừa trải qua đó chỉ là một giấc mơ .

" Phong nhi đã tỉnh chưa ?" Một giọng nói làm Mộc Tuấn Phong giật mình .

Đây là giọng của nương mà ! Mộc Tuấn Phong cười tự giễu , nương và cha đã rất thất vọng về hắn , cho đến khi chết hắn cũng chưa được gặp họ nên có lẽ là hắn nghe lầm thôi !

" Phu nhân , tứ thiếu gia vẫn chưa tỉnh nhưng đã hạ sốt rồi " Nha hoàn Thu Nhi nhẹ giọng trả lời .

" Được rồi ta vào thăm Phong Nhi một lát , các người lui xuống đi " Tạ Tú Cầm phát phát tay cho mọi người lui xuống , đẩy cửa bước vào phòng .

Tạ Tú Cầm bước đến cạnh giường ngồi xuống , tay nhẹ đặt lên trán Mộc Tuấn Phong xem xét nhiệt độ . Nàng ngồi đó nhìn tiểu nhi tử của mình , hai hôm trước Phong Nhi bị rơi xuống nước tuy nàng không nói nhưng không có nghĩa là cái gì nàng cũng không biết , rõ ràng là do Mộc Tuấn Phi đẩy Phong Nhi nhưng vì đó là trưởng tử của lão gia nên nàng đành im lặng . Chỉ là ủy khuất cho nhi tử của nàng . Tạ Tú Cầm nghĩ đến đây nước mắt không nhịn được rơi xuống , rơi vào mặt Mộc Tuấn Phong .

Cảm giác trên mặt ướt ướt , Mộc Tuấn Phong cố gắng mở mắt . Nhưng khiến hắn bất ngờ chính là hắn cứ nhiên thấy nương của mình mang ve mặt mừng rỡ nhìn hắn . Đảo mắt một vòng lại làm cho Mộc Tuấn Phong ngốc lảng , đây là phòng hắn lúc bé mà , hắn ở đây cho đến lúc mười tuổi mới chuyển đến tiền viện vì chuyện này mà một thời gian dài hắn bị mấy vị biểu ca lấy ra trêu chọc .

" Phong Nhi con tỉnh !" Tạ Tú Cầm mừng đến hét lên làm Mộc Tuấn Phong đang ngây người hoàn hồn lại .

" Nương !" Mộc Tuấn Phong kích động ôm chầm lấy Tạ Tú Cầm nước mắt cũng không ngừng chảy ra .

Cảm giác có cái gì đó không đúng , Mộc Tuấn Phong giãy ra khỏi tay Tạ Tú Cầm giờ cánh tay lên nhìn vào .

" A... A ...A ... đây là cái gì ? " Mộc Tuấn Phong hét lên .

" Phong Nhi con bị sao vậy ? Sao lại hét lên ? Có chỗ nào khó chịu hay không ? Đừng làm nương sợ a !" Tạ Tú Cầm gấp tới phát khóc .

" Nương ! Con không sao ! Năm nay con mấy tuổi vậy ?" Mộc Tuấn Phong thấy nương mình lại sắp khóc thì lấy lại tinh thần nhẹ giọng hỏi .

Tạ Tú Cầm nhìn nhi tử khó hiểu nhưng vẫn trả lời : " Phong Nhi con năm nay ba tuổi rồi ! Con thật là không sao chứ ?"

" Dạ nương , con không sao , thật đó !" Mộc Tuấn Phong lại nhào vào lòng Tạ Tú Cầm tham lam hít mùi hương từ người nàng như vậy hắn mới cảm thấy chân thật là hắn sống lại rồi ! Lần này sống lại những người đã nợ hắn tuyệt đối hắn sẽ trả lại gấp trăm lần .

--- ----- ta là đường phân cách -----

Hạ Tịnh Đình sau khi bị bóp đến ngạt thở thì cô ngất đi . Thấy đứa bé không còn thở nữa Chu ma ma ra lệnh cho một nha hoàn đem đứa bé ra nghĩa địa chôn cất .

Nha hoàn đó nhanh chóng thu thập tất cả nhưng không đến nghĩa địa mà chỉ đi về phía ngoại thành tìm một chỗ vắng vẻ bỏ đứa bé ở đó , sau đấy quay về nhận thưởng .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 4: Chương 2

Nha hoàn đỏ đem Hạ Tĩnh Đình đặt trong bụi cỏ dưới tàng cây . Khoảng một canh giờ sau , Hạ Tĩnh Đình tỉnh lại nhìn xung quanh một lúc khẳng định là mình chưa chết , nhưng vẫn còn trong cơ thể trẻ sơ sinh nên cô nhìn không rõ lắm, chỉ biết bây giờ trời sắp tối rồi, ở cái nơi hoang vu này không làm mỗi cho đã thú thì cũng sẽ bị đói mà chết a !

Bỗng có ánh đèn đang hướng phía bên này đi đến , Hạ Tĩnh Đình mừng rỡ theo thói quen mở miệng kêu cứu nhưng âm thanh phát ra chỉ là tiếng " i i , nha nha " . Cô không còn cách nào khác chỉ phải gân cổ lên mà khóc mong thu hút được sự chú ý .

Hạ Lâm đang đánh xe bò trên đường về nhà thì nghe tiếng trẻ con khóc , hần mới đánh xe về hướng đó tìm kiếm một lúc lâu, cuối cùng cũng tìm ra một đứa trẻ sơ sinh được đặt trong bụi cỏ dưới tàng cây . Do khóc nhiều và trời lạnh nên cả người bé đều tím lại , Hạ Lâm lục lọi trong tay nải lấy ra một cái áo choàng cũ bọc đứa bé lại rồi ôm vào trong ngực tiếp tục lên đường , hần đã rời khỏi nhà một thời gian chắc nương tử cũng sắp sinh rồi nên hần phải nhanh chóng trở về . Nghĩ đến đây tay ra roi cũng nhanh hơn , Hạ Tĩnh Đình nằm trong ngực Hạ Lâm do mệt quá nên cô ngủ thiếp đi .

Lại nói đến Mộc Tuấn Phong sau khi tỉnh lại biết mình đã trọng sinh về năm ba tuổi thì bắt đầu lên kế hoạch để trả hết những gì mà mình phải chịu trong kiếp trước .

Ngồi trong lòng Tạ Tú Cẩm , Mộc Tuấn Phong nhìn những người đang ở trong phòng , có đại tỷ nhị tỷ và người "ca ca tốt " của hần .

" Phong Nhi đệ không sao rồi chứ ? Có nhận ra đại tỷ không ?" Mộc Tâm Lan mười tuổi nhìn tiểu đệ hỏi .

" Phong Nhi còn nhị tỷ nữa , đệ có nhớ tỷ không nha !?" Mộc Tâm Bình tám tuổi lấy tay xoa mặt Mộc Tuấn Phong cười nhe răng hỏi .

Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình chính là thân tỷ tỷ cùng mẹ với Mộc Tuấn Phong nên tình cảm của cả ba rất tốt . Lúc trước khi Mộc Tuấn Phong gây họa đều là do hai vị tỷ tỷ bao che cho hần .

Mộc Tuấn Phong nhìn tỷ tỷ quan tâm mình nhưng kiếp trước vì mình, một người đồng ý bị biếm từ thê xuống thiếp phải chịu sự khi dễ của một đám di nương , một người đánh đổi hạnh phúc lấy người mình không yêu chỉ vì lần đó hần lỡ tay đánh chết một người là con quan tam phẩm , họ đòi lấy mạng đền mạng bằng không nhị tỷ phải làm trắc phi của một ngốc vương gia thì hần mới được tha , vì hần, nhị tỷ đã từ bỏ tình cảm với biểu ca, gả vào vương phủ sống không quá hai mươi tuổi đã hương tiêu ngọc vẫn . Nhớ tới những chuyện trước đây, Mộc Tuấn Phong không nhịn được rơi nước mắt dọa cho Mộc Tâm Bình cuống lên sợ là mình làm đau đệ đệ .

" Phong Nhi ! Tỷ làm đệ đau sao ? Tỷ xin lỗi a !"

Mộc Tuấn Phong thấy nhị tỷ mình cuống lên như vậy không nhịn được bật cười . Thấy Mộc Tuấn Phong cười đến thấy răng không thấy mắt Mộc Tâm Bình oán giận cốc một cái vào trán hần làm Mộc Tuấn Phong ôm lấy trán bĩu môi .

Nhìn các con hòa thuận như vậy Tạ Tú Cẩm cùng Mộc lão gia Mộc Chính cũng nhịn không được nở nụ cười . Ở góc khuất mọi người không thấy Mộc Tuấn Phi ánh mắt lóe lên sự ngoan độc , bàn tay giấu trong tay áo nắm chặt lại . Khi Mộc Tuấn Phong nhìn qua hần (Mộc Tuấn Phi) liền cười đến vô hại nhìn hần (Mộc Tuấn Phong) . Nhìn hần cười như vậy trong lòng Mộc Tuấn Phong là một mảnh lạnh băng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 2.1

Khi Hạ Tĩnh Đình tỉnh lại trời đã sáng rồi . Thấy tiểu hài tử đã tỉnh lại , Hạ Lâm lấy một ít nước cháo lúc ghé qua quán trà nhỏ ven đường hần đã nhờ người ta nấu cho một chút phòng khi đứa bé tỉnh lại sẽ đói bụng .

Hạ Tĩnh Đình quả thật là rất đói nên uống nước cháo Hạ Lâm dứt cho không chứa một giọt .

" Con mèo nhỏ tham ăn !" Nhìn đứa bé ăn không chứa gì lại chọc cho Hạ Lâm nở nụ cười ; hần không có nữ nhi chỉ có ba nhi tử , lần này nương tử hần mang thai đại phu đã chuẩn đoán lại là nam hài . Hần lại rất thích nữ nhi cho nên khi nhận được đứa bé này hần đã quyết định đây sẽ là nữ nhi của hần .

Hạ Tĩnh Đình nhìn Hạ Lâm cười như vậy thật có cảm giác mình bị lừa a ! Nhưng không sao , có ăn có uống không chết đói hay làm mỗi cho đã thú là được . Nghĩ vậy Hạ Tĩnh Đình cũng không khách sáo nhoeo miệng không có lấy một cái răng của mình cười với Hạ Lâm , chưa được một lúc thì nước dãi chảy ra làm cô cảm thấy rất mất mặt , cả khuôn mặt đỏ bừng lên ngậm chặt miệng lại . Nhưng hành động này của cô lại càng chọc cho Hạ Lâm cười

to , mặt cô bây giờ cũng không khác màu gan lợn cho lắm !

Tiếng cười không dứt làm cho đoạn đường họ phải đi như ngắn lại , một ngày sau họ đã về tới thôn . Hạ Lâm đánh xe tới trước cửa nhà , vừa bước xuống thì bị một cái gì đó đâm sầm vào người phải vấp và lảo nhão mới không bị ngã . Định thần nhìn lại , đây không phải là lão đại , nhi tử lớn nhất của hắc sao !

" Từ Thiên , có chuyện gì thế đi ko nhìn đường gì cả ?" Hạ Lâm mặt trầm xuống , nhi tử này của hắc sao không phải lúc nào cũng bình tĩnh sao ? Hôm nay lại đột nhiên gấp gáp như vậy là muốn đi đâu chứ !

" Cha , nương đang chuyển dạ , con phải đi mời bà mẹ !" Hạ Lâm mười một tuổi bình thường rất ra dáng tiểu đại nhân . Nhưng hôm nay tóc tai bù xù , mặt đỏ bừng , quần áo xộc xệch thì cũng đủ biết hắc sao là gấp như thế nào .

" Được rồi ! Con mau đi đi !" Hạ Lâm không day dưa nhiều đã cho Hạ Từ Thiên rời đi . Còn mình thì hướng trong nhà đi vào .

Bước vào nhà , Hạ Lâm đi vào tây sương phòng nhẹ nhàng đặt đứa bé này giờ hắc sao vẫn ôm trong ngực xuống , sợ đứa bé thức giấc hắc sao tay chân lại càng nhẹ nhàng hơn tránh không gây ra tiếng động mạnh . Thu thập xong xuôi , Hạ Lâm khép cửa lại đi ra ngoài đến đông sương phòng nơi mà nương từ hắc sao đang ở đó .

" Cha , cha về rồi !" Một giọng trẻ con vang lên sau đó là một đứa trẻ nhào vào lòng Hạ Lâm .

Hạ Lâm bế đứa trẻ lên , đó là một nam hài khoảng sáu tuổi gương mặt hơi xanh xao . Đứa bé là tam nhi tử của Hạ Lâm tên là Hạ Từ Quân .

Không lâu sau , Hạ Từ Thiên trở về theo sau là một phụ nhân khoảng năm mươi tuổi , mọi người thường gọi bà ấy là Vương mẹ mẹ . Vương mẹ mẹ vừa vào nhà đã đi thẳng vào phòng sinh . Trong phòng sinh vang ra từng đợt âm thanh khiến ba nam nhân ở bên ngoài hồi hộp đến muốn rút tìm ra ngoài . Nửa canh giờ sau , Vương mẹ mẹ bước ra trong tay ôm một bọc chẩn giao cho Hạ Lâm . Hạ Lâm đón lấy tiểu nhi tử của mình ra hiệu cho đại nhi tử , Hạ Từ Thiên gạt đầu lấy trong ngực ra một xâu tiền nhét vào tay Vương mẹ mẹ .

" Vương thẩm , cảm ơn thẩm trời lạnh như vậy còn đến giúp nương tử của ta !" Hạ Lâm cười cười nói cảm ơn .

Wang mẹ mẹ thu tiền , nói vài lời khách sáo rồi ra về .

Trong nhà còn lại ba người ngồi nhìn nhau . Ngồi một lúc cho đến khi tiểu tử trong chẩn đối bụng khóc lớn Hạ Lâm mới bế nó vào trong phòng để Trương thị cho nó bú .

Trương thị tựa vào giường đón lấy nhi tử từ tay Hạ Lâm , vén áo cho nó bú . Thấy Hạ Lâm muốn nói lại thôi Trương thị nhẹ giọng hỏi : " Chẳng có chuyện gì muốn nói với ta à !"

Hạ Lâm gãi đầu sau một hồi mới chậm chậm lên tiếng nhưng chưa kịp nói thì đã thấy lão nhị Tử Hiền ôm Hạ Tĩnh Đình bước vào . Hạ Lâm nhìn Trương thị đang muốn nói thì nghe giọng của lão nhị vang lên làm cả người hắc sao cứng đờ .

" Cha , tiểu muội muội này là con riêng của người à ?" Hạ Từ Hiền giương cặp đôi mày thơ hỏi . Không nhận được câu trả lời mà Hạ Từ Hiền lại nhận được một cái tát vào đầu làm cậu vừa la vừa che đầu .

" Nương tử không phải như lão nhị nói đâu !" Thấy được Trương thị sắp khóc , Hạ Lâm cuống quýt giải thích.

" Đây là đứa bé ta nhặt trên đường về đó ! Không phải con riêng đâu ! Không tin nàng nhìn xem ; mắt , mũi , miệng có điểm nào giống ta không ?" Hạ Lâm đoạt đứa bé từ tay Hạ Từ Hiền đưa đến trước mặt Trương thị .

Trương thị nhìn đứa bé , đúng là không giống Hạ Lâm chút nào . Đúng lúc này , Hạ Tĩnh Đình thức dậy nhìn xung quanh . Đây là căn phòng làm bằng đất , giường đất có lò sưởi phía dưới , trên giường là một phụ nhân ôm một đứa trẻ sơ sinh đang nhìn cô . Hạ Tĩnh Đình mở to mắt nhìn lại .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 2.2

Hạ Tĩnh Đình cùng Trương thị cứ bốn mắt nhìn nhau cho đến khi bụng của cô kêu lên biểu tình thì bầu không khí căng thẳng trong phòng mới bị phá vỡ .

Hạ Lâm phân phó cho Hạ Từ Hiền xuống bếp nấu ít cháo loãng . Qua hai ngày ở chung Hạ Lâm cũng đã biết đứa bé này ngoài nước cháo thì không uống gì khác , hắc sao cũng từng xin sữa cho đứa bé nhưng nó thà đói chứ không bú sữa của phụ nhân kia .

Trương thị tựa vào giường nhìn Hạ Lâm hồi sau mới nói : " Chẳng đưa đứa trẻ đây ta cho nó bú sữa "

Hạ Lâm bế Hạ Tịnh Đình đặt vào lòng Trương thị. Nhưng dù Trương thị đỡ thế nào đứa bé vẫn không chịu bú sữa, nàng thoáng nhìn qua Hạ Lâm thấy hắn vẫn ngồi đó hướng nàng cười cười.

"Nàng đừng lo đứa bé này không uống sữa của ai cả, nó chỉ uống nước cháo thôi. Nên ta đã bảo lão nhị đi nấu một ít rồi!"

Quả thật Trương thị có chút lo; tuy là đứa trẻ này lai lịch không rõ nhưng nếu nó không uống sữa như vậy thì có thể chịu được bao lâu chứ.

Cửa phòng mở ra, Hạ Từ Thiên bước vào nhìn thoáng qua đứa trẻ trong tay Hạ Lâm mắt lóe lên ngạc nhiên nhưng rất nhanh lại khôi phục lại bình tĩnh như trước, Hạ Từ Thiên đang định mở miệng hỏi thì một giọng nói vang lên cắt ngang lời hắn.

"Cha, cháo nấu xong rồi! Nóng quá nóng quá!" Hạ Từ Thiên bụng cháo chạy vào, trong miệng vẫn không ngừng lại điệp khúc 'nóng' đến khi cảm nhận được ánh mắt giết người của đại ca mình thì Hạ Từ Thiên mới im lặng lại, ngoan ngoãn đứng yên một bên.

"Sẵn tiện có đầy đủ người trong nhà ta nói luôn..... đứa bé này từ nay là nữ nhi của Hạ Lâm ta cũng là muội muội của ba đứa các con. Ta hy vọng là mấy đứa sẽ chăm sóc coi nó như muội muội ruột của mình!"

Sau khi Hạ Lâm nói xong, trong phòng là một mảnh im lặng. Một lúc sau Hạ Từ Thiên mới chậm chạp lên tiếng: "Cha, bọn con biết rồi!"

Hạ Lâm hài lòng nhìn đại nhị từ gạt đầu, sau đó lại nhìn qua lão nhị thấy hắn vẫn đang phát ngốc thì vỗ vào đầu hắn một cái. Hạ Từ Thiên hoàn hồn ôm lấy đầu: cha cứ đánh như vậy hắn sẽ bị ngốc luôn đó!

Thấy mọi người đều cười Hạ Từ Quân cũng cười theo, tuy bé có chỗ hiểu chỗ không nhưng bé biết mình sẽ có thêm một muội muội, có thể dất muội ấy đi chơi để Thạch Đầu nhà kế bên không còn khoe khoang là muội muội hắn đáng yêu như thế nào thật là đáng ghét!

Hạ Tịnh Đình nằm im nghe mọi người bàn bạc. Vậy là cô đã có gia đình, có cha mẹ, có ca ca đệ đệ không phải một mình như kiếp trước nữa. Nghĩ đến đây nước mắt cũng không khống chế được rơi xuống làm cho mọi người trong phòng không biết chuyện gì cứ cuống quýt tìm cách chọc cho cô cười.

"Nhưng mà cha, chúng ta nói với bên ngoài thế nào đây?" Hạ Từ Thiên lo lắng hỏi.

"Không phải nương con vừa mới sinh sao? Ta cứ nói với bên ngoài là nương con sinh ra một cặp song sinh vậy là được rồi!"

"Nhưng còn Vương mục mục?"

"Không sao! Ta nghe nói vài ngày nữa bà ấy sẽ theo nhị tử của mình dọn đi nơi khác nên không cần lo về bà ấy!"

Cứ như vậy Hạ Tịnh Đình cùng gia đình của Hạ Lâm trở thành người một nhà.

Một tháng sau, Hạ Lâm đến nhà trưởng thôn nhờ ông đặt tên cho hai đứa bé. Suy nghĩ một lúc trưởng thôn quyết định đặt: "Úm, nữ nhi gọi là Tịnh Đình có nghĩa là nước đứng yên không chảy thì thanh tịnh yên bình, hy vọng cuộc sống sau này sẽ yên bình trôi qua. Nhị tử thì gọi là Từ Huyền hy vọng nó giống như tên mình lớn lên sẽ thông minh làm nên việc lớn."

Hạ Lâm sau khi nghe xong thì cười nói cảm ơn, tặng cho trưởng thôn một vỏ rượu rồi cáo từ ra về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Chương 3

Tiệc mừng đầy tháng của Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền làm rất đơn giản chỉ mời hàng xóm tổ chức nho nhỏ thôi nhưng ai cũng vui vẻ.

Đến khi Trương thị cùng Hạ Từ Thiên ôm Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền ra thì mọi người đều vây quanh muốn xem mặt hai đứa trẻ. Hạ Từ Huyền là lần đầu bị nhiều người vây quanh như thế nên chưa được một lúc thì bé đã khóc. Hạ Tịnh Đình đỡ hơn, nàng dù gì cũng mang trong người linh hồn hai mươi mấy tuổi chẳng lẽ bị một đám người vây quanh lại khóc sao; rất mất mặt nha!

Hạ Tịnh Đình nghĩ vậy nhưng người xung quanh thì không thế, họ cảm thấy tiểu nữ nhi của Hạ Lâm rất can đảm; bị nhiều người vây quanh như vậy mà không khóc không nháo còn mở to mắt nhìn mọi người trông thế nào cũng đáng yêu cả.

Sau khi kết thúc bữa tiệc đầy tháng, mọi người lục đục ra về chỉ còn mấy người trong nhà Hạ Lâm đang dọn dẹp. Trương thị sau khi đỡ Hạ Từ Huyền ngủ thì giao cho Hạ Từ Quân vừa trông bé vừa chơi đùa với Hạ Tịnh Đình còn mình thì ra ngoài giúp mấy nam nhân đó băng không đến tối chưa chắc họ đã dọn xong.

Hạ Từ Quân ngồi trên giường hết nhìn đệ đệ rồi lại nhìn qua muội muội xong lại bĩu môi : bé thật sự rất chán , muội muội thì không để ý bé còn đệ đệ thì cứ như con heo lười biếng chỉ ngủ thôi chọc thế nào cũng không thức .

Nửa canh giờ sau , cuối cùng cũng dọn dẹp xong . Hạ Từ Hiên vừa đi vào nhà vừa oán than , gặp Hạ Tịnh Đình đang nằm trên giường mở to mắt nhìn lên xà nhà ; Hạ Từ Hiên đi đến gần cũng ngước đầu nhìn lên xà nhà nhưng không có gì cả vậy tại sao tiểu muội lại nhìn chăm chú vậy chứ ? Gãi gãi đầu bỗng nhiên mặt Hạ Từ Hiên xanh lét chạy ra ngoài túm lấy đại ca của hắn .

" Đệ đệ làm sao nữa thế ?" Hạ Từ Thiên nhìn đệ đệ vừa hỏi vừa lấy tay gỡ cái móng vuốt đang túm lấy mình , vuốt vuốt lại tay áo Hạ Từ Thiên lui lại cách xa Hạ Từ Hiên ba bước tránh hắn lại động kinh gì đó làm hồng bộ y phục mới duy nhất của mình .

" Đại ca ... nhà mình có ' thứ đó đó '"

" Thứ gì ?"

" Là ... ma " Hạ Từ Hiên nhỏ giọng nói .

Bốp ! Hạ Từ Thiên bị đập một cái vào đầu .

Hạ Lâm vừa bước vào thì nghe nhị tử của mình ăn nói lung tung nên mới đánh cho hắn một cái .

" Ăn nói lung tung "

" Không phải ! Con nghe người ta nói trẻ con có thể nhìn thấy mấy ' thứ đó đó ' .Mà lúc này con thấy muội muội cứ nhìn lên xà nhà không chớp mắt nhưng con nhìn thử rồi cái gì cũng không có nha ! Nên chỉ có thể suy ra muội muội gặp ' thứ đó ' thôi !" Hạ Từ Hiên trốn sau lưng Trương thị lộ đầu ra nói .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 3.1

Bên Hạ Tịnh Đình là một bầu không khí gia đình ấm áp nhưng ở một nơi khác lại không được như vậy .

" Phu nhân , người đây là bị làm sao ?" Diên mama gấp đến độ muốn giết người .

Hôm nay là đầy tháng của tiểu thiếu gia mà trước mặt Gia phu nhân lại đối xử rất lạnh nhạt với tiểu thiếu gia . Bà đã thấy Gia mặt đen lại không nói một lời đã đi đến bên Phương di nương bên kia . Vậy mà phu nhân có thể yên tĩnh ngồi đây uống trà , thật là chọc bà tức chết mà !

" Ma ma gấp gì chứ ? Gia có chân muốn đi đâu làm sao ta quản được . Với lại nó cũng đâu phải con ta , nữ nhi của ta vừa sinh không phải bị các người giết chết rồi sao ?" Phu nhân buông ly trà , mắt cũng không nhìn Diên mama nhàn nhạt nói .

" Phu nhân , đây không phải là vì tốt cho người sao ?"

" Tốt cho ta !?" Phu nhân cười yếu ớt : là nàng quá vô dụng cả nữ nhi của mình cũng không bảo vệ được . Nghĩ đến đây mắt nàng lóe lên một tia sáng lạnh nhưng rất nhanh được che giấu khôi phục lại vẻ bình thường .

" Ta mệt rồi , mama lui xuống đi " Phu nhân phát phát tay , nhắm mắt lại không để ý đến Diên ma ma nữa .

Diên ma ma lui ra đóng cửa lại . Nghe được tiếng đóng cửa , phu nhân nằm trên ghế quý phi mở mắt ra , ngán người nhớ lại cách đây một tháng trước , khi đứa trẻ bị bốp ngạt thở nàng đã nhìn thấy tay nó hơi cử động nên nhân lúc Diên mama đang thu thập cho đứa bé kia nàng đã nhanh tay để miếng ngọc bội tùy thân vào bọc chần của nữ nhi mình , nàng hy vọng một ngày nào đó sẽ tìm lại được nữ nhi của mình , cầu mong con bé sẽ gặp được một gia đình tốt . Nàng im lặng để nước mắt cứ như vậy rơi ra , im lặng hứa với lòng một ngày nào đó những thứ bọn họ nợ nữ nhi của nàng sẽ từng chút , từng chút một sẽ trả lại cho họ .

Hai phu thê Hạ Lâm sau khi lừa bọn trẻ đi ngủ thì nhỏ giọng nói chuyện .

" Lâm , chàng nghĩ xem Đình nhi có lai lịch như thế nào ?"

" Ta cũng không biết , lúc nhặt được Đình nhi trên người con bé ngoài miếng ngọc bội thì không có gì để chứng minh thân phận cả !"

"Có lẽ người nhà Đình nhi có nỗi khổ riêng nên mới bỏ con bé như vậy ! Họ để lại miếng ngọc chắc sẽ có lúc nào đấy họ tìm lại nó ." Hạ Lâm im lặng một chút rồi nói tiếp .

Trương thị im lặng , nàng không hy vọng người nhà Đình nhi tìm lại con bé vì qua một tháng sống chung nàng đã coi nó như con ruột nếu một ngày nào đó con bé không ở bên cạnh nàng không biết sẽ như thế nào nữa !

Đêm nay , ai cũng theo đuổi suy nghĩ riêng của mình nhưng vấn đề đều xoay quanh Hạ Tĩnh Đình , mà nhân vật chính trong đó lại đang ngủ rất ngon còn gác một chân lên mặt đệ đệ mình .

--- ---- phân cách.... phân cách -----

Thời gian thấm thoát trôi qua , thoát cái đã 3 năm .

Bên cạnh bờ sông một đám trẻ con tụ tập bắt cá , tiếng cười tiếng nói ríu rít cả một khúc sông .

Ở một chỗ gần đó lại có chuyện xảy ra .

Hạ Tĩnh Đình hai tay chống hông đang đứng cạnh tam ca Hạ Tử Quân trừng mắt nhìn hai huynh muội Thạch Đầu nhà bên cạnh . Hạ Tử Huyền ba tuổi thì đứng sau tỷ tỷ mình quệt quệt miệng làm mặt quỷ chọc hai người đứng đối diện ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 3.2

Hai huynh muội Thạch Đầu và Đại Nữ trừng mắt nhìn ba huynh muội Hạ gia . Thạch Đầu mười tuổi khỏe mạnh làn da ngăm đen cao hơn Hạ Tử Quân một cái đầu , Đại Nữ năm tuổi rất béo nên nhìn hơi chậm chạp đứng chống hông nhìn chằm chằm Hạ Tĩnh Đình .

" Các người đây là muốn làm gì ? Định lật lọng à !?" Hạ Tử Quân che trước mặt Hạ Tĩnh Đình hướng về phía Thạch Đầu hỏi .

" Không phải ! Nhưng các người chia không công bằng " Thạch Đầu cũng lớn tiếng trả lời .

" Có gì mà không công bằng chứ ? Các người chỉ có hai người bắt được cũng ít hơn huynh muội bọn ta , chia vậy là quá công bằng rồi ." Hạ Tử Huyền bĩu môi nói vọng ra từ sau lưng Hạ Tĩnh Đình .

" Ta .. rõ ràng là huynh muội người lừa người." Thạch Đầu lấp bắp nói : hần là muốn lấy luôn số cá của huynh muội Hạ gia vì nương đã nói không bắt được nhiều cá về hần sẽ mềm xương a !

" Bọn ta lừa người " Hạ Tĩnh Đình cười như không cười nhìn Thạch Đầu .

" Chúng ta đã giao hẹn là bắt được sẽ chia đều cho mỗi người nhưng huynh muội người chỉ có hai người , Đại Nữ lại lười biếng có bắt được con cá nào đâu !" Hạ Tử Quân khoanh hai tay trước ngực nói .

" Ta không cần biết . Nếu các người để số cá lại thì có thể đi bằng không đừng trách ta sử dụng vũ lực " Thạch Đầu bị nói đến á khẩu nên thẹn quá hóa giận mở miệng uy hiếp .

" Vũ lực ... " Hạ Tử Huyền mở to mắt mà nhìn Thạch Đầu .

Sở dĩ Thạch Đầu dám uy hiếp như vậy vì hần thấy ba huynh muội Hạ gia rất yếu ớt ; Hạ Tử Quân đã chín tuổi nhưng thấp hơn hần cả cái đầu , Hạ Tĩnh Đình là nữ nhi lại tròn tròn nhỏ xíu như cục bông không có tính uy hiếp còn Hạ Tử Huyền thì là một đứa nhát gan hay khóc .

Vừa nói dứt lời Thạch Đầu liền nhào vào Hạ Tử Quân muốn giết cá nhưng Hạ Tử Quân nhanh hơn đã né được , sau đó là màn rượt đuổi diễn ra . Hạ Tử Quân cứ chạy loạng ngoạng làm Thạch Đầu đuổi theo một bờ hơi tai vẫn không bắt được hần . Bên kia vẫn người rượt ta chạy , bên này Đại Nữ lấy thân người nặng trĩu năm lấy Hạ Tĩnh Đình . Hạ Tĩnh Đình dù gì cũng cơ thể cũng mới ba tuổi làm sao thoát khỏi Đại Nữ năm tuổi nặng gần sáu mươi cân chứ nên thật bị ai là nàng bị bắt . Đại Nữ nắm được tay Hạ Tĩnh Đình đang định cười chiến thắng thì bị Hạ Tĩnh Đình cào một cái vào tay chân cả máu .

Đang chạy thì Hạ Tử Quân bỗng bị vấp té , Thạch Đầu nhân cơ hội nhảy lên người Hạ Tử Quân ra tay đánh xuống . Hạ Tử Huyền đứng một bên nhìn tam ca và tứ tỷ bị đánh thì rất sợ , đột nhiên bé chạy về hướng bờ sông . Đại Nữ bị cào vẫn không bỏ Hạ Tĩnh Đình ra , thấy ca ca đang đánh Hạ Tử Quân , Đại Nữ liền bắt chước lấy tay còn lại đánh vào người Hạ Tĩnh Đình ; Hạ Tĩnh Đình bị đau đến nhe răng không giữ hình tượng nữa nhảy đến nắm lấy tóc Đại Nữ , cứ như vậy hai đứa bé xông vào vật lộn .

Hạ Từ Huyền chạy đến bờ sông nhìn dáo dạt cuối cùng phát hiện nhị ca đang ở bên kia , liền hướng nơi đó chạy qua .

" Nhị ca nhị ca ..." Hạ Từ Huyền vừa thờ gấp vừa kêu .

" Từ Huyền có chuyện gì vậy ? Từ từ nói nào " Hạ Từ Hiền đang lom khom bắt cá đứng lên nhìn ngũ đệ hỏi .

" Nhị ca ... huynh muội Thạch Đầu đang đánh tam ca và tứ tỷ kia !" Hạ Từ Huyền kéo tay Hạ Từ Hiền gấp gấp chạy đi .

" Cái gì ? Tên Thạch Đầu và con bé mập đó dám đánh Đình nhi . Được lắm , cả muội muội của lão tử cũng dám đánh bọn chúng chết chắc rồi !" Hạ Từ Hiền vừa chạy vừa nói , nhưng hình như hắn quên mất bị đánh còn có tam đệ Hạ Từ Quân của hắn nữa .

Khi Hạ Từ Thiên chạy đến nơi thì Thạch Đầu vừa định cầm lấy cá đi . Hắn không nói hai lời nhảy đến gần Đại Nữu đập một cái làm Đại Nữu lăn ra xa rồi đỡ muội muội nhà mình lên , sau khi xem xét xong thì Hạ Từ Hiền đen mặt chạy đến gần Thạch Đầu lấy tốc độ nhanh nhất chuẩn xác nhất đâm vào bụng Thạch Đầu rồi ngồi dề lên người hắn bắt đầu đánh . Đại Nữu sau khi lăn ra xa thì lồm cồm bò dậy ngồi khóc .

Hạ Tịnh Đình cả người đều bị bắn còn có vết thương , cố gắng đi đến bên cạnh Hạ Từ Quân đỡ hắn ngồi dậy . Hạ Từ Quân thì thảm hơn bị đánh bầm cả người khỏe miệng còn bị rách . Ba người bao gồm cả Hạ Từ Huyền cố sức kéo Hạ Từ Hiền ra sợ hắn sẽ gây ra án mạng . Hạ Từ Hiền bị kéo ra thì còn không cam tâm đập Thạch Đầu thêm một cái mới chịu thôi .

" Thạch Đầu , ta cảnh cáo ngươi nếu ngươi còn đụng vào muội muội ta một lần nữa đừng trách lão tử đánh cho ngươi tàn phế ." Hạ Từ Hiền nhìn Thạch Đầu lạnh giọng cảnh cáo .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 4

Hạ Từ Hiền cổng Hạ Tịnh Đình về , khi cả bốn đứa trẻ vừa bước vào nhà gặp Hạ Từ Thiên đang ngồi đọc sách thì không hẹn mà cả bốn đứa đều nhẹ chân cố gắng không gây ra tiếng động mà chuồn về phòng . Đột nhiên Hạ Từ Thiên quay lại , cảnh tượng mà hắn gặp làm hắn thật rất muốn cười : cả bốn đứa trẻ đều ép sát vào vách chính là tư thế của thần lẩn .

Đang định chuồn êm thì bị đại ca bắt gặp cả bốn đứa trẻ mặt cắt không còn một giọt máu vì người trong nhà chúng sợ nhất không phải là cha hay nương mà là vị đại ca mặt than này . Tuy ngày thường đại ca rất ít nói chuyện nhưng mỗi lần chúng làm gì sai là y như rằng sẽ bị phạt rất nặng cho dù nương xin giúp đại ca vẫn không tha .

Hạ Từ Thiên sau khi nhìn kĩ đệ đệ , muội muội thì mặt đen lại .

" Tất cả qua đây ngay lập tức !"

Bốn đứa trẻ nhìn nhau , cúi thấp đầu hai tay khoanh trước ngực , chậm rì rì đi về hướng Hạ Từ Thiên .

" Nói ! Là ai cầm đầu đi đánh nhau ?"

Hạ Từ Huyền vừa định nói thì bị nhị ca trừng cho rụt đầu lại im lặng đứng đó không dám nói nữa .

" Là đệ , do bọn Thạch Đầu ra tay trước nên bọn đệ mới tự vệ thôi ! Đại ca muốn phạt thì phạt đệ " Hạ Từ Quân ngẩng đầu lên nói .

" Không phải ! Đại ca phạt đệ đi vì đệ không bảo vệ được đệ đệ , muội muội nên mới để chúng bị thương ." Hạ Từ Hiền cũng lớn tiếng nói .

" Đại ca ! Bọn muội không có sai , là do bọn Thạch Đầu sai trước mà ." Hạ Tịnh Đình ngẩng đầu , trong mắt ngập nước như có thể khóc bất cứ lúc nào .

Hạ Từ Thiên ôm trán thật không có cách nào với chiêu này của muội muội hắn . Đang định tha cho chúng thì Hạ Từ Thiên thấy Hạ Từ Quân đưa ngón cái ra cười với Hạ Tịnh Đình .

" Được rồi !" Hạ Từ Thiên chậm rãi nói .

Bốn đứa trẻ ngẩng đầu cười thì câu tiếp theo như dội một gáo nước lạnh dập tắt sự vui mừng vừa mới được nhen nhúm .

" Từ Hiền làm ca ca mà không làm gương phạt chê cùi một tháng "

Hạ Tử Hiền lập tức ỉu xiu, là tới tận một tháng a ! Vậy thời gian đâu mà hắn đi học lên võ công nữa chứ !

" Tử Quân tham gia đánh nhau phạt một tháng làm việc nhà "

Hạ Tử Quân đơ cả người, làm việc nhà một tháng ! Hắn là nam tử hán mà phải làm việc nhà, thời gian đâu mà hắn nghĩ cách kiếm tiền chứ !

" Đình nhi và Tử Huyền còn nhỏ phạt chép ba ngàn chữ thời hạn là một tháng sau giao lại cho ta . Viết không đẹp, viết lại từ đầu "

Hạ Tịnh Đình thì không sao nhưng Hạ Tử Huyền thì như bị sét đánh ngang tai : là ba ngàn chữ, rõ ràng muốn lấy mạng bé mà !

Hạ Tử Thiên sau khi đưa ra hình phạt, hài lòng nhìn về mặt đệ đệ muội muội mình mới cho chúng đi ra bôi thuốc .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 4.1

Hạ Tử Thiên bôi thuốc cho Hạ Tịnh Đình thì rất đau lòng, muội muội là bảo bối của cả nhà hắn vậy mà lại bị đánh thành cái dạng này. Trong lòng Hạ Tử Thiên xuất hiện lửa giận nhưng như vậy càng làm hắn quyết tâm hơn nhất định phải càng mạnh thì mới không bị người ta ức hiếp nữa !

Khi bôi thuốc xong thì Hạ Tử Quân và Hạ Tịnh Đình được cho đi nghỉ ngơi còn Hạ Tử Hiền bị kéo xuống bếp chế củi, nấu nước. Hạ Tử Thiên cũng xắn tay áo bước vào bếp nấu thức ăn, nhìn sắc trời có lẽ nướng cũng sắp về rồi.

Hạ Tử Huyền chạy vào bếp trên tay là một củ rau và mấy quả trứng gà. Bé liếm liếm mép, hôm nay đại ca nấu canh trứng sẽ rất ngon a !

Nhưng làm bé thất vọng rồi, Hạ Tử Thiên rửa sạch trứng gà rồi để vào nồi com luộc. Sau đó rửa sạch rau thái nhỏ ra bát đầu xào. Cá bắt được ngày hôm nay thì một phần để ăn, một phần hắn đem thả vào cái chậu đầy lại để ăn dần.

Nấu xong com và thức ăn, Hạ Tử Thiên đem trứng gà bóc vỏ rồi mang vào nhà, đưa cho Hạ Tử Hiền một trứng để hắn lăn chỗ bị bầm cho Hạ Tử Quân còn mình thì ôm Hạ Tịnh Đình đặt nằm lên giường nhẹ tay lăn trứng gà vào chỗ bầm.

Hạ Tịnh Đình và Hạ Tử Quân đều đau đến nhe răng nhưng cũng không kêu một tiếng cắn răng chịu đựng.

Trương thị vừa về đến nhà cảm thấy có gì đó là lạ. Thường ngày sẽ có mặt cả năm đứa nhưng hôm nay ngoài lão đại, lão nhị và tiểu ngũ thiếu mất hai đứa. Thấy Trương thị định hỏi Hạ Tử Thiên đã nhanh chóng mở lời trước.

" Nướng, tam đệ hôm nay phải luyện chữ còn Đình nhi đang ngủ à !" Hạ Tử Thiên vừa nói vừa đan hai tay vào nhau.

" Tại sao giờ này Đình nhi đã ngủ không khỏe chỗ nào sao ?" Trương thị nghi ngờ hỏi.

" Không có ! Làlà ..." Hạ Tử Hiền buột miệng đang định nói ra thì chân bị đạp một cái khiến hắn phải ngậm miệng lại lấy tay gãi gãi cái ót.

" Là hôm nay tỷ không ngủ trưa nên chưa ăn com thì đã ngủ rồi " Hạ Tử Huyền nhào vào lòng Trương thị làm nũng nói.

Trương thị nhìn thoáng qua Hạ Tử Thiên thấy hắn gật đầu thì không tiếp tục hỏi nữa mà đi ra ngoài rửa tay chân để còn dọn com nữa.

Ba huynh đệ nhìn Trương thị ra ngoài thì thở ra một hơi : nói dối rất khó nha !

Nếu Trương thị để ý sẽ phát hiện ra điều bất thường ngay vì Hạ Tử Thiên nếu nói dối sẽ có thói quen đan hai tay vào nhau, Hạ Tử Hiền thì sẽ gãi ót còn Hạ Tử Huyền do không dám nhìn thẳng nên chỉ có thể dùng cách là làm nũng để che dấu thôi.

Trong bữa com rất im lặng không ai nói chuyện cả. Ba đứa trẻ là chột dạ sợ nói nhiều sai nhiều tốt nhất là không nói thì không sai. Còn Trương thị là đang nghĩ về việc thu hoạch nên không nói chuyện. Bữa com kết thúc trong im lặng. Sau khi dọn dẹp xong Trương thị về phòng nghỉ ngơi Hạ Tử Thiên cùng Hạ Tử Hiền đem com vào phòng cho Hạ Tử Quân và Hạ Tịnh Đình.

Hai đứa bé chưa kịp ăn thì một tiếng hét với tần suất âm thanh rất cao xuyên thấu vào làm ai cũng phải giật lấy tai. Chắc đây là " Sư tử hồng " trong truyền thuyết Hạ Tịnh Đình thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 4.2

"Nương !" Giọng nói non nớt vang lên mang theo tia úy khuất .

"Gọi ta là mẫu thân . Nghe rõ chưa ?" Một giọng nói mang theo nghiêm khắc kèm cảnh cáo .

"Dạ ! Mẫu thân "Đưa bé trong mắt đã ngập nước nhưng vẫn hít hít mũi không cho nước mắt rơi xuống .

"Phụ nhân .." Điền ma ma lên tiếng muốn nói nhưng đã bị phụ nhân đang nửa nằm nửa ngồi trên ghế quý phi cắt ngang .

"Điền ma ma , ta thấy bà cũng lớn tuổi rồi có muốn về quê ngâm kẹo dừa với cháu không ?" Tuy lời nói nhàn nhạt không nghe ra cảm xúc nhưng cũng đủ làm Điền ma ma hoảng sợ .

Đưa bé thấy không khí căng thẳng nên rất biết điều ngồi im lặng một bên .

"Đây là có chuyện gì ?" Kèm theo tiếng nói là một người nam nhân cao lớn có khuôn mặt rất anh tuấn bước vào , nếu có Hạ Tịnh Đình ở đây chắc chắn mọi người sẽ nhìn ra hai người có quan hệ vì Hạ Tịnh Đình có bảy phần giống với nam nhân này .

"Gia , không có gì ! Thiếp thân chỉ đang nói một ít chuyện với Bản nhi thôi !" Phụ nhân đứng dậy giúp nam nhân đó cởi áo choàng giao cho nha hoàn bên cạnh , nhận lấy ly trà của nha hoàn đặt vào tay hắn xong nàng mới ngồi xuống bên cạnh .

"Bản nhi , không chào phụ thân sao ?" Hắn hướng về phía đứa trẻ cười hỏi .

Đứa trẻ liền nhào vào lòng hắn vui mặt trong đó .Phụ nhân ngồi bên cạnh cười nhưng nếu nhìn kĩ nụ cười đó không đạt đến đáy mắt .

---- ta phân --- ta phân --- -----

Mộc Tuấn Phong cảm thấy rất khó chịu vì ngày nào cũng ngồi đối diện với nụ cười giả tạo của Mộc Tuấn Phi .Nhưng Mộc Tuấn Phi chưa ra tay thì hắn không thể tùy tiện để lộ ra chuyện gì đành phải cắn răng mà ngày ngày trưng ra khuôn mặt tươi cười còn giả dối hơn Mộc Tuấn Phi nữa .

----- lẩn qua --- -----

"Hạ Lâm Trương thị ... hai người ra đây cho ta " Một người đàn bà mập mạp hai tay chống hông chân dạng ra (tư thế của lư hương) đứng trước của nhà huynh muội Hạ gia mà la hét .

Năm đứa trẻ trong phòng lú đầu ra cửa sổ xem . Trương thị nghe tiếng hét thì đi ra ngoài mở cửa .

"Nương Thạch Đầu , người đứng trước cửa nhà ta la hét cái gì chứ ?" Trương thị khó hiểu hỏi , rõ ràng mình không đắc tội nàng ta ở đây hét cái gì mà hét .

"Trương thị cô giỏi lắm dạy con cô đi đánh người " Nương Thạch Đầu là Điền thị chỉ tay vào Trương thị mà nói .

"Ta dạy con ta đánh người khi nào ? Cô đừng có ngậm máu phun người " Trương thị giận đến mặt đỏ bừng .

"Ta ngậm máu phun người . Cô mở to mắt lên mà nhìn con cô đánh Thạch Đầu và Đại Nữu nhà ta ra thành cái dạng gì ?" Vừa nói Điền thị vừa lôi Thạch Đầu và Đại Nữu ra trước mặt .

Hạ Tịnh Đình đang xem qua cửa sổ rất muốn cười . Đại Nữu vốn đã mập sau khi vật lộn với nàng sau còn bị nhị ca đập cho một cái nên bây giờ càng nhìn càng giống lợn rồi . Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Thiên thì ghen cười muốn nội thương còn ba người còn lại không cố kì gì mà ôm bụng cười lăn lộn .

Nghe được tiếng cười từ trong phòng truyền ra Điền thị như bị động kinh nhảy lên bắt đầu chửi đồng . Trương thị mặt càng ngày càng xanh . Hạ Từ Thiên thấy tình hình không ổn nên ra hiệu cho ba người kia im lặng còn mình thì đi ra ngoài giúp nương .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chương 4.3

Điền thị la hét âm ỉ thu hút sự chú ý của nhiều người, họ vây quanh chặt cứng trước cổng nhà Hạ Tĩnh Đình. Tạo nên một quang cảnh ồn ào.

Trương thị da mặt mông thấy nhiều người như vậy vây quanh nhà mình chỉ trở bàn luận thì rất muốn động thổ, chỉ vào Điền thị nửa ngày cũng không nói ra được lời nào.

Hạ Từ Thiên đi ra đứng cạnh Trương thị lạnh mặt nhìn Điền thị. Điền thị chửi mắng mà không thấy ai lên tiếng thì nàng ta im lặng trừng mắt nhìn Trương thị. Thấy nàng ta im lặng Hạ Từ Thiên mới lên tiếng.

"Thảm nói đệ đệ, muội muội ta đánh Thạch Đầu và Đại Nữu vậy thảm đã hỏi rõ là vì sao bọn trẻ xảy ra xô xát không?"

"Không có đúng không? Ta nói cho thảm biết là Thạch Đầu và Đại Nữu ra tay trước bọn Từ Quân chỉ là tự vệ thôi."

"Hừ! Ta không cần biết ai ra tay trước, bây giờ các người phải đền tiền thuốc cho ta. Bằng không ta sẽ ở đây la lên cho mọi người biết nhà các người không có gia giáo."

"Nhà các người mới không có gia giáo" Hạ Từ Thiên tức giận chạy từ trong nhà ra hét vào Điền thị.

"Ngươi... tên tiểu tử ngươi nói cái gì?" Điền thị vùng tay lên định đánh Hạ Từ Thiên thì bị Trương thị bắt lấy rồi xô ra ngoài. À lão đảo ngã ạch xuống đất, rồi bắt đầu ăn vạ nằm luôn ra đất mà kêu gào.

Hạ Tĩnh Đình ôm trán thật là không còn gì để nói, đây chính xác là một người đàn bà chanh chua mà!

Hạ Từ Quân nói nhỏ vào tai Hạ Từ Huyền. Bé gật đầu rồi lách người ra ngoài.

Chưa tới hai khắc thời gian Hạ Từ Huyền quay về nói đã hoàn thành nhiệm vụ. Hạ Tĩnh Đình nhìn thoáng qua tam ca mình thấy hần cười như mèo trộm được cá. Chưa kịp suy nghĩ thì Hạ Tĩnh Đình đã bị Hạ Từ Quân kéo ra ngoài.

Hạ Từ Thiên đang đau đầu bởi âm thanh của Điền thị thì gặp Hạ Tĩnh Đình và Hạ Từ Quân đi ra, hắn đang định kêu hai đứa bé đi vào nhà thì một tiếng nói vang lên làm mọi người xung quanh im lặng lại.

"Nương Thạch Đầu ngươi đến Hạ gia náo cái gì?" Trương thôn xuất hiện đột ngột làm Điền thị đang gào khóc im lặng lại nhưng ả vẫn không đứng dậy.

"Trương thôn ô ..ô ... người phải làm chủ cho Thạch Đầu và Đại Nữu nhà ta a!" Điền thị nghe hỏi lại bắt đầu gào khóc.

"Im lặng!" Trương thôn gõ đầu gây xuống đất lớn giọng nói.

"Từ Thiên, cha ngươi ra ngoài ngươi là huynh trưởng trong nhà tại sao không coi chừng đệ đệ muội muội để chúng đi đánh người thế!" Trương thôn nhìn Thạch Đầu rồi xoay qua hỏi Hạ Từ Thiên đang đứng trước mặt.

"Trương thôn, là do huynh muội Thạch Đầu gây chuyện trước bọn Từ Quân chỉ là tự vệ thôi! Nhưng Điền thảm lại không nói lý đến nhà cháu náo loạn còn mắng huynh muội bọn cháu không có gia giáo" Hạ Từ Thiên một năm một mười nói rõ mọi chuyện với trương thôn cũng không quên thuật lại Điền thị là như thế nào vô lý.

Đề lời Hạ Từ Thiên càng có tính thuyết phục, Hạ Từ Quân dẫn Hạ Tĩnh Đình ra trước mặt mọi người. Hạ Tĩnh Đình còn cố gắng chạm mạnh vào vết thương để đau đến chảy nước mắt. Hạ Tĩnh Đình có khuôn mặt tròn, mắt to bây giờ ngập nước bộ dạng chọc người thương tiếc, chuẩn xác đánh vào tâm lý người xung quanh. Không hèn mà cùng nhìn về phía Điền thị ánh mắt khinh bỉ.

Điền thị thấy mưu kế bị phản tác dụng thì thẹn quá nên lôi Thạch Đầu và Đại Nữu chen qua mọi người chạy về nhà.

"Được rồi, tất cả giải tán đi" Trương thôn lên tiếng giải tán đám đông rồi ông quay qua vỗ vai Hạ Từ Thiên nói vài câu khích lệ rồi cũng đi về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương 5

Khi trở vào nhà, Trương thị rất tức giận bắt cả năm đứa trẻ đứng đó. Thấy nương tức giận cả năm đứa đều biết điều mà im lặng hai tay khoanh trước ngực, quỳ thẳng tắp.

" Cha các con vừa đi thì mấy đứa đã gây họa rồi ! Nói đi , chuyện này là sao ?"

" Nương , bọn con xin lỗi ! Mọi chuyện là do huynh muội Thạch Đầu gây chuyện trước , bọn con chỉ là đánh trả thôi !" Hạ Từ Quân nói nhưng câu sau thì càng lúc giọng càng nhỏ .

" Đánh trả , ta và cha các con có dạy dùng vũ lực giải quyết vấn đề sao ?"

" Nương , không có là " Hạ Từ Hiến đang định nói thì bị đại ca hấn trừng phải đành nuốt lại lời nói ngoan ngoãn mà quỳ một bên .

" Nương , bọn con sau này không như vậy nữa ! Người đừng giận nữa được không ?" Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền làm nũng với Trương thị .

Trương thị nhìn thấy tiểu nữ nhi cả người đều có vết xanh tím thì đau lòng nên cho năm huynh muội đứng dậy .

" Lần này nương bỏ qua , nếu lại có lần sau thì mấy đứa chuẩn bị chịu phạt đi " Trương thị nghiêm giọng nói .

Sau khi được tha , ai về phòng đây chuẩn bị đi ngủ . Hạ Tịnh Đình , Hạ Từ Thiên và cả Hạ Từ Quân thì khác cả ba đều không ngủ được , chuyện hôm nay Diên thị sẽ bỏ qua dễ dàng vậy sao ? Có đánh chết họ cũng không nghĩ Diên thị này là tạm thời yên lặng để chuẩn bị cho một kế hoạch khác làm gia đình họ sẽ điều đứng một thời gian .

Hôm sau , Diên thị đến Hạ gia còn mang cả Thạch Đầu và Đại Nữu đến nói là xin lỗi . Lúc đó Hạ Tịnh Đình đang uống sữa đậu khi nghe Diên thị nói xong thì phun tất cả sữa trong miệng ra , rất tiếc người ngồi đối diện nàng là Hạ Từ Huyền , bé hứng trọn số sữa bị phun lên mặt , lấy tay lung tung lau xong bé mới oán hận trừng mắt nhìn ba mẹ con Diên thị . Hạ Từ Hiến trừng mắt nhìn trên tay lực hơi mạnh nên một chiếc đĩa vô tình bị bẻ gãy . Hạ Từ Quân đang húp cháo thì cũng bị sặc ho đến đỏ bừng cả mặt . Chỉ có Hạ Từ Thiên là đỡ hơn mặt không đổi sắc ngồi tiếp tục ăn trực tiếp coi Diên thị là không khí .

Trương thị trên mặt cười gượng nói vài ba câu khách sáo với Diên thị . Nhưng ba mẹ con Diên thị rất tự nhiên cứ như không nhìn ra Hạ gia huynh muội đối với mình không có thiện ý , tùy tiện ngồi xuống bàn rồi cũng tùy tiện ăn sáng luôn. Đến khi họ ra về thì bàn thức ăn đã sạch sẽ không còn gì . Người nhà Hạ Tịnh Đình nhìn nhau lắc đầu cười khổ đây là đến ăn chùa uống chùa chứ xin lỗi cái gì !

Sự việc như sáng hôm nay lại diễn ra liên tiếp mấy ngày cho đến khi mọi người trong Hạ gia chịu đựng không nổi sắp phát điên , thì lại có một sự việc khác được khơi mào lên .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chương 5.1

Hôm nay như thường lệ Hạ Từ Quân dắt Hạ Tịnh Đình và Hạ Từ Huyền đi theo nhị ca mình lên núi nhặt củi . Khi trên đường trở về mấy đứa bé cảm thấy khó hiểu vì dọc đường đi gặp ai họ cũng nhìn chúng với ánh mắt kì quái .

" Ca , họ bị sao vậy ? Nhìn chúng ta như vậy làm gì ?" Hạ Từ Huyền hỏi .

" Ai biết đâu kệ họ đi !" Hạ Từ Hiến nhún nhún vai .

Hạ Tịnh Đình thì cảm thấy có gì đó nhưng không nghĩ ra được là việc gì nên cũng bỏ qua không nghĩ nữa!

Về tới nhà , thấy Hạ Từ Thiên đang ngồi Hạ Từ Quân đang định lên tiếng thì bất gặp về mặt đại ca đen thui nên để an toàn tốt nhất là im lặng . Thấy vậy Hạ Tịnh Đình đi đến gần treo lên ghế ngồi cạnh Hạ Từ Thiên nhỏ giọng hỏi .

" Đại ca , có chuyện gì sao ?"

" Không có gì ! Đình nhi không cần để ý lời nói của người khác biết không ?" Hạ Từ Thiên đặt Hạ Tịnh Đình ngồi lên đùi mình nhẹ giọng nói , sắc mặt cũng hòa hoãn hơn.

Hạ Tịnh Đình gật đầu nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ lời Hạ Từ Thiên nói là có ý gì ! Chẳng lẽ Hạ Tịnh Đình lắc đầu, không thể nào , chuyện đó chỉ gia đình mình biết không thể nào lại lộ ra được .

Hạ Từ Thiên sau khi nói xong nhìn sắc trời thì đi vào bếp nấu cơm . Trước khi đi cũng sẵn tiện lôi cả Hạ Từ Hiến và Hạ Từ Quân theo . Vào bếp Hạ Từ Thiên nghiêm mặt nhìn hai đệ đệ nói .

" Ta nói cho hai đệ biết , tuyệt đối không thể tiết lộ một lời nào cho Đình nhi biết về thân phận của muội ấy ! Biết chưa ?"

Hai huynh đệ gật đầu cam đoan .Khi Trương thị về sắc mặt cũng không tốt lắm nhưng ngại có mặt bọn trẻ nên nàng phải cố gắng tỏ ra bình thường .

Lời đồn được đẩy lên cao khi Hạ Lâm trở về .

" Chuyện gì xảy ra vậy trên đường vào thôn ta nghe mọi người bàn tán về nhà chúng ta đó " Hạ Lâm vừa ngồi xuống vừa hỏi .

" Cha không biết ai đã loan tin đồn nói là nói là" Hạ Từ Thiên áp ứng trả lời .

" Nói gì ?" Hạ Lâm lần đầu thấy đại nhi tử áp ứng như vậy nên chắc đây là chuyện không hề nhỏ .

" Là nói ta không tuân thủ nữ tắc hồng hạnh xuất tường , nói Đình nhi và tiểu Huyền không phải cốt nhục của chàng " Trương thị tay bụng chậu nước đi vào nói , tuy đã cố gắng khắc chế nhưng giọng nói vẫn nghèn nghẹn .

Hạ Lâm vỗ mạnh vào bàn tức giận lớn giọng nói : " Là kẻ nào tung tin đồn nhảm đó ? Hạ Lâm ta đi liều mạng với hắn ."

" Cha , người bình tĩnh đi !" Hạ Từ Thiên khuyên ngăn Hạ Lâm đang nóng giận bằng không rất có thể hắn sẽ đi tính sổ với kẻ tung tin đồn thật đấy !

" Nhà chúng ta từ trước đến giờ không đắc tội với ai , tại sao có người muốn hủy đi danh dự của chúng ta chứ ?" Hạ Lâm ngồi xuống hóp một ngụm nước rồi nói .

" Có " Hạ Từ Thiên buộc miệng nói .

" Là ai ?"

" Là là" Hạ Từ Thiên áp ứng gãi gãi cái ót nửa ngày vẫn không nói tiếp.

" Từ Thiên , con nói đi !" Hạ Lâm nhìn Hạ Từ Thiên .

" Là nhà Điền thăm kẻ bên " Hạ Từ Thiên vừa nói vừa lườm cho tên gốc Từ Thiên một cái .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 5.2

Hạ Lâm sau khi nghe kể lại toàn bộ những chuyện đã xảy ra khi hắn không có ở nhà thì ngồi im suy nghĩ. Xâu chuỗi hết mọi chuyện lại thì kẻ gốc cũng nhìn ra là ai đã tung tin đồn.

" Vậy giờ chúng ta" Hạ Lâm chưa nói hết câu thì nghe bên ngoài có tiếng ồn nên đi ra xem .

Bên ngoài người trong thôn vây quanh nhà họ , trưởng thôn đi đầu bước vào cổng theo sau ông là hai người đàn ông mang theo gậy và dây thừng .

" Trưởng thôn , mọi người đây là ..." Hạ Lâm trầm mặt hỏi .

" Lão Hạ , ta đây là nghe gần đây trong thôn có tin đồn nên mới đến nhà ngươi mời hai phu thê ngươi đi một chuyến để làm rõ ! " Trưởng thôn vuốt râu nói .

" Mời , có cần nhiều người vậy sao ? Còn mang gậy và dây thừng nữa ! Trưởng thôn ông cho chúng tôi là đồ gốc à ? Rõ ràng là đến bắt người mà !" Hạ Từ Thiên đỏ mắt hướng về phía trưởng thôn mà lớn tiếng nói .

" Từ Thiên ! không được vô lễ " Hạ Lâm quát Hạ Từ Thiên sau đó xoay qua trưởng thôn nói xin lỗi .

" Được rồi ! Lão Hạ , đi thôi !" Trưởng thôn không để ý , nói xong lại dẫn cả đám người hướng thăm đường của thôn đi tới.

Hạ Lâm ôm Hạ Tĩnh Đình cùng người nhà đi theo phía sau .Thăm đường của thôn là nơi xử mọi chuyện lớn nhỏ trong thôn do mấy vị cao tuổi có danh vọng trong thôn quản lý , đây chính là một nha huyện thu nhỏ .

Đến thăm đường , nơi đó đã chật kín người xem . Khi người Hạ gia đi vào họ chỉ trở lại bàn tán , Hạ Từ Thiên tức giận đến đỏ bừng cả mặt nhưng bị Hạ Từ Thiên giữ chặt nên hắn mới không phát ra ngoài .

" Lão Hạ đến rồi !" Lý trưởng lão là đại trưởng lão đứng đầu ở thâm đường .

" Lý lão , lần này không biết các vị mời phu thê ta đến đây làm gì ?" Hạ Lâm đứng giữa thâm đường nhìn Lý lão cao giọng hỏi .

" Ta nghe nói nương tử ngươi hồng hạnh xuất tường nên mới muốn làm cho rõ thôi !"

" Là ai nói ? Chứng cứ đâu ?" Hạ Lâm lớn tiếng nói , tay hắn đã nắm chặt nổi cả gân xanh .

" Cha , người đừng tức giận ! "Hạ Tử Quân nói với Hạ Lâm , sau đó xoay người nhìn vào mấy lão nhân ngồi ở ghế chủ vị giọng nhàn nhạt .

" Con nghĩ mấy vị lão nhân gia chắc sẽ điều tra cẩn thận trả lại trong sạch cho nương con ! Có phải không ?" Bị nhìn như vậy mấy lão nhân đang định xử qua loa cũng cảm thấy chột dạ bất đắc dĩ gật đầu .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chương 5.3

" Các vị , Hạ Lâm ta tại đây nói luôn Đình nhi và tiểu Huyền là con của ta , nương tử ta Trương thị là người luôn tuân thủ nữ tắc . Nếu ta còn nghe từ miệng ai nói điều không hay về họ thì đừng trách Hạ Lâm ta trở mặt vô tình " Hạ Lâm lạnh mặt đứng giữa thâm đường cao giọng tuyên bố .

" Lão Hạ muốn biết có phải con người hay không chỉ cần nhỏ máu nhận thân là ra ngay thôi mà ! Sẵn tiện cho mọi người biết sự thật sau này không nói lung tung nữa !" Trưởng thôn này giờ im lặng đột nhiên nói .Mấy lão nhân ngồi kế bên gật đầu phụ họa .

" Ta không đồng ý !" Người Hạ gia năm người đều không hèn mà đồng thanh nói .

" Tại sao ? Cả nhà người đây là chột dạ à ? Không dám đối diện sự thật sao ?" Điền thị từ trong đám đông nói vọng ra .

" Điền thẩm coi chừng cái miệng của thẩm đi nó bốc mùi quá rồi đấy !" Hạ Tử Thiên nhàn nhạt nói . Hạ Tĩnh Đình đang dựa vào Hạ Lâm nghe đại ca mình nói thì không khỏi bật cười , người xung quanh này giờ cố nén cười khi nghe tiếng Hạ Tĩnh Đình thì như hiệu ứng lan truyền tất cả cùng cười ra tiếng làm Điền thị giận đến tím mặt mà không làm gì được chỉ có thể ' hừ ' một tiếng .

" Đúng đấy lão Hạ người chỉ cần nhỏ máu nhận thân thì không phải mọi chuyện sáng tỏ rồi sao ?" Lý lão cũng khuyên Hạ Lâm .

" Ta không" Hạ Lâm chưa kịp nói hết thì y phục bị kéo , khi nhìn Hạ Tĩnh Đình thì thấy nàng lắc đầu .

" Được ạ ! Vậy nhỏ máu như thế nào ? Làm phiền mấy vị gia gia chuẩn bị giúp được không ạ !" Hạ Tĩnh Đình mở to mắt một bộ dạng ngây thơ nhìn về phía mấy lão nhân ngồi ghế chủ vị nói .

" Đình nhi ! Không được hồ nháo !" Hạ Tử Thiên nhìn Hạ Tĩnh Đình cao giọng nói .

" Đại ca , muội không hồ nháo ! Huynh không tin muội sao ? " Hạ Tĩnh Đình chớp chớp mắt nhìn đại ca mình nhẹ giọng nói kèm theo nụ cười trấn an .

" Được rồi ! Người đâu chuẩn bị nước và châm bạc " Trưởng thôn ra lệnh chuẩn bị dụng cụ thử máu .

Một khắc sau , nước và châm bạc được đem lên đặt trên bàn trước mặt trưởng thôn . Trưởng thôn ra dấu bắt đầu , Hạ Lâm mới không tình nguyện đi lên đó cầm châm bạc đâm vào đầu ngón tay trích một ít máu vào chén nước . Hạ Tĩnh Đình được dắt lên , khi Lý lão chuẩn bị trích máu thì nàng bỗng mếu máo ôm chặt lấy Hạ Lâm sống chết không chịu đưa tay ra .

" Vậy làm sao đây ?"

" Hay là lấy máu tiểu Huyền đi . Đình nhi với Tử Huyền là song sinh mà !" Hạ Tử Quân đưa ra đề nghị .

" Vậy Tử Huyền đến đây !" Hạ Lâm vẫy tay kêu Hạ Tử Huyền . Bé chậm rì rì đi qua mặt cũng đã nhăn thành một nắm .

' Tử Huyền ! Tỷ xin lỗi a , đệ phải chịu đau chút rồi ' Hạ Tĩnh Đình trong lòng xin lỗi đệ đệ đáng thương của mình .

Hạ Tử Huyền bị trích tí máu nhỏ vào chén . Mọi người đều nín thở chờ xem kết quả , hai giọt máu trong chén cứ xoay vòng vòng , Điền thị đang chuẩn bị cười thì hai giọt máu hòa vào làm một , khuôn mặt Điền thị cứng ngắc muốn mếu cũng không ra hình được .

" Không thể nào ? Thử máu của Hạ Tịnh Đình đi ! Kết quả này không đúng !" Điền thị bồng la lên thu hút sự chú ý của mọi người .

" Điền thị , người là bị làm sao ? " Trường thôn khó hiểu hỏi .

" Điền thị , người dựa vào đâu nói kết quả này không đúng ? " Hạ Lâm lạnh giọng hỏi .

" Ta dựa vào ... dựa vào Hạ Tịnh Đình không giống người " Điền thị đảo mắt nói .

" Ha hả ! Vậy cũng được sao ?" Hạ Từ Hiên gãi gãi ót nói .

Điền thị vừa nói ra những người xung quanh cũng nhìn Hạ Tịnh Đình rồi nhìn Hạ Lâm sau đó gật đầu .

" Đúng vậy , nhìn thì thấy tiểu Đình Đình không giống lão Hạ lắm ! Hay là theo như Điền tẩu nói trích máu của tiểu Đình Đình thử xem !" Một trong số người đứng xem nói .

" Vậy hay là lão Hạ thử thêm một lần đi !" Lý lão lại lần nữa lên tiếng .

Nhiều người cứ người một câu ta một câu ép Hạ Lâm phải bắt đầu đi gặt đầu .

Chén nước lại được thay một lần nữa . Hạ Lâm lại trích máu vào đó , lần này Hạ Tịnh Đình không trốn được nên mới đưa tay ra kèm theo ánh mắt của chú chó nhỏ đi lạc nhìn mọi người xung quanh . Nhưng lần này không có tác dụng bởi nàng có phải con của Hạ gia hay không mới thu hút họ .

Hai giọt máu được nhỏ vào chén . Xung quanh im lặng đến nghe được tiếng tim đập . Hai giọt máu trong chén từ từ tan ra .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 6

Trông thấy hai giọt máu tan ra , người xung quanh mở to mắt không tin được : đây ... chẳng lẽ ...

Nhưng làm cảm họ lại rút ra lần nữa chính là hai giọt máu đang tan ra bỗng nhiên tụ lại hòa vào nhau . Trên miệng Hạ Tịnh Đình nhếch lên một vòng cung nhẹ rất khó nhận biết cũng rất nhanh khôi phục lại bình thường một bộ dạng thiên chân khả ái .

Nhưng ở góc khuất có một đôi mắt đã thu mọi biểu cảm của Hạ Tịnh Đình vào .

" Lần này đã đủ chứng minh chưa ?" Hạ Lâm tuy khó hiểu nhưng vẫn dè dặt sự hiếu kỳ lại mà nói .

" Được ... được rồi ! Lão Hạ đã làm phiền cả nhà người rồi ! Mọi người xong chuyện rồi , trở về đi !" Trường thôn vuốt râu đứng giữa thảm đường nói với người trong thôn .

Khi ai cũng nghĩ chuyện đã xong nên bắt đầu giải tán thì một câu nói khiến họ lại phải dừng lại để xem .

" Chưa xong đâu ạ !" Hạ Từ Thiên lên tiếng .

" Đúng vậy ! Chuyện này chưa được làm rõ không ai có thể đi hết !" Hạ Từ Hiên chặn ở cửa không cho ai ra ngoài , đừng xem hán nhỏ tuổi nhưng sức lực rất lớn .

" Trả lại trong sạch cho nương của bọn cháu đã !" Hạ Từ Quân cũng lên tiếng .

" Trong sạch gì ? Không phải mọi chuyện đã sáng tỏ rồi sao ?" Lý lão nhìn ba đứa trẻ hỏi .

" Không đâu ! Còn phải tìm ra kẻ đã tung tin đồn nữa !" Hạ Tịnh Đình ngồi trên khuỷa tay ôm lấy cổ Hạ Lâm nói .

Lúc này mọi người mới vỡ lẽ : đúng nha ai là kẻ tung tin đồn ác như vậy chứ ?

Điền thị đang định chuẩn êm đi thì bị kéo lại . Á định quay qua ngoái thì thấy đó là Lâm gia nương tử .

" Vậy ai là người tung tin đồn ?" Trường thôn nhìn mọi người xung quanh hỏi .

" Ta nghe tin này từ Lý gia nương tử " Một phụ nhân nói .

"Không ! Ta cũng chỉ nghe từ Bành gia nương tử thôi !" Lý gia nương tử xua tay nói .

Cứ đổ qua đổ lại cuối cùng Lâm gia nương tử đẩy Điền thị ra mọi người mới hiểu ra thì ra Điền thị vì ăn vạ không được với Trương thị nên luôn nghĩ cách phá hủy danh dự của Trương thị .

"Điền thị , ngươi quá đáng lắm rồi ! Ngày thường ngươi trộm vặt , đến nhà ta ăn chùa uống chùa , ta có nói gì không ? Bây giờ ngươi lại phá hủy danh dự của ta . Ngươi ngươi...." Trương thị tuy tức giận nhưng là con nhà gia giáo nên không thốt lên được câu nào nặng nề mắng Điền thị cả .

"Nương tử lão Hạ , ngươi bình tĩnh đi ! Ta và các vị trưởng lão sẽ xử lý chuyện này công bằng mà !" Lý lão sau khi nghe xong thì trầm ngâm hồi lâu sau mới nói .

Mấy vị lão nhân cùng nhau đi vào nội đường , khoảng ba khắc sau mới ra . Trưởng thôn lần nữa đứng giữa thềm đường ra hiệu cho xung quanh im lặng rồi mới chậm chậm nói .

"Sau khi cùng các vị trưởng lão hội ý . Ta quyết định xử Điền thị ba mươi đại bản , làm công ích cho thôn một tháng nếu lại vi phạm hay lười biếng thì sẽ bị trục xuất khỏi thôn ."

"Hạ Lâm như vậy được rồi chứ ?" Trưởng thôn xoay qua hỏi Hạ Lâm .

"Được rồi ! Tùy các vị nhưng ta hy vọng sau này không nghe những tin đồn như vậy là được !" Hạ Lâm trả lời sau đó hướng mấy vị trưởng lão và trưởng thôn gật đầu rồi đưa cả nhà ra về .

Khi về đến nhà , Hạ Tử Hiền liền lôi kéo đệ đệ , muội muội lên núi chơi . Còn Hạ Lâm , Trương thị và Hạ Tử Thiên ở nhà . Lúc này Hạ Lâm mới nói ra thắc mắc của mình .

"Máu của Tử Huyền và ta hòa vào nhau không có gì lạ . Nhưng Đình nhi tại sao máu con bé cũng hòa vào chứ ?"

Cả ba người đều im lặng . Hạ Tử Thiên im lặng vì đang suy nghĩ nụ cười của Hạ Tĩnh Đình lúc đó có ý nghĩa gì ? Tại sao nhìn muội muội có vẻ như đã lường trước mọi chuyện vậy ! Nhưng không phải muội ấy mới ba tuổi sao ? Nghĩ đến đây Hạ Tử Thiên lắc lắc đầu không nghĩ tiếp nữa , dù như thế nào đó cũng là muội muội mình . Nên hắn đứng dậy đi vào phòng đọc sách .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chương 6.1

Mộc gia

Mộc Tuấn Phong đang nghe tiên sinh giảng bài bỗng nghe nói đến ngày tháng làm hắn ngẩn người . Hình như trong tháng này , hắn giúp một người nhưng sau này hắn lại đưa người đó cho Mộc Tuấn Phi ; người đó rất giỏi võ sau này đã nhiều lần cứu Mộc Tuấn Phi thoát chết . Lần này hắn nhất định sẽ không lại ngu ngốc mà phạm sai lầm nữa !

Thấy Mộc Tuấn Phong ngẩn người Phan tiên sinh gõ một cái vào đầu hắn làm hắn hoàn hồn lại , chuyên tâm mà nghe giảng .

Vừa hết giờ học , Mộc Tuấn Phong chạy như bay đi tìm Mộc lão gia để xin được ra ngoài . Hắn đã quyết tâm lần này sẽ giữ người đó bên cạnh như vậy mới dễ dàng đối phó với Mộc Tuấn Phi .

"Cha !!!! Cho con ra ngoài đi mà ! Được không cha !" Mộc Tuấn Phong ngoài mặt thì ôm Mộc lão gia làm nũng nhưng trong lòng thì đã tự khinh bỉ mình trăm lần ; thật quá mất mặt mà !

Mộc lão gia bị tiểu nhi từ lúc tới lúc lui đã chóng mặt lắm rồi nên chỉ có thể gật đầu đồng ý nhưng với điều kiện hắn phải mang theo người bảo vệ . Mộc Tuấn Phong lập tức trào xuống khỏi người cha mình nói cảm ơn xong là chạy ngay ra ngoài . Mộc lão gia nhìn theo tiểu nhi từ lúc đầu cười .

"Tử thiếu gia , cậu không được đi xa như vậy đâu !" Gã sai vặt đi bên cạnh Mộc Tuấn Phong cứ lải nhải bên tai làm hắn rất tức giận nhưng đây là tai mắt của Mộc Tuấn Phi hắn không muốn bị hắn ta (Mộc Tuấn Phi) nghi ngờ nên phải nhẫn nhịn .

"Ta đói bụng muốn ăn bánh quế hoa , ngươi qua bên đó mua đi ! Ta đợi ở đây !" Mộc Tuấn Phong vừa nói vừa chỉ vào tủ quần áo đối diện .

Gã sai vặt chần chừ hồi lâu đến khi Mộc Tuấn Phong đưa hắn một lượng bạc bảo số dư còn lại là cho hắn , hắn ta mới hí hửng mà chạy đi . Hắn ta vừa đi Mộc Tuấn Phong đã nhanh chóng lên vào đám đông hướng phía đồng thành mà đi .

Thành Đông

"Người đi đi... đừng ở đây cản trở chúng ta buôn bán!" Tiểu nhị của khách điểm vừa xô đẩy vừa vút bọc hành lý lên người một nam nhân.

Người vây xem rất đông nhưng không ai ra mặt giúp người nam nhân đó. Mộc Tuấn Phong vừa chen vào thì thấy cảnh tượng như vậy.

"Dừng tay! Tất cả dừng tay lại cho ta!" Mộc Tuấn Phong hét lên rồi chạy đến bên cạnh nam nhân đó đỡ ông ta ngồi dậy.

"Tiểu công tử, người đừng đến gần ta... khu... khu.... sẽ lây bệnh cho người đấy..." Người nam nhân nói cố né Mộc Tuấn Phong.

"Không sao! Đại thúc ta đỡ thúc."

"Các người đứng đó làm gì? Còn không giúp ta dìu người vào trong! Hay các người muốn đóng cửa khách điểm này?" Mộc Tuấn Phong xoay qua hét với tiểu nhị đang đứng ngăn người.

"Vị tiểu công tử này! Chắc cậu không biết, hần ta bị bệnh lao với lại thiếu chúng tôi tiền thuê phòng nên không thể cho hần vào được!" Chương quỳ đi ra, nhìn y phục trên người Mộc Tuấn Phong thì chắc là thiếu gia của gia đình quyền quý nào đó rồi mà đặc tội thì chắc hần phải đóng cửa nên hần mới khách sáo như vậy.

"Ta không bị lao, ta chỉ bị phong hàn thôi... khu... khu..." Nam nhân đó vừa ho vừa trả lời lại chương quỳ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chương 6.1

"Hừ! Bản thiếu gia ta không cần biết vị đại thúc này có bị bệnh lao hay không, chỉ cần hôm nay các người không cho thúc ấy vào thì ta khẳng định ngày mai khách điểm này của người sẽ đóng cửa." Mộc Tuấn Phong bày ra bộ dạng ác bá nhưng thân hình nhỏ nhỏ của hần chỉ làm cho người xem xung quanh buồn cười thôi.

"Tiểu tử đừng thấy chương quỳ của chúng ta khách sáo với người thì cho chúng ta sợ người! Có tin ta đánh cho người kêu cha gọi mẹ luôn không?" Một tên tiểu nhị cười nhạo nhìn vào Mộc Tuấn Phong quơ quơ nắm đấm. Nhưng hần chưa kịp cười xong thì đã bị đấm cho một cái vào mặt.

Hần che mặt lăn lộn dưới đất, tất cả đều không biết xảy ra chuyện gì nhưng Mộc Tuấn Phong do thân hình nhỏ nên hần nhìn thấy tất cả, người vừa ra tay là nam nhân từ nãy tới giờ đang cố dựa vào gậy để đứng lên.

Qua đó càng làm cho Mộc Tuấn Phong càng khẳng định đây là người mà hần muốn tìm: võ trạng nguyên đã từ quan Vũ Văn Trọng.

Wũ Văn Trọng vừa ho vừa quan sát đứa bé đang nhìn mình, khi thấy hần ra tay trong mắt nó xuất hiện một chút nghi ngờ sau đó là chuyển thành vui mừng. Chẳng lẽ nó biết mình sao? Vũ Văn Trọng nghi ngờ nhưng không nói vẫn ngồi đó âm thầm quan sát Mộc Tuấn Phong.

"Bây giờ các người có đưa người vào trong hay không? Hay là đợi bản thiếu gia ta đóng cửa khách điểm này!" Mộc Tuấn Phong một lần nữa lạnh giọng nhắc lại.

"Được! Được, các người đứng đực ra đó làm gì? Còn không đỡ người vào trong." Chương quỳ xoay qua ra lệnh cho mấy tiểu nhị đang đứng ngốc sau lưng.

Sau khi đỡ Vũ Văn Trọng vào phòng, Mộc Tuấn Phong đã nói với chương quỳ tất cả chi phí của Vũ Văn Trọng đều do hần chi trả rồi đưa cho chương quỳ ngân phiếu năm trăm lượng. Nói vài lời khách sáo với Vũ Văn Trọng xong thì Mộc Tuấn Phong để lại địa chỉ và tin vật sau đó thì ly khai.

Mộc gia, vườn hoa hậu viện

"Lúc này đi ngang tiền viện ta gặp tứ thiếu gia đang ôm lấy lão gia làm nũng, chọc cho lão gia cười rất vui vẻ" Nha hoàn mặc lục y nói.

"Còn không phải sao! Lão gia thương nhất là tứ thiếu gia, đương nhiên là thiếu gia làm gì người cũng vui rồi! Chẳng bù cho tam thiếu gia, làm gì lão gia cũng không được vui" Nha hoàn mặc chanh y nói.

"Người không biết sao? Tứ thiếu gia là lúc lão gia đã hơn bốn mươi mới sinh lại là đích tử do phu nhân sở sinh. Còn tam thiếu gia là do lão gia trong khi say rượu lỡ sùng ái một nha hoàn mà có, vì chuyện đó mà phu nhân đã không để ý đến lão gia cả năm trời." Tử y nha hoàn nói.

"Vậy không phải sau này tất cả sản nghiệp của lão gia đều giao cho tứ thiếu gia à ? Vậy ta phải tranh thủ lấy lòng tứ thiếu gia mới được !" Nha hoàn mặc lục y vừa cười vừa nói .

Đợi cho mấy nha hoàn đó đã đi xa từ sau núi giả một người bước ra , hai tay nắm chặt móng tay đâm vào lòng bàn tay chảy máu hần cũng không để ý , mắt hần lóe lên tia tàn nhẫn , nghiêng răng nói : " Mộc Tuấn Phong trên đời này có người sẽ không có ta . Muốn trách thì trách người sinh ra không đúng nơi . "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Chương 6.3

"Đại thiếu gia , người đừng leo nữa ! Bằng không sẽ té đó !" Một gã sai vặt đứng dưới hòn giả sơn mà lo lắng cố gắng khuyên đứa bé đang leo trèo trên đó xuống .

Lâm Thế Bân đang leo đến vui vẻ nhưng cứ bị làm phiền nên bé rất không vui , thuận tay nhặt một hòn đá trên núi giả ném về phía gã sai vặt . Nhưng do bé ở trên cao nên hướng ném bị lệch , hòn đá bay trúng Lâm Thế Hoa đang chơi gần đó .

"Oa oa Di nương , Hoa nhi đau quá !" Lâm Thế Hoa là nhi tử do Phương di nương sinh nhỏ hơn Lâm Thế Bân một tháng . Do bị hòn đá ném trúng quá đột ngột , vị trí bị trúng lại là ngay trán nên bé ôm trán khóc toáng lên .

Nha hoàn bên cạnh thấy nhị thiếu gia chảy máu thì ngay lập tức ôm hần đi tìm Phương di nương để cáo trạng .

Phương di nương đang ngủ trưa thì bị đánh thức tâm trạng đang rất khó chịu lại thấy nha hoàn ôm nhi tử của mình trên trán toàn là máu đi đến thì hoảng hồn . Khi nghe nha hoàn đó thuật lại mọi chuyện thì nàng ta tức tốc ra lệnh cho người đi mời Lâm Triền về .

Lâm Thế Bân sau khi thấy nhị đệ khóc như vậy thì bé rất sợ không biết nên làm gì , chỉ có thể chạy về phòng trốn trong một góc mà sợ hãi . Bé đang rất hoảng loạn thì gã sai vặt bên người Lâm Triền đến mời bé ra đại sảnh . Lâm Thế Bân run run chậm chạp đi đến đại sảnh .

"Phụ nhân , đại thiếu gia lỡ tay làm nhị thiếu gia bị thương , bây giờ Gia đang cho gọi đại thiếu gia đến đại sảnh để hỏi chuyện . Phụ nhân người thấy có phải " Diên mama khom người bẩm báo với phụ nhân đang quỳ trên đệm bồ đề niệm phật .

"Việc nó làm sai thì phải chịu phạt . Người đến nói với Gia phải làm thế nào thì làm như vậy đi , không cần hỏi ý ta đâu !" Phụ nhân cắt ngang lời Diên mama , rồi lại tiếp tục niệm phật không để ý đến bà ta nữa : sợ dĩ nàng giữ bà ta bên cạnh vì đó là người mà ca ca đã đưa đến để giúp nàng còn lại vì nàng cũng muốn tích chút đức cho nữ nhi của mình , hy vọng nó sẽ được một nhà tốt nhận nuôi không mong phú quý chỉ cầu bình an là nàng mãn nguyện rồi !

Lâm Thế Bân đi đến đại sảnh thì thấy phụ thân Lâm Triền đang ngồi uống trà chốc chốc lại lên tiếng an ủi Phương di nương . Còn Phương di nương thì ôm lấy Lâm Thế Hoa khóc đến thương tâm cứ như là bé đã ném Lâm Thế Hoa đến tàn phế rồi !

"Phụ thân , Bân nhi đến rồi !"

"Bân nhi đến đây !" Lâm Triền nhìn trưởng tử của mình thì sắc mặt hòa hoãn kêu bé đến gần .

Lâm Thế Bân thấy phụ thân không nổi giận như dự định thì hơi an tâm một chút , bé lấy hết can đảm bước đến trước mặt Lâm Triền . Rồi cúi đầu hai tay khoanh trước ngực .

"Phụ thân , Bân nhi không phải cố ý làm nhị đệ bị thương đâu ! Con chỉ muốn ném A Phúc thôi !" Lâm Thế Bân giọng nghèn nghẹn .

"Bân nhi không cần sợ , phụ thân không phải muốn phạt con . Chỉ là ta muốn sau này làm gì con cũng phải cẩn thận một chút . Biết không !?" Lâm Triền đi đến bên cạnh Lâm Thế Bân ngồi xổm xuống từ ái mà nói .

Phương di nương thấy tình hình khác mong muốn của mình nên nàng ta khóc càng lớn hơn : "Ồ ô ... Hoa nhi đáng thương của ta a ! Sau này gặp đại thiếu gia con phải đi đường vòng biết không ? Lỡ mà đại thiếu gia lại lỡ tay , con mà có mệnh hệ gì thì di nương biết sống sao a !"

"Hồ đồ , nàng không nghe là Bân nhi chỉ lỡ tay sao ? Bân nhi là trưởng tử sao nó có thể nhỏ mọn mà làm hại đệ đệ của mình chứ !" Lâm Triền nghe Phương di nương khóc lóc om sòm thì lớn tiếng nói , dọa cho Phương di nương im miệng nhưng trong lòng nàng ta lại không cam tâm .

Sau chuyện này , tính cách Lâm Thế Bân từ từ thay đổi . Từ một đứa bé nhút nhát thành một tiểu bá vương kiêu căng ngạo mạn chỉ vì bé được Diên

mama dạy : bé là trưởng tử sau này cả Lâm phủ sẽ do bé làm chủ nên không cần phải sợ ai , việc bé muốn làm không ai có thể cản chỉ cần dám phản đối bé có quyền xử phạt . Lúc đầu Lâm Thế Bản không hiểu lắm nhưng bây giờ bé làm đệ đệ bị thương như vậy mà phụ thân vẫn không trách phạt nên từ lúc này bé sẽ vận dụng thân phận trưởng tử Lâm phủ thật tốt muốn làm gì thì làm ai cản đường thì đến một người đánh một người , đến hai người thì đánh luôn một đôi .

----lần ---- lần ---- ta lần qua ----

Mộc Tuấn Phong sau khi nghe tiểu Cúc báo lại là có một nam nhân râu ria lồm xồm đến tìm hần hiện đang ở Trúc Hiên viện thì hần tức tốc chạy về không quản lao sư đang hết với theo gọi hần quay lại .

Khi về đến Trúc Hiên viện , Mộc Tuấn Phong không cho ai bước vào , một mình đi đến chỗ Vũ Văn Trọng đang ngồi đợi .

" Mộc thiếu gia , đa tạ cậu đã ra tay cứu ta một mạng . Lần này ta đến là để trả ơn chỉ cần cậu nói một câu thì dù là nước sôi lửa bỏng Vũ Văn Trọng ta tuyệt không chối từ !" Vũ Văn Trọng đang uống trà , thấy Mộc Tuấn Phong đi vào thì đã lên tiếng nói trước .

" Vũ Văn thúc , nếu thúc đã sàng khoái như vậy thì người ngay không nói lòng vòng , ta không cần thúc nhảy vào nước sôi lửa bỏng chỉ muốn nhờ thúc làm hộ vệ cho ta khi gặp nguy hiểm thôi . Thúc có thể từ chối ta không muốn ép buộc ai cả!" Mộc Tuấn Phong không giả bộ ngây thơ nữa mà bây giờ là một bộ dạng nghiêm túc không nên có ở một đứa trẻ mới sáu tuổi .

Vũ Văn Trọng sau khi nghe Mộc Tuấn Phong nói thì lâm vào trầm tư . Không gian im lặng đến có thể nghe được âm thanh nhỏ nhất .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chương 7

Nhìn về mặt trầm tư của Vũ Văn Trọng, giọng của Mộc Tuấn Phong có chút hoàn hoãn lại nhưng vẫn thập phần nghiêm túc: “Đương nhiên ta sẽ không ngược đãi người bên mình. Chỉ cần thúc trung tâm, ta tuyệt đối sẽ không ủy khuất thúc.”

Nghe những lời này, Vũ Văn Trọng lần nữa đánh giá người trước mặt. Chỉ thấy một thân lam y, tóc búi gọn cố định bằng một dải lam cùng màu, thân đeo ngọc bội, ngũ quan tinh xảo, tuấn mỹ. Tuy vẫn chỉ là một nam hài sáu tuổi nhưng ánh mắt kiên định cùng khí chất nghiêm nghị, người này không hề đơn giản, có lẽ đi theo cũng không uổng một thân kỳ tài của mình, hơn nữa hần lại còn là ân nhân.

Mộc Tuấn Phong không vội, cũng không hỏi thúc, chỉ nhân nhạ đưa tầm mắt về của sổ, câu chuyện về kiếp trước như một cái gai vẫn nằm sâu trong tâm trí hần. Bên ngoài nằng ăm áp như vậy, sao trong lòng hần chỉ cảm thấy rét lạnh, lần này hần quyết không tha cho bọn họ, cũng quyết không để những người mà hần yêu thương phải lập lại bi kịch.

“Mộc thiếu gia, ta nghĩ ta sẽ theo bên người người.”

Giọng nói trầm thấp vang lên làm Mộc Tuấn Phong thu hồn về, môi khẽ nhếch lên, gương mặt u buồn trong phốc như có tia nắng chiếu rọi khe bùng sáng lên: “Được, đã theo ta thì tuyệt đối trung tâm, ta không cần người hai lòng.”

Lời nói nghe như đe dọa nhưng phát ra từ miệng của một nam hài thì lại giống như một lời khiêu khích đầy trẻ con. Nhưng cũng nhờ lời này mà bầu không khí trong phút chốc trở nên hài hòa dễ chịu hơn. Sau đó hai người chìm trong trầm lặng, không ai nói câu gì.

Đối với Vũ Văn Trọng, Mộc Tuấn Phong đã biết rõ từ kiếp trước, cách làm người, cách ứng xử đều không thể chê được, hần im lặng cũng là do biết quá rõ không biết mở miệng như thế nào để không quá lộ liễu.

Còn đối với Vũ Văn Trọng thì hoàn toàn ngược lại, hần không biết gì nhiều về Mộc Tuấn Phong, cảm thấy người này rất kỳ lạ nhưng cũng không biết mở miệng hỏi ra sao, cho nên vẫn là im lặng.

“Phong nhi! Đệ có trong đó không?”

Một âm thanh nhẹ nhàng thánh thót như tiếng chuông bạc vang lên từ bên ngoài làm tan vỡ bầu không khí yên lặng đến quái dị này. Mộc Tuấn Phong thu lại vẻ mặt nghiêm nghị, khẽ môi cong lên, đôi mày giãn ra, ánh mắt trong veo ngập nước, rõ ràng là bộ dạng của một nam hài sáu tuổi còn đâu vẻ nghiêm túc ban đầu.

“Đại tỷ, đệ ở trong này.” Mộc Tuấn Phong nhảy xuống khỏi ghế ngồi, tựa như chú chim nhỏ mà chạy về phía cửa phòng.

Tầm màn được một bàn tay trắng nõn nâng lên, tiếp đến là một thiếu nữ như hoa sen bước vào, một thân hồng phấn, tóc búi đơn giản cố định bởi vài cây trâm đính ngọc. Tuy đơn giản như vẫn toát lên được khí chất cao sang tự nhiên của một tiểu thư khuê cát.

“Đại tỷ.” Khi Mộc Tâm Liên bước vào liền thấy một bóng lam nhào vào lòng nàng. Kể từ sau khi Phong nhi bị bệnh tình lại, liền hay làm nũng với các

nàng. Tuy không hiểu sự biến đổi này nhưng các nàng vẫn không đành lòng mà đẩy ra, ai biểu hấn là tiểu đệ của các nàng đây.

“Đệ a! Vẫn luôn tinh nghịch như vậy, té xuống thì sao? Hại mọi người thêm lo lắng?” Mộc Tâm Liên đem Mộc Tuấn Phong trên người bỏ xuống, ngón tay khẽ dí vào trán cậu trách móc nhưng giọng điệu lại đầy cưng chiều.

“Nào có. Là tỷ sợ đệ nặng không muốn ôm đệ nữa thì có.” Mộc Tuấn Phong khẽ bấu môi, đem Mộc Tâm Liên hướng ghé ngồi xuống.

“Nhưng mà tỷ kiếm đệ có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì thì không thể kiếm đệ sao?” Mộc Tâm Liên khẽ trừng với cậu một cái rồi hướng tiểu Cúc hơn gật đầu.

“Là trời nóng muốn đem chút điểm tâm cho đệ.” Nói rồi tầm mắt lướt quanh phòng, nhìn thấy Vũ Văn Trọng đứng một bên liền hạ tầm mắt xuống, tay nâng ly trà uống xuống che dấu đi tầm mắt vừa đảo qua của nàng. Nàng đến là để xem con người lỏi thời này có quan hệ gì với tiểu đệ của nàng, nói gì thì nói, tiểu đệ của nàng còn nhỏ như vậy gặp mặt một người lạ, tỷ tỷ như nàng đây sao có thể không lo.

“Phong nhi! Hôm nay có người đến tìm đệ là ai thế?” Đặt ly trà xuống, Mộc Tâm Liên lên tiếng hỏi Mộc Tuấn Phong, tầm mắt cũng không hề nhìn qua Vũ Văn Trọng thêm lần nào, cứ như con người ấy không tồn tại nơi đây.

“A! Là Vũ Văn thúc. Lần xuất phủ trước, đệ tình cờ giúp thúc ấy một chút, hôm nay thúc ấy đến báo ơn. Đệ để thúc ấy bên mình làm hộ vệ.” Nghe đại tỷ hỏi Mộc Tuấn Phong khẽ liếc Vũ Văn Trọng đang trong góc một cái, sau liền cười tươi một cái, giọng nói trong trẻo, trong mắt tràn đầy ý cười như đang khoe một món đồ tốt của mình.

“Hộ vệ?! Mộc gia chúng ta thiếu hộ vệ sao? Sao đệ lại có thể nhận một người lạ vào phủ làm hộ vệ cho bản thân? Không được tỷ không đồng ý!” Nghe Mộc Tuấn Phong lại giở tính trẻ con, đem an nguy của bản thân vào một người xa lạ, Mộc Tâm Liên liền có chút cao giọng, không phải nàng ghét bỏ ai, nhưng hộ vệ cận thân không phải ai cũng có thể giao được, hơn nữa đây lại liên quan đến tính mạng.

“Tỷ tỷ đừng nóng mà! Đệ cũng không phải nhận xuống như vậy, lát nữa đệ sẽ đi tìm phụ thân kiểm tra hấn nếu không đạt đệ cũng sẽ không giữ lại, bên người đệ sao có thể là người vô dụng cơ chứ.” Thấy đại tỷ có xu hướng nổi giận, Mộc Tuấn Phong liền tiến tới ôm nàng làm nũng, bộ dạng còn thiếu mấy cái đuôi nữa liền là tiểu hồ ly rồi, hơn nữa câu cuối lại đầy hống hách, kiên cường chọc Mộc Tâm Liên cười không thôi.

Tiếng cười như chuông bạc vang vọng cả căn phòng, cuối cùng thì Mộc Tâm Liên cũng rời đi chỉ để lại câu “Được rồi, tùy đệ, đừng để bản thân gặp nguy hiểm, hơn nữa bộ dạng này của đệ thập phần đáng yêu, sau này phải làm lại cho tỷ đây.”

Mộc Tâm Liên đi rồi căn phòng lại quay về trạng thái yên lặng quái dị. Mộc Tuấn Phong đầu vạch ba đường hắc tuyến... vừa rồi có phải cậu diễn lố rồi không. Tuy những lời nói tình cảm đều là thật nhưng bắt một người đã trưởng thành lại trong hình hài của một đứa trẻ mà cư xử thật làm khó cậu rồi, thôi đành phải diễn kịch thôi. Tầm mắt có chút ngơ ngác nhìn lại Vũ Văn Trọng vẫn còn ngây người như khúc gỗ đằng kia, hồi nhỏ.

“Bộ dạng của ta rất khó coi sao?”

Lúc này Vũ Văn Trọng mới thoát khỏi tiếng cười như chuông bạc của Mộc Tâm Liên, người đã rời đi được một lúc, cũng liền mơ màng mà gật đầu một cái liền làm cho tiểu quý nào đó nổi sùng lên.

Tuy chỉ là diễn nhưng lòng tự tôn của một chàng trai không cho phép mình bị cười nhạo như vậy, Mộc Tuấn Phong liền tức sùi bọt mép lên, nhưng cũng không biết xả vào đâu, liền trừng mắt với Vũ Văn Trọng, gằn lên từng chữ.

“Hồi này ta không nói giỡn. Ta không cần người vô dụng. Theo ta đi gặp phụ thân.” Nói rồi dứt khoát rời đi, để mặc Vũ Văn Trọng đuổi theo phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chương 8.1

Hạ Tịnh Đình đã lâu rồi không có cảm giác an toàn và yên ả bên gia đình như thời gian hiện nay nên nàng quyết định để cho bản thân buông thả một lần chìm vào thế giới trẻ thơ.

Nàng vốn đã ghét cuộc sống bon chen, áp lực ở hiện đại giờ lại có thể bình yên nhàn nhã mà sống bên gia đình nông thôn bình thường có sao lại không vui về nhà mà sống từng ngày?

Nghĩ thế nào thì liền thực hiện, Hạ Tịnh Đình không nhanh không chóng mà cùng các ca ca, đệ đệ bày ra những trò trẻ con đơn giản nhưng lại vô cùng hạnh phúc.

Cũng giống như hiện tại, Hạ Tịnh Đình cùng nhị ca Tử Hiên và tiểu đệ Tử Huyền đang ngồi xỏm xuống vung trộm đào khoai trộm của nhà một đại thúc trong làng.

Mặt mũi cả ba đều lấm lem toàn đất, cả ba không ngừng đào cuối cùng cũng được một đồng khoai nhỏ ở bên cạnh.

"Nhi ca, Huyền nhi chắc từng này là đủ ăn rồi chúng ta mau đi thôi nếu không mà bị bắt thì chết." Tịnh Đình dùng bàn tay đầy bùn đất lau lên mặt vừa nói vừa ngó nghiêng xung quanh bộ dạng y như một chú mèo nhỏ ăn vụng nhìn vô cùng đáng yêu.

Nàng không hề để ý bàn tay đầy bùn đất quét lên mặt đã khiến khuôn mặt lem luốc cộng thêm đáng vẻ vụng trộm lại càng giống con mèo nhỏ khiến hai đứa trẻ bên cạnh nhìn thấy thì bắt đầu cười rũ rượi không nói lên lời. Thực sự là bộ dạng này cũng quá là dễ thương lại còn ngộ nghĩnh nữa.

"Tỷ tỷ, mặt của tỷ ha....ha....ha..." Từ Huyền vừa ôm bụng cười vừa chỉ tay vào khuôn mặt lem luốc kia mà không nói hết câu.

Tịnh Đình nghe vậy khuôn mặt xinh xắn lập tức vì không vui mà xị xuống, ngồi bệt xuống đất bắt đầu ăn vạ.

"Thôi được rồi, không chọc mũi ấy nữa chúng ta mau mang khoai đi nướng thôi." Thấy Tịnh Đình tức giận, Từ Huyền ngừng cười lập tức tiến lên ôm nằng dậy, dù sao đây cũng là mũi mũi mà hân yêu thương nhất không thể để nàng mất hứng được.

Vậy là cả ba đứa trẻ nhanh chóng ôm đồng khoai vụng trộm đi về hướng một con suối nhỏ trong làng. Vừa đến nơi Tịnh Đình lập tức đi rửa mặt mũi sạch sẽ.

Sau một hồi loay hoay cả ba đã nhóm lên được một đồng lửa, rửa sạch khoai để bên cạnh chờ có than để nướng. Chẳng bao lâu mà một loạt củ khoai chín thơm nóng hôi được bới ra khỏi đồng lửa.

"Không được, đợi nguội rồi ăn." Từ Huyền vừa chạm tay vào củ khoai đã bị Tịnh Đình đập mạnh vào tay không cho ăn khiến cậu tức giận phồng má.

Sau khi khoai nguội cả ba bắt đầu xử lý đồng khoai một cách ngon lành, nhìn hai người bên cạnh chột Hạ Tịnh Đình cảm thấy thỏa mãn vô cùng. Nàng thăm ao ước cho cuộc sống hiện nay có thể kéo dài vĩnh viễn.

"Giờ mà ngủ đại ca mà thấy cảnh này thì sẽ thế nào nhỉ?" Đang ăn đột nhiên Từ Huyền buông một câu khiến Tịnh Đình, Từ Huyền giật mình.

"Đệ đừng có nói linh tinh dọa bọn ta hết hồn rồi." Cả Tịnh Đình và Từ Huyền đều vỗ cái "bốp" vào đầu Từ Huyền rồi tiếp ăn khoai không thèm để ý đến cậu nữa.

"Mấy đứa làm gì ở đây?" Giọng nói lạnh băng từ phía sau truyền đến khiến cả ba giật mình lạnh hết cả sống lưng, mồ hôi chảy ròng ròng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 8.2

Giọng nói lạnh băng từ phía sau truyền đến khiến cả ba giật mình lạnh hết cả sống lưng, mồ hôi chảy ròng ròng. Tịnh Đình nhăn mặt nhỏ, đưa mắt trừng Từ Huyền một cái. Tên này, miệng sao có thể linh thế không biết.

Đang không biết lên làm gì thì giọng nói lạnh băng sau lưng lại vang lên lần nữa.

“Cả ba đang làm gì mau quay lại cho huynh!”

Lần này thì tiêu rồi, ba người từ từ xoay người lại, lập tức đối mặt với ánh mắt cười như không cười nhìn bọn họ. Hạ Từ Huyền lập tức ném củ khoai đang cầm trong tay về phía khuôn mặt đang trêu tức kia làm Hạ Từ Quân vừa né vừa la oai oái.

“Cái đó...nhị ca...đệ chỉ đùa tí thôi mà...”

"Tam ca, huynh biết hù vậy sẽ chết người hay không nha." Hạ Tịnh Đình cùng Hạ Từ Huyền vừa nói vừa trừng mắt nhìn tam ca của mình.

“Tên chết tiệt đệ muốn chết đúng không, cả lão tử cũng dám hù dọa!” Từ Huyền nghiêm mặt nhìn.

"Nhưng mà nhị ca, ai bảo mọi người đi trộm khoai lại không rủ đệ chứ." Nhìn ba người bọn họ mặt mày thì lấm lem nhọ đen, quần áo thì tay áo ống quần đều bị xấn lên cao còn có không ít đất cát trên đây. Hạ Từ Quân lớn tiếng kháng nghị.

"Bọn ta đi trộm khoai khi nào chứ?" Hạ Từ Huyền chột dạ lấm bầm.

Từ Quân đưa mắt liếc một vòng, nhìn thấy đồng lửa còn chút tro tàn, cách đó không xa là một đám dây lang bị bới tung thì nhếch mép cười nhìn nhị ca của hắn.

" Vậy đó là cái gì ?"

" Bọn muội không trộm là chỉ thu hoạch giúp Đại Lực thúc thôi nha " Hạ Tịnh Đình nuốt nhanh miếng khoai trong miệng, chân đi chuyển từng bước chậm lại gần tam ca bày ra bộ dạng cây ngay không sợ chết đứng. Nàng biết rõ huynh ấy sẽ không mách với nương nên mới dám như vậy nếu đổi lại là đại ca thì cho nàng mười cái gan cũng không dám .

Hạ Tịnh Đình dùng hai tay nhỏ xíu còn có dính chút nhọ đen đem củ khoai đưa lên trước mặt, đôi mắt trong veo, miệng cong lên thành một nụ cười thật tươi, nói với Hạ Tử Quân: “Muội nướng khoai cho huynh này.”

Hạ Tử Quân chăm chú nhìn tiểu muội đáng yêu, hiểu chuyện và luôn tinh ranh muốn xem thử lần này nàng lại muốn mua chuộc mình thế nào đây. Thấy vẻ mặt như chú cún của nàng hẳn lại bật cười .

Trốn đi chơi, đào trộm khoai nhà người khác vậy mà còn lấy lý do là thu hoạch giúp người khác để mà thoát tội, hẳn cười xoa xoa đầu muội muội mình nhưng vừa ngước lên lại bất gặp ánh mắt đầy lửa giận của nhị ca bất giác hẩn nuốt ngụm nước bọt : " Xong rồi , lần này chọc nhị ca nổi giận rồi ". Hạ Tử Quân nhìn xung quanh một lúc sau đó giả điên như không thấy ánh mắt muốn giết người đó của Hạ Tử Hiền lập tức khăn tay trong tay áo lau đi vết đen trên mặt, đem đất cát trên người Hạ Tịnh Đình phui xuống hết, tay áo ống quần cũng thả xuống hết.

Xong xuôi mới nhìn lại hai người còn lại đằng kia, chưa kịp cười giỡn hòa thì đã bị nhị ca hẩn rượt chạy vòng vòng . Sau khi bị đánh cho một trận thì Hạ Tử Quân mới được tha .

“Lần này huynh tha nhưng nếu còn có lần sau. Thì đừng trách ta đánh cho đệ kêu cha gọi mẹ , dọa ta đứng tim , cứ tưởng là đại ca về rồi chứ .”

“Mấy đứa kia, dám trộm khoai nhà lão tử, đứng lại đó cho lão.” Lời Tử Hiền còn chưa nói xong đã bị một giọng quát to vọng lại từ phía xa sau lưng.

Bốn tám lưng cứng sượng lại, người phản ứng đầu tiên là Tịnh Đình, nàng nắm lấy cánh tay của Tử Huyền kéo hẩn chạy lại phía trước đồng thời hô to với hai người còn đang đứng trông trời kia.

“Chạy! Mau!”

Lần theo trí nhớ, Tịnh Đình đem đám người chạy xuyên qua các cánh đồng ngô phía trước, đi qua các cây cầu tạm qua các nương, dẫn về hướng rừng trái cây phía trước, một khi vào trong đó sẽ không lo bị phát hiện nữa.

Thời điểm hiện tại đã gần xế chiều, mọi người đều đang sửa soạn từ đồng về nhà, liền nghe thấy tiếng của một đại thúc vừa chạy hớn hớn vừa quát to. Trên người nhìn đâu cũng có thể thấy được ít lá, trên mặt còn có chút vết xước do lá ngô quệt trúng, người thì ướt đến lưng quần. Phía trước người này có bốn đứa trẻ, ba nam hai nữ, bọn họ chạy nhanh về phía trước, dần dần bỏ người đại thúc kia ở xa phía sau. Một buổi chiều yên ả nơi đồng quê bỗng chốc nháo động hẳn lên bởi tiếng cười như chuông bạc của tiểu cô nương kia đan xen với tiếng hô ngừng của vị đại thúc nào đó.

“Phù! Thoát rồi.” Tịnh Đình chống người lên gốc cây thở lấy thở để, nhìn thoáng qua thấy ba người kia cũng cùng một dạng, ngay cả đại ca vốn luôn nghiêm túc hiện tại cũng mặt đỏ ửng, tóc tai lộn xộn, mồ hôi nhễ nhại. Còn Tử Huyền bất kể hình thượng nam thẳng ra đất mà thở. Bất giác nhớ đến bộ dạng chật vật của đại lực thúc kia, Tịnh Đình bỗng cười phì ra.

“Phi. . .hì”

Cả bốn huynh muội nằm cả ra đất mà cười.

Thật là bao lâu rồi nàng mới thoải mái mà chạy như vậy, nhớ ngày nhỏ nàng không có tuổi thơ hàng ngày đều ở trường , về nhà lại đối mặt với ánh mắt thù hằn của bác cả . Bất giác nước mắt cũng không tự chủ mà rơi xuống .Huynh đệ Hạ gia thấy Hạ Tịnh Đình khóc thì tay chân cũng lúng ta lúng túng không biết nên làm gì ,thấy ba người lúng túng Hạ Tịnh Đình bật cười nói : " Muội không sao chỉ là cười nhiều đến ra nước mắt thôi " .

" Tỷ tỷ là con mèo hoa mít ưt " Hạ Tử Huyền đưa tay che miệng cười làm hai huynh đệ Hạ Tử Hiền nhìn lại muội muội mình thì thấy bùn đất bị nước mắt làm cho nhòe cả ra , quả thật rất giống con mèo hoa nên cũng cười . Hạ Tịnh Đình bị đệ đệ cười nhạo nên lấy đất rồi đuổi theo ba người mà trét bùn lên người họ . Bốn đứa trẻ đuổi nhau trên đường , tiếng cười vang khắp nơi .

Đây có lẽ sẽ là hồi ức mà sau này có lẽ họ sẽ không bao giờ quên được , có lẽ cũng là sự bù đắp mà ông trời dành cho Tịnh Đình bởi tuổi thơ không được vui vẻ ở kiếp trước của cô

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Ngoại Truyện 1

Mộc Tuấn Phong 8 tuổi ,lần đầu tiên gặp biểu cô của mình nên rất háo hức , từ sáng sớm cậu đã thức dậy tự mình làm vệ sinh cá nhân mà không cần tới ba hoàn như thường ngày .

Mộc Tuấn Phong cứ nhìn ra cửa lớn của Mộc gia chờ đợi làm cậu bị nướng và hai tỷ tỷ chọc ghẹo đến đỏ cả mặt :* Hôm nay biểu cô sẽ đưa biểu muội đến cùng , bé sẽ có người chơi chung rồi không cần suốt ngày theo đại tỷ học bài hay bị nhị tỷ xem là búp bê mà treu đùa nữa * nghĩ đến đây Mộc Tuấn Phong cười lộ ra má lúm đồng tiền rất đáng yêu khiến nhị tỷ của cậu không cảm lòng được mà bắt đầu khi dễ cậu rồi !

Cửa đại môn mở ra , một phụ nhân mang một thân y phục hoa lệ bước vào , theo sau phụ nhân là ma ma cận thân ôm trên tay một tiểu cô nương khoảng 5—6 tuổi mặc y phục màu vàng nhạt .

* Phiến nhi gặp qua biểu cửu , biểu cửu mẫu * Tiểu nương tuột khỏi người mama chân nhỏ chạy đến gần Mộc lão gia và Mộc phu nhân cất giọng non nớt khiến người khác yêu thương .

Phụ nhân đi đến trước mặt Mộc lão gia cúi chào sau đó lùi kéo Mộc phu nhân nói chuyện đông tây . Thấy không ai để ý Mộc Tuấn Phong liền lùi kéo biểu muội chạy ra hậu viện chơi.

Đến hậu viện thì cả hai gặp Mộc Tuấn Phi đang ngồi đọc sách tron vườn . Trịnh Phiến Nhi gặp Mộc Tuấn Phi thì nhanh chóng chạy lại gần làm quen nhưng Mộc Tuấn Phi nhìn cũng không nhìn cô bé một cái mà quay lưng bỏ đi . Trịnh Phiến Nhi từ nhỏ là hòn ngọc quý trên tay Trịnh gia không một ai dám đối với cô như vậy mà giờ một thứ từ lại dám làm lơ cô khiến trong lòng cô không được vui :* Nhất định phải nhớ người này * Trịnh Phiến Nhi âm thầm nói với mình .

Mộc Tuấn Phong thấy biểu muội chỉ lo nhìn tam ca mà không để ý đến cậu thì cảm thấy rất bức mình nhưng vì để có người chơi chung với mình cậu đành chịu đựng không phát tính tình đại thiếu gia ra nhưng trong lòng cũng đã hạ quyết tâm này không cho biểu muội gặp tam ca nữa , biểu muội chỉ có thể là của Mộc Tuấn Phong cậu mà thôi .Nhưng Mộc Tuấn Phong không ngờ lần hạ quyết tâm này lại đối được một âm mưu mà sau này cậu phải trả giá bằng danh dự , tính mạng và cả hạnh phúc của mọi người thân

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 9.1: Vũ Văn Trọng

Nếu Mộc Tuấn Phong nhớ không lầm đây là ngày đầu tiên hắn gặp biểu muội của mình, tiểu cô nương xinh đẹp nhất hắn từng thấy. Vâng xinh đẹp nhất, mãi đến sau này, đến tận giây phút cuối cùng của cuộc đời hắn vẫn tin nữ nhân này xinh đẹp. Chỉ tiếc là khi hắn thực sự chết đi hắn cũng phải thật lòng với bản thân rằng chán chán ghét khuôn mặt xinh đẹp, có thể mỉm cười với mình hôm nay mai có thể tận tay giết chính mình.

Bởi vậy trong lúc mọi người trong Mộ gia còn đang rất hào hứng đón tiếp biểu muội của lão gia tức mẹ của Trịnh Phiến Nhi , thì hắn lại một mình ngồi trong phòng bình thân đọc sách. Bây giờ tới việc gặp nữ nhân ấy cũng làm cho chính bản thân Mộc Tuấn Phong cảm thấy chán ghét. Ai lại có thể cười nói với kẻ giết chính mình chứ , mặt dầu hắn đã sống lại và chuyện này sẽ chưa xảy ra. Hắn càng không muốn nó xảy ra lần thứ 2.

Sau khi thay y phục tươm tất xong , Mộc Tâm Liên đang định bước ra sảnh chính để đón biểu cô , lúc vô tình đi qua phòng của Mộc Tuấn Phong , nàng nhìn thấy hắn vẫn đang điềm tĩnh ngồi trong phòng đọc sách thì lấy làm ngạc nhiên. Nàng vẫn nhớ rất rõ trước đây khi mẫu thân nói đến nữ nhi của biểu cô sẽ đến , còn nghe nói tiểu thư nhà ấy rất xinh đẹp , đệ ấy không phải rất háo hức sao. Mấy ngày nay nàng cảm thấy Tiểu đệ có điều gì đó không phải, cảm thấy hắn khan khát và dường như có điều thay đổi hơn trước nhưng không rõ tại sao.

“ Tuấn Phong, sao đệ còn ở đây, không theo phụ thân đón biểu muội sao?” Nghĩ đến có lẽ tiểu thiếu gia nhà này , muốn mặt lạnh làm kiêu để gây sự chú ý đây mà.

Giống như vừa sức nhớ ra một điều gì đó , Mộc Tuấn Phong vội vàng gấp sách lại , khuôn mặt nhỏ nhắn bày ra bộ dáng nghiêm trọng, ngăn mặt lên nhìn tỷ tỷ nhà mình. “ Oa , tỷ không nhắc đệ suýt quên mất. Tỷ ra ngoài sảnh đường trước đi để đệ còn chuẩn bị.” Nói đoạn khuôn mặt của hắn đầy vẻ hào hứng đẩy bước chân tỷ tỷ mình ra khỏi phòng.

Trong đầu Mộc Tâm Liên cười cười , hóa ra là đệ ấy quên mất , làm nàng cứ tưởng , nói rồi theo nha hoàn bước ra ngoài. Lúc đi ngang qua chỗ ngoặc , nàng vô tình nhìn thấy một nam nhân khuôn mặt cúi xuống , trang phục giản dị , bên hông giắt theo một thanh kiếm , trông rất quen mắt nhưng lại chẳng nhớ nổi là ai cũng vội vàng đi tới. Thấy nàng hắn cúi người thỉnh lễ. “ Tiểu thư.” Rồi đi qua người nàng.

Sừng người một chút, trong lòng có chút tư vị nhưng nàng không ngoài đầu nhìn lại cũng không hỏi nam nhân kia là ai bước tiếp đi. Cho nên nàng không nhìn thấy, khi nam nhân phía sau vừa quay đầu lại nhìn nàng để lộ khuôn mặt tuấn tú mà mấy ngày trước nàng cảm thấy bất thiện kia , hắn ngăn người nhìn về bóng hồng y cho đến khi bóng dáng khuất sau cánh cửa thông ra viện lớn.

“ Vũ Văn Trọng, người thích tỷ tỷ ta.” Không biết từ khi nào , Mộc Tuấn Phong đã đứng phía sau hắn, tùm tùm cười. Kiếp trước kiếp này , không sai Võ Trạng Nguyên chính là si mê một bóng hồng nhan là Mộc Tâm Liên. Hắn chính là vừa thấy liền yêu.

Chỉ tiếc kiếp trước tình cảm của hắn dành cho Mộc Tâm Liên lại khiến nàng hận hắn tận xương tủy , bởi lẽ , Mộc Tuấn Phi sau khi có được quyền hành trong Mộc gia đã xử dụng nàng như một con cò để thu phục hoàn toàn Vũ Văn Trọng. Vào lúc ấy , trong tâm của Mộc Tâm Liên không hề có hắn nên nàng phản đối , cuối cùng chính bản thân vì uất ức mà thất cổ chết.

“Thiếu gia...” Kiep này, hần vẫn say mê nàng.

Mộc Tuấn Phong có thể nhìn ra trong mắt hần điều đó. Lần này sống lại chuyện này nhất quyết không thể xảy ra. “Thích thì thích thôi.” Nhưng tất nhiên Mộc Tuấn Phong sẽ không đi tìm con đường cản trở tình cảm giữa bọn họ, thậm chí là tác hợp. Hần thấy nam nhân trước mắt này rất tốt cũng rất xứng đôi với tỷ tỷ. Nếu được chuyện kia ắt hẳn sẽ không xảy ra.

Khi hai người bước vào sảnh chính, ánh mắt của mọi người dừng qua hai người một lượt. Nhất là ánh mắt của Mộc Tâm Liên, nàng nhìn nam nhân tuấn tú đứng sau tiểu đệ nhà mình. Hần không phải là nam nhân ban nãy nàng thấy sao? Sao hần lại cùng bước và với tiểu đệ nhà mình, đến ngay cả mẫu thân Mộc Tuấn Phong cũng nhiều mây hỏi. “Tuần Nhi người này là ai vậy?” trước giờ nàng chưa từng thấy qua người này, nhìn qua là biết hạng người rất ưu tú, lại đứng sau nhi tử.

“Mẫu thân là hộ vệ lần trước mà con nói đó.” Mộc Tuấn Phong trưng ra khuôn mặt nhỏ ngây ngô nói, sau đó ôm chầm lấy mẫu thân của mình tranh thủ làm nũng.

Thấy ánh mắt có phần dò xét đồ tới, Vũ Văn Trọng cũng tiến lên chào. “Gặp qua phu nhân.”

Thấy dáng vẻ anh tuấn của hần sau khi ăn mặt tươm tất lại. Mộc lão gia cười cười. “Vẫn là con mắt của Tuần Nhi tốt. Hôm trước ta nhìn thấy hần ta còn tưởng là ăn mày.” Không ngờ là cạo hết râu, thay y phục mới, tóc được buộc lên gọn gàng liền trông khác hẳn. Nói đến vẫn là không nên người chỉ nhìn vẻ bề ngoài.

Mà người không ngờ nhất là Mộc Tâm Liên, hôm đó khi nhìn thấy hần, nàng còn sợ là kẻ gian lừa gạt đệ đệ. Nghĩ lại không khỏi khiến nàng xấu hổ đến đỏ mặt. Tâm mắt dừng trên người hần một chút, mày kiếm, mắt sáng nhất là cái mũi cao thẳng cương nghị, bắt chợt hần nhìn về phía nàng. Mộc Tâm Liên giật mình, thu lại ánh mắt mặt đột nhiên đỏ lên. Đúng là sao lại có thể nhìn một nam nhân mà lại bị bắt gặp như thế.

“Tỷ tỷ coi bộ cũng thích huynh rồi.” Mộc Tuấn Phong au khi lão nũng với mẫu thân xong nhìn qua liền bắt gặp cảnh này. Nhỏ giọng hàm tiếu, nói với Vũ Văn Trọng.

“Ta không dám trèo cao.” Nói là nói vậy, chứ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn hây hây đỏ của nàng tim hần đã đập rộn ràng rồi.

Lời của hần vừa dứt bên ngoài cổ kiệu của hai mẫu nhi Trịnh Phiến Nhi liền dừng trước cửa lớn của Mộc gia.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 9.2

Mọi người trong Mộc phủ đều háo hức đón vị biểu tiểu thư này vì khi chưa xuất giá nàng ta mỗi lần đến phủ đều ra tay rất hào phóng thưởng cho hạ nhân trong phủ. Còn mấy vị tiểu chủ tử của Mộc gia thì mong muốn được thấy vị biểu cô trong truyền thuyết là tài nữ của Mộc gia đại gia tộc. Chỉ riêng Mộc Tuấn Phong là cảm thấy ghê tởm hai mẫu nữ nhà này hai kẻ đã lừa dối xem hần như đồ ngọc mà đùa bỡn trong tay. Ngoài Mộc Tuấn Phong còn có một người có suy nghĩ khác hơn là sự háo hức đó là Mộc Tuấn Phi, hần đang nghĩ cách lấy lòng vị biểu cô này nếu như thành công địa vị của hần ở Mộc gia cũng được nâng cao hơn một chút.

Khi Trần Ái Thi bước vào đại sảnh thì nàng ta đã thu hút mọi ánh nhìn. Nàng ta vốn dĩ là một mỹ nhân nhưng nhìn cách ăn mặc, trang điểm của nàng ta thì thật không thể mà khen nổi: một thân hoa phục, đầu búi tóc của phụ nhân cắm đầy kim thoa trâm cài, mặt lại bôi son trét phấn dày đến khi cười phấn cứ rơi là chả. Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình nhìn cười đến mức muốn nội thương sau đó xoay qua nhìn Mộc lão gia ánh mắt nghi hoặc: “Đây là đệ nhất tài nữ trong truyền thuyết sao?”

Mộc lão gia chỉ biết bắt đắc dĩ nhún nhún vai trao đổi lại một ánh mắt với hàm ý là không biết có phải nhầm người rồi không?

“Biểu muội đi đường xa vất vả rồi hay nghỉ ngơi một chút lát nữa ta sẽ dặn nhà bếp làm mấy món muội thích để tẩy trần cho muội” Mộc phu nhân là người đầu tiên phục hồi tinh thần, nàng nhanh chóng đưa ra đề nghị.

“Vậy làm phiền biểu tẩu rồi! Đây là Phiến Nhi, nữ nhi của muội” Nàng ta cười đầy tiểu hài tử đang đứng cạnh mình lên trước, mắt cứ như vô tình đảo qua lại giữa Mộc Tuấn Phong và Mộc Tuấn Phi.

“Phiến Nhi gặp qua biểu cửu, biểu mẫu, các vị biểu ca biểu tỷ” Giọng tiểu hài tử non nớt chọc cho người khác yêu thương.

Mộc Tuấn Phong thì lạnh cả người khi thấy Trịnh Phiến Nhi nhưng được Vũ Văn Trọng chạm nhẹ vào người khiến hần thanh tỉnh lại: bây giờ người là nam hài không phải Mộc Tuấn Phong lúc trước, người lần đầu tiên gặp Trịnh Phiến Nhi. Mộc Tuấn Phong vừa tự trấn an trong lòng vừa nở nụ cười vô hại với Trịnh Phiến Nhi.

Mộc Tuấn Phi thì khác hần cười rất giả tạo bởi vì hần đang cảm thấy hình như mình đã hơi vội vàng khi muốn lôi kéo vị biểu cô này, có lẽ hần nên thận

trọng đề đưa ra quyết định bằng không có lẽ hẳn sẽ phải rơi vào con đường vạn kiếp bất phục.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Chương 10

Đang nhắm mắt dưỡng thần bỗng có cảm giác có người đang nhìn mình, Mộc Tuấn Phong liền nheo mắt nghiêng đầu nhìn về bên cạnh thì bất gặp Trịnh Phiến Nhi đang nhìn mình chằm chằm, nương theo ánh mắt của nàng ta đi xuống Mộc Tuấn Phong phát hiện Trịnh Phiến Nhi là đang nhìn con vật nhỏ trong lòng hắn, trong lòng hắn cực kì chán ghét nhưng cố gắng nhịn xuống. Bỗng nhiên hắn nhớ ra Trịnh Phiến Nhi không phải thích gì thì muốn có cho bằng được sao, bây giờ nàng ta có hứng thú với vật nhỏ này như vậy chỉ bằng đùa cho nàng ta tức chết, hắn vốn định thả vật nhỏ này đi nhưng xem a lần này hắn không nuôi không được rồi. Bỏ qua Trịnh Phiến Nhi, Mộc Tuấn Phong liền ôm con chồn nhỏ đi về viện của mình, lúc đi ngang qua Trịnh Phiến Nhi còn cố ý giả vờ nửa che nửa lộ ra con vật trong lòng.

Trịnh Phiến Nhi nhìn tiểu biểu ca nửa ngày trời cứ tưởng hắn sẽ đem con vật đó cho nàng nhưng hắn cứ như vậy mà bỏ đi còn giấu không cho nàng thấy nữa! Trịnh Phiến Nhi tức giận đến dậm chân, lập tức quay trở về đại sảnh thăm nhử sẽ làm nũng với nương và biểu cữu để giành cho được con vật đó. Nghĩ đến đây Trịnh Phiến Nhi cười rất vui vẻ cứ như nàng ta đã lấy được con vật đó rồi vậy. Nhìn nàng ta như vậy càng làm cho Mộc Tuấn Phong đứng gần đó quan sát càng thêm chán ghét.

Mộc Tuấn Phi nhìn một màn lúc này, mặt không chút biểu cảm xoay người rời đi. Có lẽ vị biểu muội này sẽ có ích cho hắn!

—————ta phân cách—————

"Hạ Từ Hiên!!!!!!!" Bị một tiếng kêu muốn xé não cắt ngang giấc mộng đẹp. Hạ Từ Hiên lầu bầu ngồi dậy, nhưng chưa kịp tỉnh ngủ thì đã bị nheo tai xách lên khiến hắn la oai.

"Từ Hiên, tên tiểu tử thôi này! Học hành thì không lo lại đầu tiêu dẫn đệ đệ muội muội đi phá làng phá xóm" Trương thị vừa nheo tai Hạ Từ Hiên vừa nói.

"Nương, con không có mà!!" Hạ Từ Hiên giãy dụa cuối cùng cũng thoát được tay của nương hắn, vừa xoa tai Hạ Từ Hiên vừa chạy lui ra ngoài.

"Còn không có, Đại Lực thúc vừa nói với ta hai ngày trước con cùng Từ Quân bọn hắn đào trộm khoai nhà thúc ấy"

"Ách... cái này...."

Không đợi Hạ Từ Hiên viện cớ xong, Trương thị đã cầm một cây roi dài chuẩn bị cho hắn một trận khiến Hạ Từ Hiên vừa chạy vừa la xung quanh nhà.

Hạ Tịnh Đình dụi mắt ngồi trên giường nhìn một màn này trong lòng bỗng dưng không biết là tư vị gì. Nàng đã nhiều lần hy vọng ở kiếp trước sẽ có một gia đình ấm áp như vậy, bất chợt làm nàng nhớ về năm 7 tuổi sau khi tận mắt nhìn thấy tai nạn của ba mẹ và em trai, chỉ sau một đêm nàng mất đi gia đình. 8 tuổi nàng được ông nội đưa về nuôi nấng nhưng ông nội đã già không chăm sóc nàng được nhiều chỉ có thể đưa nàng vào kí túc xá của trường hàng tuần về nhà phải đối diện với ánh mắt cay nghiệt của bác cả, ánh mắt khinh bỉ của mẹ, sự ghét bỏ của anh chị em họ khiến nàng cảm thấy rất ngột ngạt khi về nhà.

Nhưng vì ông nội, vì để chứng minh cho họ thấy nàng không phải là vô dụng, ăn bám, nàng đã cố gắng vùi đầu vào học, thành tích lúc nào cũng đứng đầu, sau khi tốt nghiệp lại vào công ty của ông nội làm từ chức nhỏ nhất đi lên; nhưng có lẽ nàng càng xuất sắc thì lại càng làm cho những người trưởng bối đó ghét hơn họ càng tỏ thái độ với nàng. Nghĩ đến những việc lúc trước rồi nhìn thấy những việc gần đây xảy ra khiến Hạ Tịnh Đình cảm thấy có vẻ ông trời đã không bạc đãi nàng cho nàng một lần nữa được hưởng sự ấm áp của gia đình, nàng nhất định sẽ trân trọng nhưng người thân này.

Nhảy xuống giường Hạ Tịnh Đình chạy tới ôm chầm lấy chân Trương thị làm nũng: "Nương, là Đình nhi nài ni nhị ca dẫn con và Huyền nhi đi trộm khoai, người đừng phạt nhị ca nữa được không?"

Nhìn tiểu nữ nhi làm nũng Trương thị cũng buông tha cho Từ Hiên, thậm chí thôi thì chuyện cũng đã rồi có la có đánh cũng chẳng thay đổi được gì cùng lắm chiều đem ít trứng gà qua biểu tạ lỗi giùm đám nhỏ. Dù gì cũng hàng xóm láng giềng không thể để chút chuyện con con này làm mất hòa khí được, nghĩ vậy Trương thị liền cúi xuống ôm cục bông nhỏ lên nựng nhẹ cái mũi nhỏ bé.

Từ Hiên được nương tha ra liền chạy vụt ra ngoài, trước khi ra cửa còn kín đáo đưa mắt cười cảm tạ tiểu muội một cái, vẫn là tiểu muội lợi hại một chiêu làm nũng liền thu phục được con hóa lớn của nương.

Không dấu vết thu hồi ánh mắt nhìn nhị ca, Tịnh Đình đưa hai tay ôm lấy cổ nương, cọ cọ bên vai làm nũng che đi nụ cười đầy đắc ý nơi khóe mắt. Đây cũng chỉ là chút nhạc đệm nhỏ tô điểm thêm cho cuộc sống thanh nhàn chốn thôn quê của Hạ Tịnh Đình.

Rời khỏi vòng tay của nương, Tịnh Đình liền theo nương đi ra thăm cánh vườn hoa của Hạ gia. Khác với những hộ dân khác, Hạ gia ngoài một góc nhỏ trồng ít rau thông thường còn lại đều dành để trồng các loại hoa. Tuy nói ở cô đại các giống hoa vẫn chưa đa dạng như ở thế kỷ XXI nhưng màu sắc

cùng hương thơm thì không ché vào đầu được. Chưa bị ảnh hưởng của bầu không khí đầy ô nhiễm, lòng đất đầy chất hóa học nên cây cỏ nơi đây lớn lên vẫn giữ nguyên vẻ đẹp nguyên bản mà trời đất ban cho nó, công việc mà Tịnh Đình yêu thích nhất trong ngày chính là chạy ra cánh đồng hoa này. Từ khi biết đi mỗi ngày Tịnh Đình đều ôm chân theo nương ra đây, thích thú nhìn những nhóm cây từng ngày từng ngày lớn lên, từ khi chúng đâm chồi nảy lộc tới khi từng chùm từng chùm nở rộ rồi được vận chuyển đi.

Chớ nên cười nàg vì thích thú một điều đơn sơ đến vậy đi, phải biết kiếp trước ngoài không ngừng nỗ lực, cố gắng hết mình làm việc học tập nàg còn thời gian đâu để mà chú ý đến những điều giản đơn này đây. Mỗi ngày thả hồn vào đám cây, theo từng làn gió mà cảm nhận mùi hương của đất trời cây cỏ, không cần phải buồn đau bởi những ánh mắt khinh thường của bác cả, không cần phải cố gắng không ngừng để có chỗ đứng trong xã hội đầy bon chen, cá lớn ăn cá nhỏ...chưa từng trải sẽ không ai hiểu được cảm giác vui sướng muốn hét lên reo mừng của nàg hiện tại. Chưa bao giờ nàg cảm thấy muốn cảm tạ ông trời đến như vậy, cảm tạ đã cho nàg sống lại, cảm tạ để cho nàg đến được với Hạ gia, cảm tạ đã cho nàg biết đâu mới là cuộc sống đích thực.

Thoải mái cúi người nhổ đám cỏ mới nhú, khoe miệng cong lên theo làn gió khẽ ngậm nga vài giọt điệu đồng quê, thích thú nâng niu những nụ hoa mới chớm, khẽ nhăn mày đem đám trâu xua đi tránh chúng nó vào vườn phá hư. Mãi hòa mình với đồng quê làm Tịnh Đình quên chú ý đến thời gian, mới chót mắt mà trời đã đứng bóng, nương đã sớm qua vườn hái ít rau đem về nấu cơm, nếu không phải nhị thẩm vườn bên nhắc về, Tịnh Đình cũng không biết mình sẽ ngây người đến bao giờ.

Chân ráo chân bước, Tịnh Đình chạy về nhà tiện đường tạt ngang qua đầu thôn kéo luôn cả tiểu đệ đang ham chơi, tránh lát lại ăn roi của nương do lo chơi không biết đường về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chương 11

Thời gian như thoi đưa, thoát cái mà Hạ Tịnh Đình đã sống ở nông thôn được bảy năm. Bảy năm qua nàg luôn vô ưu vô lo sống trong sự yêu thương của mọi người, sáng ra đồng cùng nương chăm sóc cho hoa, tối lại cùng tam ca của nàg đọc sách thịnh thoảng còn làm chút thí nghiệm với mấy loại hoa hy vọng một ngày nào đó sẽ tạo ra được huân hương mà chỉ có Hạ gia mới có, đó cũng là ước mơ của Hạ Tử Quân từ trước đến giờ.

Mộc gia :

Mộc Tuấn Phong tay cầm sách nhưng tâm trí không ở trong sách, vừa nãy hắn nghe tin từ nương vị biểu muội mà hắn không muốn gặp nhất sẽ ở lại nhà hắn lâu dài: chẳng lẽ thật sự mọi chuyện sẽ lại diễn ra như kiếp trước sao? Tính thời gian có lẽ Tam vương gia Hạ Lan Nhã sẽ vô tình gặp nhị tỷ rồi đến cầu thân nhưng không lâu sau ngài ấy gặp tai nạn trở thành ngốc tử, hoàng tộc dùng mọi cách ép buộc Mộc gia phải gả nhị tỷ, tên biểu ca nhu nhược kia vì đường làm quan sẽ buông tay dâng nhị tỷ cho Tam vương gia. Không được, cho dù không thay đổi được việc nhị tỷ sẽ gả cho Tam vương gia nhưng hắn cũng phải cố giúp cho vị tỷ phu này tránh lần kiếp nạn này, nếu ngài ấy không ngốc thì nhị tỷ cho dù gả cho ngài ấy cũng sẽ được hưởng những ngày tháng yên bình bởi hắn biết Tam vương gia là thật lòng với nhị tỷ. Nhớ tới thảm trạng khi nhị tỷ chết Tam vương gia sau khi lo tang lễ xong thì cũng rơi xuống hồ mất mạng, người khác không biết nhưng Mộc Tuấn Phong rất rõ Tam vương gia là tự tử, phần chân tình đó nếu không có tai nạn lúc trước thì nhị tỷ đã sống rất hạnh phúc rồi!

Vũ Văn Trọng nhìn Mộc Tuấn Phong ngồi yên lặng nên không quá rầy, nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng. Vừa ra khỏi phòng Vũ Văn Trọng gặp Mộc Tâm Liên, hai người cứ bốn mắt nhìn nhau không nói, mấy năm qua cả hai từ từ nhận ra chút tình cảm mình dành cho đối phương nhưng một người thì cố chấp chờ người kia ngỏ lời, một người thì nghĩ mình không xứng nên cả hai cứ dằng dặc chưa chịu thừa nhận. Chạm mặt như vậy một lúc, Mộc Tâm Liên xoay người đi: tên ngốc này vẫn chưa chịu mở lời trước thì nàg cũng không để ý đến hắn nữa để xem ai chịu đựng giỏi hơn! Vũ Văn Trọng nhìn Mộc Tâm Liên xoay người rồi khỏi thì bất đắc dĩ cười khổ, không phải hắn không muốn nói nhưng với thân phận hiện giờ của hắn liệu Mộc gia có chấp nhận chuyện hôn sự này không.

Hậu viện Mộc gia :

"Tiểu thư, hay chúng ta trở về đi!" Một người mặc nam trang lời ông tay áo của người đang lén lút thò đầu ra ngoài nhìn xung quanh.

"Tiểu Đào, ta nói lại lần nữa, gọi ta là thiếu gia không ta bỏ ngươi lại thì đừng trách nha!" Người vừa nói chuyện không ai khác chính là Mộc Tâm Bình, nhị tiểu thư của Mộc gia. Hiện tại nàg vận một thân nam trang xanh nhạt cũng rất ra dáng một thiếu niên.

Nha hoàn tiểu Đào im miệng nhưng ánh mắt lại oán nhìn tiểu thư nhà mình. Mộc Tâm Bình trực tiếp bỏ qua tiểu Đào lách mình ra ngoài, một đường đi thẳng ra phố.

Nhưng chuyến đi lần này nàg sẽ gặp được chân tình hay lại như kiếp trước của Mộc Tuấn Phong là một đoạn nghiệt duyên.

"Gia, người nói xem tứ gia ra ngoài lâu như vậy vẫn chưa chịu trở về làm người phải đích thân đi tìm ngài ấy!" A Toàn vừa đi vừa lầm nhảm nhưng hình như những điều hắn nói hoàn toàn bị chủ tử bỏ ngoài tai vì bây giờ ngài ấy đang hứng thú xem mãi nghệ.

Hạ Lan Nhã đang xem vui thì có người chen vào chỗ hắn đang đứng, hắn đang định phát hỏa thì gặp chỉ là một tiểu tử cao đến ngực hắn nên đành lại.

không so đo với kẻ nhỏ .Nhưng một lúc sau khi sờ đến túi tiền thì đã không cánh mà bay , mặt Hạ Lan Nhã đen lại : chắc chắn là tên tiểu tử đó trộm rồi !

Hạ Lan Nhã xoay qua thì tên đó đã đi mất từ lúc nào rồi , hắn đành nghiêng răng thăm nhủ nếu mà để cho hắn gặp tiểu tử đó một lần nữa xem hắn như thế nào dạy dỗ tên trộm này .

Mộc Tâm Bình sau khi chen vào xem náo nhiệt chỉ một lúc sau thì chán nên bỏ đi , hiện giờ nàng đang đi dạo trên phố không hay biết mình trong lúc vô tình đã bị cho là kẻ trộm .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chương 12

Hạ Lan Nhã mang một bụng tức giận đi lại trên phố , khuôn mặt hắn bây giờ đã đen thui khiến cho A Toàn cũng không dám tùy tiện lên tiếng . Đến một ngã rẽ Hạ Lan Nhã thấy có rất nhiều người tụ tập , một lần nữa nổi lên sự hiếu kỳ hắn cũng đến xem náo nhiệt .

Mộc Tâm Bình một tay bẻ ngoặc cánh tay một nam nhân , chân nhanh chóng đạp vào bụng tên còn lại khiến hắn ôm bụng nằm dưới đất lăn lộn .

" Hai tên chết tiệt nhà ngươi , đồ của bản tiểu ... à ... tiểu gia ta cũng dám trộm , lần này không đưa hai ngươi lên huyện nha ta không phải họ Mộc " Mộc Tâm Bình vừa mắng vừa nhìn về phía trước , hai cỗ khoái của huyện nha cũng đã tới nhanh chóng trời gở hai tên trộm đưa đi .

A Đào không biết từ đâu chui ra đứng cạnh tiểu thư nhà mình luôn miệng khen ngợi , đổi lại là ánh mắt khinh bỉ của Mộc Tâm Bình : " A Đào ! Lúc này khi ta ra tay ngươi trốn ở đâu vậy hả ?"

"Ách , tiểu ... thiếu gia , người ta sợ vương tay người nên mới tránh mặt , không phải là không có nghĩ khí nha !" Tiểu Đào cười hi hi lấy lòng .

" Tạm tha cho ngươi , không còn sớm nữa , về thôi . Nghe nương nói hôm nay có vị biểu ca đến chơi , không nên vắng mặt !" Mộc Tâm Bình nhìn sắc trời rồi mới từ từ đi về nhà .

Hạ Lan Nhã đứng lẫn trong đám người , bây giờ họ đã giải tán rồi hắn vẫn đứng đó .

" A Toàn ! Ngươi vừa nghe tiểu tử đó nói gì không ?" Hạ Lan Nhã sờ sờ cằm quay sang hỏi A Toàn .

" Là hai tên chết"

"Không phải , đoạn sau kia !"

"Không giao ngươi cho huyện nha ta không mang họ Mộc "

"Đúng , họ Mộc . Ở đây người mang họ Mộc mà lớn tiếng như vậy chỉ có một nơi !"

"Gia , người nói Mộc gia phú khả địch quốc . Gia đình thương nhân mà hoàng , à lão gia định kết thông gia sao ?" A Toàn ngạc nhiên hỏi .

"Có lẽ đúng !" Hạ Lan Nhã nheo mắt cười cười : tên tiểu tử này thú vị lắm , gia muốn xem thử ngươi là người thế nào !

"Đi , đến Mộc gia làm khách thôi !" Hạ Lan Nhã đi đầu , hướng về Mộc gia mà đi .

Mộc Tâm Bình về tới nhà thì rón rén đi về viện của mình , đánh định đắc ý thì một tiếng nói làm nàng giật mình .

" Nhị tỷ , đi chơi vui không ?" Mộc Tuấn Phong dựa vào một thân cây , tay nhào nặng vật nhỏ trong lòng không thương tiếc , trên môi treo một nụ cười rất xấu xa .

"Suýt ! Đệ nhỏ giọng chút đi ! Nương mà nghe thấy tỷ lại phải chép nử giới nữa đó !" Mộc Tâm Bình bịt miệng Mộc Tuấn Phong nhìn trước nhìn sau .

" Tỷ hôm nay ra ngoài có gặp ai đặc biệt không ?" Mộc Tuấn Phong gỡ tay nhị tỷ mình cười hi hi hỏi , một bộ dạng rất đáng yêu .

"Đặc biệt ! Có " Mộc Tâm Bình suy nghĩ rồi nói .

Mộc Tuấn Phong hỏi híp nhìn chăm chăm Mộc Tâm Bình , tìm hắn cũng đập nhanh hơn .

" Tỷ bắt được hai tên trộm " Mộc Tâm Bình bộ dạng kiêu ngạo khoe .

"Trộm ! Xuy !" Mộc Tuấn Phong thở ra , sau đó ôm Cầu Cầu đi về viện của mình mặc kệ Mộc Tâm Bình đứng đó khó hiểu .

Thanh Vân thư viện :

" Gia ! Tam à tứ gia đến rồi !" Một hắc y đứng sau lưng Hạ Lan Kiệt cúi đầu bẩm báo .

"Cái gì ! Lão tứ sao lại đến đây !" Hạ Lan Kiệt suất thì sắc trà , dùng tay áo lau lung tung vết nước .

"Là đến tìm ngài "

"Chuẩn bị thu dọn hành lý , chúng ta đi Phô Đà Tự đón lão nhân gia !" Hạ Lan Kiệt nhanh chóng thu dọn hành lý chạy lấy người .

Thôn Kim gia :

"Công Tử ! Chúng ta bây giờ làm sao đây ? Hình như chúng ta bị lạc rồi !" Tiểu Hương bộ dạng gấp gáp níu tay áo một thiếu niên khoảng mười lăm mười sáu tuổi .

"Không sao ! Chúng ta hỏi đường " Thiếu niên nhẹ giọng trấn an nhưng cũng không che giấu được sự lo lắng .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Dấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Chương 13

Thiếu niên đang loay hoay chưa biết làm sao thì gặp một người đang hướng chỗ hần đi đến .

"Công Tử ! Có giúp gì được cho người không ?" Người tới là một nam nhân .

"Chúng tôi muốn tìm đường đến thư viện Thanh Vân , không biết đi như thế nào ?" Thiếu niên khách sáo hỏi nam nhân đó .

"VẬY hai vị đi theo ta !" Nam nhân đó đảo mắt một vòng rồi cười nói .

"Đa tạ " Nhưng lời chưa nói hết thì một giọng nói cắt ngang .

"Hai vị huynh đài không nên đi với hần !" Hạ Tử Thiên khuôn mặt không cảm xúc lạnh giọng nói .

"Tại sao ?" Thiếu niên khó hiểu nhìn Hạ Tử Thiên , trên người hần tuy không mặc y phục đắt tiền nhưng lại sinh ra cho người khác một cảm giác tin tưởng .

"Hần là kẻ chuyên đi lừa đảo , ở mấy thôn quanh đây không ai không biết tiếng xấu của hần " Hạ Tử Thiên vừa nói vừa đi đến gần bọn họ .

Tên nam nhân kia đột nhiên xông tới muốn đánh Hạ Tử Thiên nhưng thiếu niên nhanh hơn hần một bước , một cước đạp hần nằm dài dưới đất . Kẻ lừa đảo này xem như xui xẻo trước khi bị đạp đã bị Hạ Tử Thiên đánh một quyền vào người trước . Bây giờ hần chỉ có thể nằm im đợi người tới bắt .

"Đa tạ huynh đã giúp ta !" Thiếu niên hướng Hạ Tử Thiên ôm quyền .

" Không sao ! Nghe nói công tử muốn đến thư viện Thanh Vân , nhưng thôn Kim gia này cách thư viện hai canh giờ đi bộ , bây giờ trời cũng không còn sớm huynh muốn đến nơi e là trời đã tối , huynh không vào trấn được đâu !" Hạ Tử Thiên nhìn sắc trời suy đoán thời gian .

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ ! Trên người chúng ta không còn bao nhiêu ngân lượng cả ! Thiếu gia !" Tiểu Hương gấp tới phát khóc níu tay thiếu niên .

Thiếu niên về mặt khó xử cúi đầu suy nghĩ . Nhìn chủ tớ hai người như vậy Hạ Tử Thiên có điểm không đành lòng .

"Nếu hai vị không chê thì đến tị xá ở tạm đi , khi nào ta đến thư viện sẽ đưa hai người đi cùng !" .

"Vậy , có làm phiền huynh không ?" Thiếu niên như bắt được ngọn cỏ cứu mạng nhanh chóng nắm lấy tay áo của Hạ Tử Thiên về mặt mừng rỡ hỏi .

"Không sao ! Chỉ sợ hai người thấy bất tiện thôi ! Trong nhà còn gia mẩu và hai đệ đệ , một muội muội , còn nhị đệ của ta thì ở lại võ quán rất ít khi về nhà !" Hạ Tử Thiên nhìn tay thiếu niên nắm áo mình nhưng không có cảm giác chán ghét như hần nghĩ , rất giống cảm giác khi Đình nhi làm nũng .

Ba người bắt đầu đi về nhà của Hạ Tử Thiên . Nhưng họ không biết , lần gặp gỡ này tuy chỉ là nhất thời nhưng sẽ mở ra một đoạn tình duyên nối hai con người tưởng như không liên quan gì đến nhau gắn bó với nhau cả đời .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Dấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Chương 14

Cả ba người đi khoảng nửa canh giờ thì đến nhà của Hạ Từ Thiên .

Hạ Từ Thiên nhanh chân đi vào nhà , đã một năm rồi hắn chưa gặp được mọi người , sự phó nói hắn phải chuẩn bị mọi thứ cho kỳ thi trạng nguyên này nên một năm qua hắn chưa từng về nhà , chỉ thỉnh thoảng gặp nhị đệ đem ngân lượng và đồ dùng cho hắn thôi !

Hạ Tịnh Đình đang ngồi chống cằm viết chữ thì ánh sáng bị che khuất , nàng ngước lên nhìn thì mừng rỡ bỏ cả bút , nhanh chóng chạy đến ôm chặt lấy đại ca mình .

"Đại ca ! Huynh về rồi ! Muội rất nhớ huynh đó !" Cọ cọ vào người Hạ Từ Thiên làm nũng ,nàng nhỏ giọng nói .

Hạ Từ Thiên cười , xoa đầu muội muội mà hắn yêu thương nhất : " Huynh cũng rất nhớ muội ! Để huynh xem , muội cao lên rồi , mặt cũng tròn hơn trước ."

"Đương nhiên rồi ! Muội hàng ngày sống rất lành mạnh nha ! Buổi sáng thức sớm tập mấy bài quyền nhị ca dạy , giúp nương dọn dẹp , giúp tam ca thí nghiệm ,đi theo Lưu thúc thúc học phối dược , tối ngủ sớm !" Hạ Tịnh Đình phồng má .

"Vậy sao ?!" Hạ Từ Thiên trong mắt có ý cười hỏi .

"Đúng rồi đại ca ! Hai vị này là ?" Bây giờ Hạ Tịnh Đình mới phát hiện có người lạ .

"À , đây là hai vị bằng hữu ta mới quen biết ! Đúng rồi , vẫn chưa biết tên hai người ?" Hạ Từ Thiên giới thiệu .

"Ta tên là Hạ Lan Quân , thư đồng của ta tiểu Hương , chúng ta từ kinh thành đến đây tìm người nhưng không may bị lạc người đi cùng nên hiện tại trên người không còn nhiều ngân lượng !" Thiếu niên tên Hạ Lan Quân một lần nói ra thân phận và hoàn cảnh của mình .

"Họ Hạ Lan ?" Hạ Từ Thiên nheo mắt nhìn .

"Không ! Ta họ Hạ , phụ thân lại thích hoa lan quân tử nên mới đặt tên ta là Hạ Lan Quân !" Hạ Lan Quân chột dạ , nhanh chóng bịa chuyện .

Hạ Từ Thiên chỉ gật đầu không hỏi thêm nữa . Hạ Lan Quân thấy vậy hướng Hạ Tịnh Đình cười : " Vậy đây là muội muội của Từ Thiên huynh rồi ! Muội có thể gọi ta là Hạ Lan ca ."

"Hạ Lan đại ca ! Huynh có thể gọi muội là Đình nhi hoặc Tịnh Đình " Hạ Tịnh Đình cười lộ ra hai lúm đồng tiền nhỏ .

Hạ Lan Quân đang nhìn Hạ Tịnh Đình cũng đột nhiên thấy bất ngờ : tại sao đứa trẻ này lại giống một người như vậy ? Cả lúm đồng tiền nữa rất giống người của Hạ Lan gia !

Hạ Từ Thiên cũng thấy có gì đó không ổn .tại sao vị công tử này có nét gì đó rất giống với Đình nhi , giống ở đâu thì hắn vẫn chưa nhìn ra , nhưng trực giác lại cho hắn thấy như vậy !

----- phân cách ----ta phân --- -----

"Chủ tử , có thư của Lưu đại nhân !" Một phụ nhân hai tay đưa một bức thư cho người đang quỳ niệm phật .

"Được , đưa cho ta !"

"Như nhi ! Đình nhi rất khỏe , con bé cũng rất thông minh , bộ dạng cũng khá giống muội . Hàng ngày con bé theo ta học phân loại thảo dược , là một đứa trẻ ngoan , rất hiểu chuyện . Muội có thể yên tâm , ta sẽ thay muội nhìn con bé lớn lên ,đến lúc thích hợp ta sẽ nói thân phận thật cho con bé biết !"

Phụ nhân đang quỳ sau khi đọc xong thì đốt lá thư đi . Sau đó lại tiếp tục niệm phật . Nhưng miệng niệm tâm lại nghĩ tới chuyện khác .

Hơn một năm trước , nàng đã cho người đi dò la tin tức về nữ nhi của mình . Không bao lâu thì có tin , nàng đã mặt dày nhờ Lưu thái y của thái y viện cũng là bạn thanh mai trúc mã của nàng giúp nàng trông nom đứa nhỏ . Lưu thái y đồng ý nên đã từ quan chuyển đến thôn nhỏ đó làm đại phu . Là nàng nợ huynh ấy , nợ chân tình , nợ ân nghĩa . Nếu có kiếp sau , nàng sẽ trân trọng huynh ấy ! Hạ Lan Như Nhi tự trong lòng thầm nhủ với bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 33: Chương 15

Khi Trương thị từ ngoài về đã thấy Hạ Tử Thiên đang thái rau trong bếp, nàng đến bên cạnh định làm thay thì bị nhi tử cự tuyệt, nàng đành đi vào nhà giúp Hạ Tử Quân giặt nhuộm cánh hoa.

"Nương!" Hạ Tịnh Đình đang ngồi học phân loại thảo dược rồi viết tên từng loại lên giấy, ngẩng đầu thấy Trương thị đi vào nên ngọt ngào kêu một tiếng rồi tiếp tục việc của mình.

Hạ Lan Quân đang ngồi nhìn Hạ Tịnh Đình thì đứng dậy ôm quyền chào Trương thị: "Hạ bá mẫu, ta là bằng hữu của Tử Thiên huynh, mấy ngày tới phải làm phiền mọi người rồi!"

"À! Là bằng hữu của Tử Thiên thì cũng là người nhà, công tử không cần khách sáo, cứ coi như đang ở nhà mình đi." Trương thị sau khi ngạc nhiên thì cười nói, nhìn Hạ Lan Quân một thân y phục đắt tiền lại ăn nói lễ phép với mình thì hảo cảm với Hạ Lan Quân cũng tăng lên.

"Đa tạ bá mẫu!" Hạ Lan Quân lại cười lộ lúm đồng tiền.

Hạ Tử Thiên nấu xong thức ăn thì bắt đầu dọn lên bàn, đợi Hạ Tử Quân về rồi cùng ăn. Hạ Lan Quân nhìn một bàn thức ăn tuy đơn giản nhưng rất thơm, rất hấp dẫn, Hạ Tử Thiên trong mắt hắn là một người kỳ lạ không giống với những nam nhân khác luôn nói "nam nhân không đến gần nhà bếp" hay "nam nhân là chủ gia đình", Hạ Tử Thiên có thể vì nương và muội muội mà xuống bếp nấu ăn, chỉ riêng điều này đã làm hắn khác mọi người rồi!

Bên đây là khung cảnh yên bình nhưng ở một nơi khác sóng gió đang chuẩn bị được nhắc lên

Hoàng cung Cảnh Vân quốc:

Yến cung:

Một nữ nhân khoảng ba mươi tuổi đang nằm trên ghế quý phi ra lệnh cho một hắc y nhân đang quỳ dưới đất.

"Làm sạch sẽ một chút, đừng để lại manh mối gì! Ta muốn xem thử, nhi tử nàng ta không còn nàng ta lấy gì mà đấu với ta! Hậu vị còn không sớm muộn cũng vào tay ta, đến lúc đó xử trí nàng ta ra sao còn không do ta quyết định!" Nói xong nàng ta bật cười cứ như ngày mai nàng ta sẽ được phong hậu vậy.

Hắc y nhân nhận lệnh lui ra chuẩn bị cho nhiệm vụ.

Mộc gia:

Mộc lão gia đang giải quyết sổ sách ở thư phòng thì có người cầm một bức thư giao cho ông, xem xong thư Mộc lão gia vội vàng ra đón người. Người đến là chủ tớ của Hạ Lan Nhã. Chỉ vì một câu nói của Hạ Lan Nhã mà hai vị tiểu thư và hai vị thiếu gia của Mộc gia phải làm người hướng dẫn lần chăm sóc hắn trong những ngày hắn tá túc ở Mộc gia làm khách.

Mộc Tâm Liên lạnh nhạt gật đầu.

Mộc Tâm Bình bức bối miễn cưỡng gật đầu, không phải bị Mộc lão gia trừng mắt nhìn nàng còn lâu mới gật đầu.

Mộc Tuấn Phi suy tính về việc sẽ kết giao với người có thân phận bí ẩn này!

Mộc Tuấn Phong nhắm tính lại thời gian sẽ xảy ra chuyện, suy nghĩ cách cứu vãn.

Hạ Lan Nhã nở nụ cười hồ ly, trên má hắn ẩn hiện hai lúm đồng tiền giống Hạ Lan Quân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Chương 16

Mấy ngày nay , Hạ Lan Nhã bắt tỷ đệ Mộc gia đưa hấn đi thăm quan khắp nơi , Hạ Lan Nhã thì vui vẻ , tỷ đệ Mộc gia mỗi người ôm một tâm trạng khác nhau mà miễn cưỡng tiếp hấn . Ngày hôm sau bọn họ sẽ cùng đến Bạch Vân Tự dâng hương và thăm thú cảnh đẹp trong tự .

" Gia , sao người lại bắt hết mấy vị tiểu thư , thiếu gia của Mộc gia bởi chúng ta đi dạo chơi vậy ?" A Toàn tay châm trà cho gia nhà hấn nhỏ giọng hỏi .

"Hôm đó không phải chúng ta gặp một tiểu tử tự xưng là người Mộc gia sao ? Ta là có hứng thú nên mới đến đây , không ngờ hai vị thiếu gia nhà này lại không giống với tiểu tử đó ! Nhưng ta phát hiện ra chuyện còn thú vị hơn cơ !" Hạ Lan Nhã cầm quạt gỗ vào đầu A Toàn .

"Chuyện thú vị gì vậy gia ?" A Toàn lại ngốc nghếch hỏi , đổi lại được ánh mắt xem thường của gia nhà hấn .

"Nói người ngốc người lại không nhận ! Tiểu tử chúng ta gặp hôm đó là nhị tiểu thư của Mộc gia ,Mộc Tâm Bình ."

"Ồ , sao gia biết vậy ?" Lần này A Toàn thông minh hơn , hỏi xong thì lui ra xa tránh cho lại bị gỗ lên đầu .

"Hai vị thiếu gia nhà này , một người 12 tuổi , một người 10 tuổi mà tiểu tử chúng ta gặp là khoảng 13 - 14 tuổi . Ở độ tuổi này chỉ có Mộc nhị tiểu thư thôi , ngoài ra gương mặt hay vóc dáng đều rất trùng khớp , vậy mà cũng không hiểu !" Hạ Lan Nhã ung dung uống trà mặc kệ A Toàn đứng đó ngây ngốc , hấn phải đi ngủ sớm mai còn phải đi chơi nữa , nghĩ vậy Hạ Lan Nhã đi đến bên chậu rửa mặt rồi mới đi về giường ngủ .

Bên này Hạ Lan Nhã ung dung ngủ ngon nhưng ở một vài nơi lại có người không ngủ được .

Mộc Tâm Bình hắt hơi hai cái , nàng xoa xoa mũi thăm mắng một câu rồi chui vào chăn ngủ , mai lại chuẩn bị một rồi !

Hôm sau , nam nhân cỡi ngựa , nữ nhân ngồi xe ngựa , đoàn người ngựa xuất phát đi Bạch Vân Tự . Họ một đường đi đến Bạch Vân Tự không gặp trở ngại gì nên tâm trạng ai cũng khá tốt .

Đến nơi , Mộc Tâm Liên kéo Mộc Tâm Bình đi dâng hương , Mộc Tuấn Phong được trụ trì mời đi chỉ còn Hạ Lan Nhã và Mộc Tuấn Phi ở lại . Hạ Lan Nhã buồn chán nên đi dạo quanh tự , Mộc Tuấn Phi mặt dày bám theo phía sau dù Hạ Lan Nhã đã nói không cần đi theo .

Mộc Tâm Liên thành tâm khẩn vái : " Bồ tát ở trên , tiểu nữ là Mộc Tâm Liên thành tâm cầu cho phụ mẫu luôn an khang , đệ đệ muội muội bình an khỏe mạnh , Mộc gia càng ngày càng tốt . "Còn một tâm nguyện nữa nhưng nàng chỉ thăm khẩn trong lòng hy vọng một ngày nào đó tâm nguyện của nàng sẽ thành hiện thực .

Mộc Tâm Bình tuy quỳ bên cạnh tỷ tỷ nhưng tính tình trẻ con thích vui chơi nên nàng không khẩn vái gì , chỉ nhìn đông nhìn tây .

Mộc Tuấn Phong được trụ trì mời đi hiện giờ đang ngồi đối diện ông .

"Thí chủ , nhân quả tuần hoàn , thiện ác có báo , không phải không báo chỉ là chưa tới thời điểm thôi . Buồng hạ đồ đao , lập địa thành phật . Thí chủ không nên chấp mê bắt ngộ mà đi vào ma đạo !" Bất Hối đại sư tay se tràng hạt nhìn Mộc Tuấn Phong mà nói .

"Đại sư ! Không phải ta chấp mê bắt ngộ , là họ không cho ta quay đầu lại . Vì phụ mẫu , vì tỷ tỷ cũng vì cơ nghiệp trăm năm của tổ tiên Mộc gia ta không thể không đi vào ma đạo . Ta không vào địa ngục , ai sẽ vào địa ngục không phải phật pháp đã có câu như vậy sao ? Đại sư quả nhiên là danh bất hư truyền , chỉ cần liếc nhìn thì đã biết ta là ai !" Mộc Tuấn Phong sau khi ngạc nhiên thì phục hồi tinh thần . Hấn nhếch miệng cười , đôi mắt đen nhìn thẳng vào Bất Hối đại sư mà nói .

"Đừng là do người chọn , bản tăng hy vọng thí chủ đừng tạo quá nhiều nghiệp , sống lại là nghịch thiên chỉ có một lần , thí chủ nên suy xét cẩn thận trước khi làm việc gì đó ! Oan oan tương báo đến bao giờ mới hết đây ! A di đà phật !" Bất Hối đại sư lắc đầu rồi đi ra ngoài , ông biết hấn oán hận quá sâu khó mà giải được , có lẽ đợi người có duyên đến thì oán khí này mới có thể giải .

Bất Hối đại sư đi rồi , Mộc Tuấn Phong đến quỳ trước tượng Quan Âm , không biết hấn nghĩ gì nhưng hấn quỳ rất lâu đến khi Vũ Văn Trọng đến báo là mọi người chuẩn bị về hấn mới đứng dậy .

Hạ Lan Nhã dạo hết trong tự rồi buồn chán ra về . Cúi đầu chào trụ trì xong thì mọi người xuống núi , lúc này trời đã nhá nhem tối rồi , thấy vậy nên tốc độ di chuyển cũng nhanh hơn .

Nhưng trời không chiều lòng người , họ đi được một đoạn thì một đám người bịt mặt xông ra cản đường .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 35: Chương 17

Một đám hắc y nhân bịt mặt không biết từ đâu xông ra , bọn họ đều tay cầm kiếm , ánh mắt tràn đầy sát khí . Người cầm đầu đám hắc y nhân hét lên một tiếng rồi chia kiếm lao đến đám người Mộc Tuấn Phong bên này , bắt đầu chém giết , ngay sau đó hơn hai mươi kẻ còn lại cũng xông lên .

Vũ Văn Trọng , A Toàn cùng mười hộ vệ của Mộc gia đứng ra tiếp chiêu , chặn bốn người hắc y nhân lại . Bốn người đó luôn miệng nói tất cả để mạng lại nhưng chiêu thức đều nhắm vào Mộc Tuấn Phong . Mộc Tuấn Phong thân hình nhanh nhẹn tránh thoát một kiếm , tay nhanh chóng rút ra đoản đao nhỏ được giấu trong giày dẫm cho tên đó một nhát , tên hắc y nhân ôm bụng gục xuống , mắt mở to nhìn Mộc Tuấn Phong , có lẽ hắn ta không ngờ một đứa trẻ lại có thể ra tay nhanh và chuẩn xác như vậy , một đao lấy mạng hắn .

Cuộc chiến vẫn chưa kết thúc nhưng bên Mộc Tuấn Phong đã chết mất hơn phân nửa hộ vệ . Chỉ còn ba người hộ vệ lo bảo vệ cho Mộc Tuấn Phi , A Toàn bảo vệ cho Hạ Lan Nhã , Vũ Văn Trọng bảo vệ cho ba tỷ đệ của Mộc Tuấn Phong .

Hạ Lan Nhã trên y phục đã nhuộm máu của đám hắc y nhân đó , hắn nheo mắt nhìn cuộc chém giết , khi một tên tới gần hắn mới ra tay nhưng không biết vô tình hay cố ý y trí hắn đứng là bên cạnh xe ngựa , trong xe là Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình cùng hai nha hoàn thiếp thân .

Mộc Tuấn Phong cố gắng chống đỡ nhưng đầu óc cũng xoay chuyển rất nhanh , hắn nhìn thoáng qua Mộc Tuấn Phi . Đúng như dự đoán , Mộc Tuấn Phi an toàn đứng đó , không một tên hắc y nào nhắm đến chỗ hắn , việc này quả nhiên là do hắn ta sắp đặt . Mộc Tuấn Phong siết chặt đoản đao , ra tay cũng nhanh hơn , lần này tốt nhất là Mộc Tuấn Phong hắn chết , bằng không thì Mộc Tuấn Phi hắn sẽ sống không bằng chết . Mộc Tuấn Phong tự nhủ .

Đám hắc y bắt đầu rơi vào thế hạ phong . Bên này chưa kịp vui mừng thì lần này không chỉ là hai mươi tên , những tên đến sau trên người bọn chúng sát khí còn nặng hơn cả đám người trước . Bọn chúng xuất hiện bất ngờ , không nói không rằng gia nhập cuộc chiến .

Mộc Tuấn Phong nhìn thoáng qua Mộc Tuấn Phi , thấy hắn cũng ngạc nhiên thì cảm thấy lạ . Nhưng không để Mộc Tuấn Phong suy nghĩ thì bọn chúng tự đưa ra đáp án : lần này là lấy mạng Hạ Lan Nhã .

Hai đám người , hai mục đích . Mộc Tuấn Phong lui đến cạnh Hạ Lan Nhã nhỏ giọng nói : " Hạ Lan công tử , hai đám người này là muốn lấy mạng hai chúng ta , nếu cứ dây dưa ở đây sẽ liên lụy tới tỷ tỷ ta , không bằng ... "

"Được !" Không đợi Mộc Tuấn Phong nói hết , Hạ Lan Nhã đã đáp ứng .

" Văn Trọng , huynh bảo vệ tỷ tỷ ta đến nơi ăn toàn ." Mộc Tuấn Phong nói với Vũ Văn Trọng bên kia , sau đó gật đầu với Hạ Lan Nhã .

Vũ Văn Trọng định cãi lại , nhưng suy nghĩ một chút thì hắn nhảy lên xe ngựa , ra roi cho xe chạy đi .

Hạ Lan Nhã , Mộc Tuấn Phong và A Toàn thấy xe đi nhưng bọn hắc y nhân vẫn ở lại thì yên tâm , cả ba nhanh chóng nhảy lên ngựa chạy theo hướng ngược lại . Đám hắc y nhân cũng lên ngựa đuổi theo .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Chương 18

Cả ba người Mộc Tuấn Phong , Hạ Lan Nhã và A Toàn ra roi thúc ngựa chạy như điên , đám sát thủ cũng bám theo sau lưng . Khi chạy đến ngã ba đường , cả ba người bỏ ngựa lại cho chúng chạy theo ba hướng còn mình thì chạy vào cánh rừng cạnh đó .

Hạ Tử Hiên miệng huyết sáo , tay cầm một cây trầm bằng gỗ lên ngắm , vừa đi cậu vừa tưởng tượng ra khi nương nhận được món quà này sẽ vui như thế nào . Nhưng vừa đi tới ngã ba rẽ vào thôn thì gặp ba người hai lớn một nhỏ , trên người họ đều có máu , y phục cũng bị rách , họ đánh cho ngựa chạy ba hướng rồi nhanh chóng chạy vào rừng . Hạ Tử Hiên gãi gãi đầu : có lẽ họ gặp cướp . Suy nghĩ này nhanh chóng xuất hiện trong đầu Hạ Tử Hiên , cậu đang định đi theo thì một đám người mặc hắc y cười đùa dừng trước mặt cậu .

" Tiểu tử , có thấy ai chạy qua đây không ?" Một tên hất hàm hỏi .

Hạ Tử Hiên lắc đầu .

Đám hắc y nhân thấy không hỏi được gì thì nghĩ đây là một tên ngốc nên chúng bỏ qua , chia nhau ra ba hướng đuổi theo .

Hạ Tử Hiên nhìn chúng đã đi rồi thì chạy vào rừng đuổi theo ba người đó , khu rừng này như mê cung vậy , nếu không biết sẽ rất dễ bị lạc . Cậu không thể thấy chết không cứu được !

Đúng như Hạ Tử Hiên dự đoán , ba người Hạ Lan Nhã đều đang loay hoay trong rừng . Hạ Tử Hiên đuổi đến nơi , A Toàn tay nắm chặt kiếm đề phòng nhìn Hạ Tử Hiên .

"Ta không phải người xấu , chỉ là ta sợ các người lạc tới chết trong rừng này cũng không ai biết thôi !" Hạ Tử Hiên nhìn thoáng qua A Toàn rồi mới nói .

Hạ Lan Nhã nhìn Hạ Tử Hiên một thân y phục thô sơ nhưng rất sạch sẽ , tóc được cố định bằng vải , mày kiếm , đôi mắt không có chút gì là có ý xấu .

"Vị huynh đệ này, bọn ta bị truy sát nên mới thất lễ rồi! Hy vọng người không để ý, có thể giúp bọn ta ra khỏi đây không?" Hạ Lan Nhã trừng mắt, A Toàn lui về phía sau nhưng tay cầm kiếm vẫn chưa hề buông lỏng.

"Không sao, nhưng bọn chúng có thể đang quay lại, nếu các người ra ngoài không phải là tự nạp mạng sao?" Hạ Tử Hiên nghĩ một chút rồi mới nói.

"Vậy.." Hạ Lan Nhã do dự.

"Ta từ nhỏ lớn lên ở đây nên rất rành khu rừng này! Tạm thời ba người theo ta đến sơn động trú tạm, ta sẽ ra ngoài xem thử nếu bọn chúng không tìm kiếm các người nữa đến lúc đó các người mới trở về cũng không muộn." Hạ Tử Hiên đeo tay nải lên vai hướng vào sâu trong rừng mà đi.

Mộc Tuấn Phong, Hạ Lan Nhã suy nghĩ một chút rồi bám theo, A Toàn cũng nhanh chân chạy theo.

Đi khoảng hai khắc thì họ đến một sơn động nằm khuất trong mấy tàng cây lớn, nếu không để ý căn bản sẽ không phát hiện ra được. Hạ Tử Hiên rẽ lối mở đường đi vào trong, ba người Mộc Tuấn Phong bám sát theo sau.

Bên ngoài tưởng chừng sơn động này nhỏ nhưng vào bên trong mới thấy rõ sự khác biệt. Bên trong sơn động rất lớn, đi sâu vào phía trong còn có một mạch nước ngầm. Hạ Tử Hiên đi vào trong ôm ra một đồng củi khô, lấy ra ống lửa bắt đầu nhóm lửa.

Lửa cháy rồi, lúc này Hạ Tử Hiên mới xoay qua nhìn. Hạ Lan Nhã vẫn giữ nụ cười nhưng không che dấu được vẻ mệt mỏi, hấn bị vài vết thương nhẹ nhưng từ trước tới giờ chưa phải chật vật như hôm nay nên hấn cảm thấy rất mệt. A Toàn đỡ hơn, thân là hộ vệ hấn đã được huấn luyện nên cho dù mệt cũng không để lộ ra ngoài. Mộc Tuấn Phong ngã người nửa nằm nửa ngồi tựa vào vách đá, hấn bắt đầu lên cơn sốt, Mộc Tuấn Phong bị thương một nhát trên vai rất sâu nhưng không muốn liên lụy tỷ tỷ, không muốn làm gánh nặng cho Hạ Lan Nhã và A Toàn nên cố cắn răng chịu đựng, nhưng cơ thể một đứa nhỏ mười tuổi thì chịu được bao lâu chứ, vừa biết sẽ tạm an toàn là hấn đã không chống đỡ được lâm vào trạng thái hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Chương 19

Hạ Tử Hiên thấy khuôn mặt của Mộc Tuấn Phong đỏ lên thì thấy có gì đó không đúng, cậu bỏ que củi trong tay xuống đi đến gần Mộc Tuấn Phong. Hạ Lan Nhã thấy Hạ Tử Hiên đi qua thì cũng nhìn đến chỗ Mộc Tuấn Phong. Hạ Tử Hiên đưa tay sờ trán Mộc Tuấn Phong thì thấy rất nóng, cậu nhanh tay tìm kiếm vết thương trên người đứa trẻ này, vạt áo trên vai của Mộc Tuấn Phong thì khiến Hạ Tử Hiên hít vào một hơi. Trên vai Mộc Tuấn Phong một vết thương sâu đến tận xương bên trong, chảy rất nhiều máu, máu thịt đều lẫn lộn. Hạ Tử Hiên lục lọi tay nải của mình tìm thuốc trị thương mà Hạ Tĩnh Đình đã chuẩn bị cho cậu trước đó tạm thời rắc lên vết thương cho Mộc Tuấn Phong. Nhưng thấy tình trạng của Mộc Tuấn Phong không khả quan lắm nên Tử Hiên quyết định trở về nhà một chuyến.

Hạ Tử Hiên chạy một mạch về nhà, lúc này đã tối rồi nên trong nhà chỉ có một phòng nhỏ sáng đèn. Hạ Tử Hiên nhẹ chân đi đến bên cửa sổ đưa tay gõ.

Hạ Tĩnh Đình đang ngủ được liệu thì nghe tiếng gõ cửa, nàng rón rén đi ra, áp tai vào cửa nhỏ giọng hỏi: "Ai vậy?"

"Là huynh đây!"

"Nhị ca, sao huynh không đi vào bằng cửa chính?" Vừa nói nàng vừa mở cửa sổ.

"Huynh có việc cần muội giúp, nhanh chóng lấy thuốc trị thương đi với huynh."

Hạ Tĩnh Đình sau khi nhìn nhị ca mình một thân y phục có dính máu nhưng không có rách hay vết thương nên cũng yên tâm, nàng nhanh tay lấy thuốc trị thương mà Lưu thúc thúc đã chế tạo cho nàng cùng vải sạch và kéo, tất cả gói vào một mảnh vải lớn.

Hạ Tử Hiên đón đồ từ tay muội muội rồi mới đưa tay ôm Hạ Tĩnh Đình đang bám trên cửa sổ. Khi đi ngang qua phòng bếp, Hạ Tĩnh Đình còn tiện tay lấy một cái nồi nhỏ.

Vì trời tối, lại sợ Hạ Tĩnh Đình té nên Tử Hiên cố nàng men theo ánh trăng đi đến chỗ sơn động.

Hai huynh muội đi vào động thì trực tiếp đến bên cạnh Mộc Tuấn Phong. Hạ Tử Hiên lấy nồi đi sâu vào trong sơn động lấy nước, bắt lên trên lửa để đun sôi nước.

Hạ Tĩnh Đình đem kéo cắt xuống lớp quần áo đã thấm máu của Mộc Tuấn Phong, sau đó tiếp lấy vải sạch đã được đun sôi khử trùng, nàng lau máu quanh vết thương của Mộc Tuấn Phong. Có lẽ do đau nên trong khi mê man Mộc Tuấn Phong vẫn nhủ chặt chân mày. Hạ Tĩnh Đình rắc thuốc lên vết thương rồi lấy vải băng bó lại cho Mộc Tuấn Phong.

Hạ Lan Nhã cũng bị thương nhưng nhẹ hơn nên Hạ Tĩnh Đình cũng giúp hấn băng bó. Cả bốn người ngồi nhìn Mộc Tuấn Phong nhưng nửa canh giờ trôi

qua mà hấn vẫn không có dấu hiệu hạ sốt .

"Có lẽ vết thương bị nhiễm trùng rồi . Chúng ta phải đưa huynh ấy tới chỗ Lưu thúc thúc thôi ." Hạ Tịnh Đình sau khi sờ trán Mộc Tuấn Phong thì nói với ba người còn lại .

"Vậy ..." Cả Hạ Lan Nhã lẫn A Toàn đều hơi ngập ngừng . Nhưng thấy tình trạng của Mộc Tuấn Phong nên cả hai gật đầu .

Hạ Từ Hiên công Hạ Tịnh Đình , A Toàn công Mộc Tuấn Phong , cả bốn người lại lần nữa men theo ánh trăng đi đến cuối thôn nơi nhà của Lưu Minh cũng là Lưu thúc thúc trong lời của Hạ Tịnh Đình .

"Cốc cốc !"

Lưu Minh khoác áo đi ra mở cửa . Khi nhìn thấy Hạ Từ Hiên trên y phục có máu đang công Hạ Tịnh Đình , y nhanh chóng đưa tay ôm Hạ Tịnh Đình xuống kiểm tra trên dưới một lượt mới thở hắt ra . Cũng may là đứa nhỏ Tịnh Đình này không bị gì .

"Lưu thúc thúc , con đâu có bị gì , thúc không cần lo lắng vậy đâu . Người bị thương là một vị bằng hữu của bọn con ." Hạ Tịnh Đình nói rồi ra hiệu cho Hạ Lan Nhã và A Toàn đi vào .

Khi nhìn thấy Hạ Lan Nhã , Lưu Minh đứng đờ trong giây lát .

Hạ Lan Nhã khi nhìn rõ vị Lưu thúc thúc mà Hạ Tịnh Đình nhắc đến thì cũng ngạc nhiên .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Chương 20

Cả Hạ Lan Nhã và Lưu Minh khi nhìn thấy đối phương thì ngạc nhiên nhưng sau khi ngạc nhiên qua đi cả hai tự hiểu trong lòng nên không ai nói ra thân phận của đối phương .

Lưu Minh nhường đường cho A Toàn công Mộc Tuấn Phong vào nhà . A Toàn đặt Mộc Tuấn Phong lên giường thì lui qua một bên cho Lưu Minh bắt mạch cho Mộc Tuấn Phong .

"Vết thương khá sâu , có lẽ bị nhiễm trùng rồi . Cần bỏ đi phần thịt đang bị hoại tử để tránh vết thương thối rửa ." Lưu Minh sau khi xem thương thế của Mộc Tuấn Phong thì nói .

"Lưu thúc thúc , vậy người làm đi ạ !" Hạ Tịnh Đình nhìn Lưu Minh nói .

"Nhưng hiện tại ta không có dụng cụ với lại phần thịt bị hoại tử nằm bên trong vết thương , rất khó để cắt bỏ ." Lưu Minh vừa bốc thuốc vừa giải thích .

Mọi người trong phòng rơi vào im lặng , nếu không cứu chữa thì tính mạng của Mộc Tuấn Phong rất nguy hiểm , vậy phải làm sao mới tốt đây .

"A ! Đùng rồi , Lưu thúc thúc chúng ta dùng gùi đi ." Hạ Tịnh Đình sau khi suy nghĩ thì nói ra .

"Gùi !" Bốn người còn lại đều ngạc nhiên thốt lên , với họ gùi là loại sinh vật rất ghê tởm nay lại nghe Hạ Tịnh Đình nói dùng gùi họ mới phản ứng như vậy .

"Đúng vậy , gùi chuyên ăn thịt thối rửa , chúng ta để nó ăn hết phần thịt hư của huynh ấy thì có thể chữa trị rồi !" Hạ Tịnh Đình mở to mắt nhìn lại bốn người kia . Sờ dĩ Hạ Tịnh Đình dám đưa ra ý kiến này vì lúc trước trong công trường có người bị tiểu đường thịt bị hoại tử đi bao nhiêu bác sĩ vẫn không hết thì mới trị bằng cách dân gian , anh ta cho gùi ăn phần thịt thối rửa của mình sau đó đắp thuốc lên thì một thời gian sau đúng là có tác dụng , vì gùi chỉ ăn thịt hư không động tới thịt tươi nên không sợ nó ăn lây qua chỗ khác , một phần vì nước bọt của nó có khả năng sát trùng vết thương , lần đó quả thật là làm cho mọi người trong công trường mở mang kiến thức .

"Ý kiến tốt , vậy Từ Hiên phiền cậu giúp ta kiếm một vài con gùi được không ?" Lưu Minh sau khi suy nghĩ thì thấy ý kiến của Hạ Tịnh Đình rất tốt .

Hạ Từ Hiên gật đầu nhanh tay lấy đèn lồng đi ra cạnh bờ sông tìm kiếm . Giòi sống ở nơi bẩn và ẩm ướt , mấy bụi cỏ bên bờ sông thường có vài động vật nhỏ chết nên có lẽ sẽ nhanh tìm được thôi .

Trong lúc chờ đợi Hạ Từ Hiên quay về , Lưu Minh đi sắc thuốc trị thương cho mấy người Mộc Tuấn Phong , Hạ Tịnh Đình cũng muốn giúp đỡ nhưng bị y từ chối .

Khoảng ba khắc sau , Hạ Từ Hiên một thân bùn đất đi về , cậu mở khăn ra trong đó chứa mấy con gùi . Lưu Minh nhận lấy rồi kêu cậu đưa Hạ Tịnh Đình về nhà , một mình y làm được rồi .

Hạ Tử Hiền nghe lời đưa muội muội về nhà còn cậu thì quay lại nhà Lưu Minh .

Lưu Minh tiếp nhận rồi mới vệ sinh sạch vết thương cho Mộc Tuấn Phong , sau đó thả gài vào miệng vết thương . Hạ Lan Nhã cố gắng giữ nguyên trạng thái nhưng hẳn quả thật rất buồn nôn .

Sau một lúc , Lưu Minh kiểm tra lại vết thương , chắc chắn rằng phần thịt hư đã được xử lý xong y mới gấp gài ra rồi rắc thuốc trị thương rồi băng bó vết thương lại cho Mộc Tuấn Phong , sau đó cho hắn uống thuốc thì mới đi ra ngoài .

Hạ Lan Nhã và A Toàn đi theo sau , bọn họ đã mệt mỏi cả một ngày rồi , bây giờ rất muốn nghỉ ngơi . Lưu Minh đưa họ tới tây phòng thì trở về , đêm nay y phải theo dõi tình trạng của đứa trẻ này .

Mộc Tuấn Phong trong mơ thấy mình đang ở một khu rừng , xung quanh tối đen bỗng nhiên có một luồng sáng chiếu vào mặt hắn . Mộc Tuấn Phong lấy tay che mắt , khi ánh sáng qua đi thì một ông lão xuất hiện .

"Ông là ai ?" Mộc Tuấn Phong hỏi .

"Ta là tiền thân của cậu " Ông lão ấy vuốt râu cười .

"Tiền thân của ta ?"

"Đúng vậy , nhưng chỉ sau hôm nay có lẽ ta sẽ không cần xuất hiện nữa ."

"Tại sao?"

"Bởi vì sau này sẽ có người thay ta đánh thức lại thiện tính của cậu , ngăn cản cậu lún sâu vào ma đạo ."

"Người đó là ai ?"

"Thiên cơ bất khả lộ . Ta chỉ có thể nói đó là một nữ nhân , cậu phải trân trọng người trước mặt ." Ông lão đó cười rồi biến mất .

Trước khi đi còn nói vọng lại một câu : " Trở về đi "

Sau đó Mộc Tuấn Phong thấy cơ thể nhẹ hẫng , trước mắt lại tối đen .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Chương 21

Vũ Văn Trọng một đường đánh xe chạy vào thành . Khi về đến Mộc gia hắn hộ tống hai tỷ muội Mộc Tâm Liên và Mộc Tâm Bình vào phủ rồi nhấn lại một tiếng với quản gia sau đó nhảy lên ngựa quay lại tìm nhóm người Mộc Tuấn Phong .

Mộc Tâm Liên tuy vẫn còn hoảng sợ nhưng đã khá bình tĩnh lại , hiện tại nàng lo lắng cho đệ đệ và Vũ Văn Trọng hơn là sợ .

Mộc Tâm Bình ngồi im lặng cắn môi , nàng tuy đơn giản nhưng không phải kẻ ngốc , bọn người đó rõ ràng là nhắm vào Phong nhi và vị Hạ Lan công tử kia . Hạ Lan kia có gây thù với ai nàng không quan tâm nhưng Phong nhi mới mười tuổi thì có thể đắc tội với ai đến nỗi bị truy sát chứ . Mộc Tuấn Phi thì lại hoàn hảo không bị gì , thật khó để nàng không nghĩ là Mộc Tuấn Phi sai khiến bọn người đó .

Hai tỷ muội , hai suy nghĩ nên cứ ngồi im lặng . Không khí thoáng chốc chùng xuống .

Mộc lão gia cùng phu nhân của mình đi ra ngoài , hiện giờ hai người đều không biết trong nhà đã xảy ra chuyện . Khi Mộc lão gia đi ra khỏi từ lâu thì đụng trúng một người .

"Vị huynh đệ này , xin lỗi là ta đụng trúng người , không sao chứ ?" Mộc lão gia đỡ người đó rồi hỏi .

"Không sao , không " Hạ Lâm ngồi dậy phui phui trên người nhưng khi ngẩng mặt lên thì làm y rất bất ngờ .

Mộc Chính cũng bất ngờ không kém . Sau khi ngạc nhiên một lúc cả hai người nhìn nhau cười lớn .

"Hạ lão đệ , lâu rồi không gặp ." Mộc Chính đắm nhẹ vào người Hạ Lâm cười nói .

"Lão Mộc , lâu rồi không gặp ." Hạ Lâm cũng đắm vào người Mộc Chính chào hỏi .

Hai nam nhân lâu ngày không gặp đương nhiên là phải uống vài chén rồi ,nên hai người gọi rượu và thức ăn từ từ tâm sự .

Uống được vài chung thì cả hai bắt đầu kể chuyện xưa rồi hồi tưởng lại , Mộc Chính nhắc lại lời hứa năm xưa với Hạ Lâm .

"Đó chỉ là lúc trẻ trong khi cao hứng vô tình nói ra thôi , huynh không cần xem là thật đâu ." Hạ Lâm uống một chung rồi nói .

"Sao có thể xem là giả được chứ . Quân tử nhất ngôn còn gì . Việc đã hứa tôi nhất định sẽ thực hiện được ." Mộc Chính vỗ ngực cam đoan .

"Được , được , tùy huynh vậy . Nhưng ta nói trước với huynh , nếu con ta không đồng ý thì xem như chưa từng có lời hứa này , được không ?" Hạ Lâm suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói .

"Được , một lời đã định ."

Hai người lại tiếp tục uống rượu , sau đó Mộc Chính mời Hạ Lâm đến nhà làm khách . Hạ Lâm nể mặt y nên đồng ý .

Khi về đến nhà Mộc Chính nghe quản gia báo lại chuyện hôm nay thì ra lệnh cho tất cả gia nhân đi tìm Mộc Tuấn Phong .

Lại nói đến Mộc Tuấn Phi , vì hắn không bị gì nên sợ sẽ khiến người khác nghi ngờ . Hắn đã nhân lúc hai tên hộ vệ không để ý , ra tay giết bọn họ . Sau đó hắn tự đâm vào đùi mình một nhát rồi lên ngựa chạy về nhà .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Chương 22

Mộc Tuấn Phong tỉnh lại thì đã là buổi sáng . Hắn động dậy một chút thì trên vai đau đến hần phải nhe răng nhưng Mộc Tuấn Phong cố ngồi dậy nhìn xung quanh . Đây là một gian phòng nhỏ bày trí khá đơn giản chỉ có một kệ sách , một cái bàn và vài đồ dùng tứ bảo . Mộc Tuấn Phong đang quan sát thì cửa mở ra . Một nam nhân đi vào , theo sau người đó là một tiểu cô nương khoảng sáu bảy tuổi , trên tay nam nhân đó cầm một chén thuốc và mấy lọ nhỏ không biết đựng gì .

"Tiểu công tử , người tỉnh rồi à ." Lưu Minh nhìn thấy Mộc Tuấn Phong đang dựa vào đầu giường thì hỏi , vừa hỏi y vừa đi đến bên cạnh để thay thuốc cho Mộc Tuấn Phong .

"Ngài là ?" Mộc Tuấn Phong nhìn Lưu Minh hỏi .

"Ta là đại phu , người bị thương được đưa đến chỗ ta ." Lưu Minh trả lời rồi bắt đầu thay thuốc cho Mộc Tuấn Phong .

Mộc Tuấn Phong im lặng nhìn Lưu Minh giúp hắn thay thuốc .

"Được rồi , bây giờ cậu rửa mặt rồi uống thuốc xong thì ăn ít cháo nóng ." Lưu Minh dặn dò lại rồi đi ra , hôm nay y phải lên núi hái thêm ít thuốc nên phải tranh thủ đi sớm .

Mộc Tuấn Phong gật đầu nói cảm ơn .

Lưu Minh đi rồi thì tiểu cô nương đi sau y lúc này mới đưa cho Mộc Tuấn Phong một lọ nhỏ có chứa thứ gì đó đen sì , một cành liễu nhỏ và một chậu nước . Mộc Tuấn Phong nhìn những thứ đó rồi nhìn tiểu cô nương kia khó hiểu .

Hạ Tịnh Đình thấy tên nhóc kia nhận đồ rồi nhưng không dùng mà cứ nhìn mình chăm chăm thì suy nghĩ , một lúc sau nàng mới nhớ ra chưa nói cho hắn cách dùng .

"Huynh dùng nhánh liễu nhúng vào nước rồi lấy một ít bột màu đen đó rắc lên nhánh liễu , sau đó thì chà vào răng rồi súc miệng lại với nước ." Hạ Tịnh Đình giải thích cho Mộc Tuấn Phong cách dùng bột đánh răng tự chế của mình .

"Đây là thứ gì vậy , đáng đáng mận mận ." Mộc Tuấn Phong làm như tiểu cô nương kia dạy , sau khi rửa mặt xong thì mới hỏi .

"Đây là vỏ chanh được phơi cho khô rồi đem đi đốt , giã ra thành bột trộn với một ít muối . Có tác dụng làm trắng răng và tránh hôi miệng ." Hạ Tịnh Đình trả lời . Đây là công thức làm trắng răng cơ bản mà mọi người ở hiện đại đa số đều biết . Với điều kiện ở nơi này nàng chỉ có thể làm được như vậy thôi .

"À , muối tên gì vậy ?" Mộc Tuấn Phong gật đầu ,nhận lấy chén thuốc Hạ Tịnh Đình đưa cho vừa uống vừa hỏi .

"Ta tên Hạ Tịnh Đình ." Hạ Tịnh Đình đi ra mở cửa sổ , vừa đi vừa trả lời .

"Hạ Tĩnh Đình !" Mộc Tuấn Phong ngạc nhiên thốt lên .

"Đúng vậy , có chuyện gì sao ?" Hạ Tĩnh Đình ngừng tay xoay người lại hỏi .

"Không có gì ." Mộc Tuấn Phong cúi đầu uống thuốc nhưng trong đầu hắn đã kêu ong ong rồi . Hạ Tĩnh Đình là cái tên mà khiến hắn nhiều đêm mất ngủ vì tự dẫn vật bản thân mình .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Chương 23

Hoàng cung :

Một nam nhân thân mặc hoàng bào đang ngồi phê duyệt tấu chương , Thường tổng quản cúi đầu đi đến gần bảm báo .

"Cho vào ."Hạ Lan Khang để tấu chương xuống , cầm ly trà bên cạnh nhấp một ngụm rồi mới ra lệnh cho Thường công công .

" Dạ " Thường công công lui ra ngoài cho người vào .

Một người mặc lục y đi đến trước bàn hành lễ rồi quỳ xuống : " Khởi bẩm hoàng thượng , ám vệ báo tin về đã làm mất dấu của Tam điện hạ . Hiện bọn họ đang đợi người trừng phạt ."

"Cho người đi tìm Tam điện hạ , đưa nó về đây cho trẫm , lần này không tìm được người thì đem đầu về gập trẫm ." Hạ Lan Khang nói rồi phất tay cho người đó lui ra . Mấy đứa con này của y , y hiểu rất rõ nếu tụi nó đã muốn thì cho dù là nhiều người hơn nữa cũng không ngăn được việc tụi nó muốn làm .

Lục y nam tử tạ ơn rồi lui ra .

Yến cung :

"Vô dụng , chỉ mấy người mà các người cũng không làm gì được . Ta nuôi các người để làm gì nữa ." Triệu Hiền phi tức giận ném ly trà vào hắc y nhân đang quỳ dưới đất .

Hắc y nhân đó vẫn im lặng . Triệu Hiền phi lại một lần nữa ra lệnh trước khi nhóm người Hạ Lan Nhã trở về kinh thành thì phải giết cho bằng được . Hắc y nhân nhận lệnh lui ra .

Hạ Tĩnh Đình nhìn Mộc Tuấn Phong ngồi thất thần thì lắc đầu rồi lấy chén đi ra ngoài . Có lẽ cậu ta bị hoảng sợ vẫn chưa bình tĩnh được , để cậu ta yên lặng một chút sẽ tốt hơn .

Mộc Tuấn Phong ngồi đó nhưng trí nhớ lại đi trở về lúc trước :

Năm đó hắn mười tám tuổi , sau khi nghe phụ thân nói về hôn ước của hắn với nữ nhi của bằng hữu tốt của ông ấy , hắn vì Trịnh Phiến Nhi một mực từ chối hôn sự này . Lần đó cha hắn rất tức giận suýt thì từ tình nghĩa cha con với hắn .

Không lâu sau đó , Mộc Tuấn Phong nghe tin vị cô nương đó uất hận trong lòng một thời gian sau sinh bệnh mà mất . Gia đình vị bằng hữu đó của phụ thân cũng không đội trời chung với Mộc gia , khắp nơi đã kích Mộc gia . Từ thương trường cho tới chính trường đều không cho Mộc gia con đường sống , nếu không phải Mộc gia căn cơ vững chắc thì e là đã sụp đổ từ lâu . Điều tra mới biết được thì ra là do mấy vị huynh trưởng của cô nương đó làm , nhị tỷ hắn sinh bệnh nhưng chỉ vì một cái lắc đầu của Hạ Tử Huyền , thái y giỏi nhất thái y viện thì nhị tỷ hắn đã không qua khỏi .

Sau này hắn luôn tự dẫn vật vì cái chết của cô nương đó , cho đến khi sống lại lần này hắn vẫn luôn muốn tìm kiếm và bù đắp cho lỗi lầm trước đây của mình . Có lẽ người mà ông lão trong giấc mơ đã nói chính là cô nương đó : Hạ Tĩnh Đình .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 42: Chương 24

Hạ Lan Quân đuổi người đi vòng vòng quanh nhà , khi bắt gặp Hạ Từ Huyền đang xới đất trong vườn thì rất ngạc nhiên nên đi đến gần .

"Đệ đang làm gì vậy ?" Hạ Lan Quân ngồi xổm bên cạnh Từ Huyền hỏi .

"Đệ đang trồng cây thuốc ." Hạ Từ Huyền nhẹ tay đặt cây nhỏ xuống hố cậu đã xới lên , Từ Huyền rất cẩn thận cứ như sợ mạnh tay một chút sẽ làm hỏng cây vậy .

Hạ Lan Quân nhìn Hạ Từ Huyền cảm thấy cậu như phiên bản thu nhỏ của Hạ Từ Thiên vậy , từ khuôn mặt cho tới tính cách nhưng đặc biệt là cậu rất khác với Hạ Tịnh Đình . Ba huynh đệ Hạ gia mà Hạ Lan Quân đã gặp và tiếp xúc qua ít nhiều gì cũng có chút ít giống nhau nhưng Hạ Tịnh Đình lại không giống ca ca đệ đệ của mình cũng không giống mẹ của cô bé , đây là điều mà Hạ Lan Quân thắc mắc vì ở cạnh Hạ Tịnh Đình , Hạ Lan Quân lại cảm thấy rất quen thuộc . Hạ Lan Quân ngồi gần người cho đến khi nghe thấy tiếng của Hạ Từ Thiên .

Thật ra càng lớn Hạ Từ Huyền càng giống đại ca mình chỉ khác ở chỗ cậu không quân tử , không cứng nhắc tuân thủ đúng quy tắc như đại ca cậu . Từ Huyền giống tính Từ Quân có thể co được dãn được , có thể nhịn khi gặp kẻ mạnh hơn đợi thời cơ sẽ cho kẻ thù một vố trở tay không kịp . Từ Huyền theo Lưu Minh học y lại được đại ca dạy cho học chữ sớm nên hiện tại cậu có thể một mình xem hiểu sách y ở chỗ Lưu Minh , cũng vì vậy cậu cũng chế ra được vài loại độc nhẹ và phần ngứa , khi bị bắt nạt cậu đều không chống trả nhưng sau đó người bắt nạt cậu không bị tã cũng bị ngứa đến bong da chảy máu .

"Từ Huyền , tỷ tỷ đệ đâu rồi ?" Hạ Từ Thiên đi từ trong nhà ra vườn .

"Tỷ tỷ đến chỗ Lưu thúc thúc rồi ạ !" Từ Huyền bỏ cây nhỏ dùng để xới đất xuống , lau tay rồi mới đứng thẳng người trả lời .

"Ừ , lát nữa đệ đi cùng đại ca đến nhà Lưu thúc thúc , huynh cũng phải cảm ơn thúc ấy một tiếng ." Từ Thiên gật đầu với đệ đệ rồi đi vào nhà .

"Dạ " Từ Huyền nói rồi mới xoay qua Hạ Lan Nhã .

"Hạ Lan huynh vào nhà dùng bữa sáng thôi ."

Hạ Lan Quân gật đầu rồi đi theo Từ Huyền vào nhà . Vừa đi vừa lắc đầu : Huynh đệ nhà này nhìn thấy Hạ Từ Thiên cứ như chuột thấy mèo vậy nhưng được một cái là ai cũng rất tốt bụng và rất quy cũ .

Dùng đồ ăn sáng là cháo trắng và dưa muối , tuy đạm bạc nhưng Hạ Lan Quân ăn rất ngon miệng . Sau khi dọn dẹp thì mấy người bọn họ đi đến nhà Lưu Minh .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chương 24.2

Hạ Lan Nhã và A Toàn đi theo Lưu Minh lên núi hái thuốc , dọc đường đi cả ba đều im lặng .

"Lưu thúc thúc , có phải người nên nói gì không ?" Hạ Lan Nhã cười hỏi Lưu Minh . Sờ dĩ Hạ Lan Nhã gọi Lưu Minh như vậy vì Lưu Minh là bạn cùng học với phụ hoàng của hần , y cũng từng đã nhiều lần cứu mạng của phụ hoàng nên mấy huynh đệ hần gặp Lưu Minh đều gọi là Lưu thúc thúc hoặc Lưu thái y tuyệt đối không gọi tên một cách xác xược .

"Tam điện hạ , không biết thảo dân phải nói gì ?" Lưu Minh ngẩng đầu nhìn Hạ Lan Nhã .

"Về vị tiểu muội họ Hạ đó , về thân phận của muội ấy . Lưu thúc thúc , người đừng nói với ta là người không biết hay đơn giản đó chỉ là đứa trẻ nhà nông bình thường ." Hạ Lan Nhã vẫn mỉm cười nhưng lời nói đã lộ rõ ý tứ .

Lưu Minh đứng im một chút thì cười khổ , vị tam điện hạ quả nhiên là có khả năng quan sát rất tốt , y đã che giấu như vậy mà vẫn bị nhận ra . Lưu Minh đi đến một góc cây ngồi xuống . Hạ Lan Nhã cũng tìm một chỗ sạch sẽ ngồi đối diện y .

"Thảo dân nói ra chuyện này , hy vọng tam điện hạ giúp ta giữ bí mật , bằng không thì cho dù ngài giết Lưu Minh tại đây ta cũng sẽ không tiết lộ nửa chữ ."

"Được ." Hạ Lan Nhã đáp ứng .

Lưu Minh mới từ từ kể lại câu chuyện . Khoảng hai khắc sau thì Lưu Minh mới ngừng lại , y nhìn Hạ Lan Nhã .

"Theo như người nói, Hạ Tịnh Đình là biểu muội của ta."

Lưu Minh gật đầu.

"Được rồi, việc này ta sẽ giữ bí mật. Vẫn mong Lưu thúc thúc giúp hoàng gia ta chăm sóc đứa trẻ này." Hạ Lan Nhã đứng dậy ôm quyền cúi đầu với Lưu Minh.

"Tam điện hạ khách sáo rồi. Ta đã nhận lời cô của ngài thì nhất định sẽ làm được, điện hạ cứ yên tâm." Lưu Minh vội đỡ tay Hạ Lan Nhã.

Sau khi nói ra mọi chuyện, thuốc cũng đã hái xong, ba người trở về nhà. Khi bước vào sân thì họ gặp nhóm người của Hạ Từ Thiên.

"Tiểu Quân!"

"Tam ca, sao huynh lại ở đây?" Hạ Lan Quân vội chạy tới bên cạnh Hạ Lan Nhã chớp mắt ra hiệu.

"Ta hỏi đệ mới phải đó." Hạ Lan Nhã thấy Hạ Lan Quân một thân nam trang nên cốc đầu hắn hỏi. Hạ Lan Quân lè lưỡi rồi mới giới thiệu mọi người với nhau.

Mộc gia:

"Nhị biểu muội, thành tây vừa khai trương tửu lâu, muội muốn đi xem thử không?" Tạ Nguyên cười hỏi Mộc Tâm Bình đang ngồi chống cằm trong hoa viên.

"Biểu ca, huynh không thấy mình hơi vô duyên sao? Phong nhi sống chết chưa rõ, mọi người đều đi tìm lo lắng cho đệ ấy. Huynh không giúp thì thôi đi, còn có nhã hứng mời ta đi chơi." Mộc Tâm Bình chán ghét nói, mắt cũng không thèm nâng lên nhìn người đối diện.

Tạ Nguyên xấu hổ bỏ đi.

Mộc Tâm Bình thấy hắn ta đã đi rồi thì mới nằm nhoài ra bàn: lần đó nàng cùng với Vũ Văn Trọng học khinh công, nàng bay qua bay lại không ngờ lại bay tới chỗ Tạ Nguyên cùng thư đồng của hắn nói chuyện mới biết được hắn ta không phải yêu thích nàng mà chỉ đơn giản là muốn của hồi môn của nàng. Một lần khác, nàng đưa Hạ Lan Nhã đi dạo quanh thành thì vô tình bắt gặp Tạ Nguyên đang dâng nha hoàn của mình để lấy lòng con trai của huyện lệnh. Qua hai lần đó chút cảm giác vừa mới chớm nở của nàng đối với vị biểu ca này đều bị tan biến hết mà thay vào đó là sự chán ghét cùng coi thường. Bây giờ nàng chỉ cảm thấy lo cho đệ đệ và vị Hạ Lan công tử kia, hy vọng họ gặp dữ hoá lành.

"Cút đi! Phụ thân ta chỉ yêu cầu ông dạy chữ cho ta không bảo ông phạt ta." Lâm Thế Bản ném sách xuống đất hét lên với sư phó của mình.

"Lâm Thế Bản!" Một giọng nói tuy rất nhẹ nhưng lại chứa uy nghiêm khiến Lâm Thế Bản đứng im cúi đầu.

"Mẫu thân" Lâm Thế Bản cúi đầu không dám nhìn Hạ Lan Như Nhi, cậu rất sợ vị mẫu thân này nên thờ cũng không dám thờ mạnh.

"Người vừa nói gì với sư phó?" Hạ Lan Như Nhi nhìn đứa trẻ trước mặt hỏi.

"Con, con."

"Quý xuống, dập đầu tạ lỗi với sư phó, nhanh lên." Hạ Lan Như Nhi nghiêm giọng nói.

"Trưởng công chúa, lão thần không dám nhận lễ của thế tử gia đâu, chỉ cần cậu ấy nhận ra lỗi của mình là được rồi." Trần sư phó vội xua tay nói.

"Sư phó, sao có thể chứ. Một ngày làm thầy cả đời là cha. Bần nhi đã vô lễ, bất kính với người sao có thể không tạ lỗi chứ." Hạ Lan Như Nhi cắt ngang lời của Trần sư phó.

Lâm Thế Bản tuy không muốn nhưng mẫu thân đã nói nếu cậu vẫn không làm thì có lẽ người sẽ càng ghét cậu. Lâm Thế Bản nghĩ vậy nên quý xuống hướng Trần sư phó dập đầu nhận lỗi.

Trần sư phó vội đỡ Lâm Thế Bản lên rồi nói vài lời sau đó cáo từ ra về.

Lâm Thế Bản đi theo sau Hạ Lan Như Nhi về viện của mình chuẩn bị nghe răn dạy. Nhưng như vậy lại làm cho cậu thấy vui vì mẫu thân răn dạy tức là người còn để ý tới cậu. Một đứa trẻ chỉ vì muốn được đề, được nói chuyện với mẫu thân mà cố làm sai như vậy thì lúc đó mẫu thân mới nhìn tới cậu thật sự rất đáng thương nhưng chỉ cần nhìn thấy Lâm Thế Bản lại làm cho Hạ Lan Như Nhi nhớ tới nữ nhi phải sống xa mình, phải chịu cực khổ thì nàng không thể không đối xử lạnh nhạt với đứa trẻ Thế Bản này. Hạ Lan Như Nhi bị dằn vặt giữa nữ nhi và đứa trẻ vô tội này khiến cho nàng thương không được, bỏ cũng không xong, bản thân bị rơi vào tình thế lưỡng nan.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Chương 25

Khi Hạ Lan Như Nhi đã ngồi xuống ghế thì Lâm Thế Bản cũng ngoan ngoãn khoanh tay quỳ trước mặt nàng .

"Thế Bản , ngươi biết lỗi của mình chưa ?" Hạ Lan Như Nhi nhẹ giọng hỏi , nàng không muốn lớn tiếng với đứa nhỏ này vì dù sao nó cũng là vô tội .

"Hài nhi biết lỗi , mong mẫu thân trừng phạt ." Lâm Thế Bản cúi đầu .

"Biết lỗi , vậy tại sao lại năm lần bảy lượt phạm lỗi như vậy ?"

"Con .." Lâm Thế Bản ngập ngừng nhưng rồi lại không nói . Cậu không thể nói vì muốn người chú ý mà cậu cố tình phạm lỗi , không chừng khi biết được người sẽ càng ghét cậu hơn .

"Có chuyện gì vậy ?" Lâm Tổ Hiền đi vào phòng .

"Phu quân ."

"Phụ thân ." Cả Hạ Lan Như Nhi và Lâm Thế Bản đều đồng loạt gọi người đi vào .

"Bản nhi sao lại quỳ vậy ? Mau đứng lên " Lâm Tổ Hiền đỡ nhi tử đứng dậy nhưng Lâm Thế Bản lại không chịu đứng lên .

"Phu nhân , việc này là sao ?" Lâm Tổ Hiền không vui quay qua chất vấn Hạ Lan Như Nhi .

"Thế Bản ra ngoài đi , trở về chép năm mươi lần câu tôn sư trọng đạo , ngày mai đưa ta xem ." Hạ Lan Như Nhi không vội trả lời Lâm Tổ Hiền mà nói với Lâm Thế Bản .

Lâm Thế Bản nhìn nàng rồi đứng dậy cúi người hành lễ với Lâm Tổ Hiền và Hạ Lan Như Nhi rồi mới đi ra.

"Phu nhân ?" Lâm Tổ Hiền mở miệng muốn hỏi .

"Phu quân , ta là chủ mẫu , việc dạy con không phiền chàng quan tâm . Cho dù là thưởng là phạt thì cũng vì muốn tốt cho Thế Bản , tốt cho Lâm gia sau này thôi . Hay chàng nghĩ ta là độc phụ sẽ hại huyết mạch của Lâm gia ngài ?" Hạ Lan Như Nhi nhấp trà mỉm cười hỏi .

"Ta không phải có ý đó . Vất vả cho nàng rồi ." Lâm Tổ Hiền mặt hơi biến sắc khi nghe Hạ Lan Như Nhi nói , y liền cười giả là cho qua chuyện .

"Sắp tới ta muốn đến thôn trang để yên tĩnh một thời gian , ta sẽ đưa Thế Bản theo . Phu quân , chàng không ngại chứ ?" Hạ Lan Như Nhi ngoài mặt là hỏi ý kiến Lâm Tổ Hiền nhưng nàng biết y sẽ không từ chối chuyện mà nàng yêu cầu .

Thấy Lâm Tổ Hiền do dự , Hạ Lan Như Nhi mới tiếp tục nói : " Phu quân , không lẽ chàng sợ ta vụng trộm bên ngoài . Phu quân , ta cho dù không nề mặt chàng cũng phải xem mặt mũi hoàng thất , ta đường đường là trưởng công chúa chẳng lẽ sẽ làm ra chuyện khiến cho liệt tổ liệt tông Hạ Lan gia mất mặt hay sao ? Hay chàng sợ ta ám hại Thế Bản , cắt đứt huyết mạch của Lâm gia ? "

"Ta không có ý đó , ta chỉ là nghĩ cho sức khỏe của nàng thôi . Nhưng được rồi nàng có thể đi mà nàng cũng phải cẩn thận sức khỏe ." Lâm Tổ Hiền tuy không muốn đáp ứng nhưng vẫn phải đồng ý , sau đó trò chuyện đôi câu với Hạ Lan Như Nhi y liền lấy lý do rời đi .

Lâm Tổ Hiền rất khó hiểu , Hạ Lan Như Nhi từ trước tới giờ đều nghe lời y nhưng khoảng hơn một năm nay thì luôn chống đối y lời nói lúc nào cũng sắc bén không để y vào mắt . Việc này rõ ràng có gì đó . Lâm Tổ Hiền luôn không biết kế hoạch năm đó của y đã bị Hạ Lan Như Nhi nghe thấy .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Chương 25.1

Cuộc sống ở nông thôn tuy hơi tẻ nhạt nhưng lại là nơi dễ dưỡng thương tốt nhất .

Mấy ngày qua Mộc Tuấn Phong dưỡng thương rất tốt , vết thương đã kết vảy , hiện tại hắn đã có thể theo chân huynh muội Hạ gia đi làm mấy việc nhẹ nhàng .

Hạ Lan Nhã gặp Hạ Tử Thiên thì cả hai chỉ hận là gặp nhau muộn . Suốt ngày hai người họ cùng nhau bàn luận về tri thư lễ tín khiến người khác cảm thấy như nghe phù chú nên không hện mà cùng nhau tránh xa hai người họ .

Hạ Lan Quân cũng bỏ qua thân phận , hàng ngày cùng huynh muội Hạ Tử Quân nghiên cứu chế tạo hương liệu .

A Toàn thì được phái trở về báo bình an .

Chỉ tội cho Vũ Văn Trọng , bốn ba mấy ngày liền đi tìm kiếm thiếu gia nhà hắn nhưng không có kết quả .

"Tĩnh Đình , đây là gì vậy ?" Hạ Lan Quân tay cầm một bình sứ nhỏ đưa lên mũi ngửi .

"Đây là nước hoa nhài (hoa lái) " Hạ Tĩnh Đình ngẩng lên từ đồng thảo được trả lời .

"Mùi thơm rất dịu , chắc làm rất kì công nhĩ ?" Hạ Lan Quân đóng nắp để bình sứ về chỗ cũ .

"Đúng vậy , cánh hoa sau khi được phơi khô thì đem giã nhuyễn rồi chưng cất hai canh giờ . Từ gần hơn trăm bông hoa khi chưng cất lên thì chỉ được một lọ nhỏ như vậy thôi . " Hạ Tĩnh Đình giải thích .

Hạ Lan Quân gạt đầu , tay cầm lấy một hộp gỗ nhỏ lên mở nắp ra thì rất ngạc nhiên . Thứ trong hộp là một loại phấn màu hồng nhạt , có mùi thơm , đặt biệt là rất mịn .

"Đây là phấn hoa đào . Dùng hoa đào tháng ba và một vài dược liệu để tạo thành . " Tĩnh Đình thấy Hạ Lan Quân ngạc nhiên thì cười nói .

"Tại sao lại là hoa đào tháng ba mà không phải những tháng khác ?"

"Tháng ba là lúc hoa nở đẹp nhất , toả hương thơm nhất . Nên dùng hoa vào lúc đó khi tạo ra sẽ có mùi hương đặc trưng của hoa đào , màu sắc sẽ tạo ra màu hồng nhạt tự nhiên khi dùng sẽ không cần má hồng nữa , lại tốt cho da không như loại yện cho bột phấn mà nữ nhân ở đây hay dùng . " Khi nhắc tới huân hương hay bột phấn thì Hạ Tĩnh Đình rất có cảm giác thành tựu , vì đó là thành quả nghiên cứu ngày đêm của mấy huynh muội nàng .

"Bột phấn , yện chi bình thường có gì không tốt ?" Hạ Lan Quân thắc mắc , mẫu hậu hay nữ nhân trong cung đều dùng những loại yện chi đó vậy mà tiểu muội Hạ gia lại nói nó không tốt nên hẳn hơi khó hiểu .

"Những loại yện chi đó đều chứa bột chì , mà bột chì đó có khả năng tẩy trắng nhưng lại có độc , chi cần dùng trong thời gian dài thì da sẽ bắt đầu sần sùi , đen sạm đi . Đến khi đó lượng phấn sẽ được dùng nhiều lên chất độc trong đó sẽ thấm từ từ vào cơ thể gây ra nhiều bệnh , ngoài ra còn tạo mấy vết nám trên mặt . "

"Nếu bây giờ ngưng dùng , vậy có thể cứu vãn nhan sắc và sức khoẻ không ?" Hạ Lan Quân nghe Tĩnh Đình nói thì nổi cả gai óc vội vàng hỏi mà quên mất người ngồi trước mặt là một đứa trẻ mới bảy tuổi .

Hạ Tĩnh Đình nhìn hấn gấp gấp hỏi thì thở dài : " Không phải không có cách , chi là hơi lâu thôi . "

"Vậy "

"Khi huynh về ta sẽ viết cách trị cho huynh . Hạ Lan tiểu thư . " Hạ Tĩnh Đình cười rót cho Hạ Lan Quân một ly trà .

Hạ Lan Quân vô ý gạt đầu , khi giật mình nhìn lại chỉ thấy Hạ Tĩnh Đình cười như không cười nhìn mình . Hạ Lan Quân cười cười : đứa trẻ này quả nhiên không phải thông minh bình thường , năng cái trang tự thấy là không có sơ hở vậy mà cũng bị nhìn ra .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Chương 25.2

Sau khi được Hạ Tĩnh Đình giải thích thì Hạ Lan Quân cứ bám theo nàng đòi chỉ cách dưỡng nhan . Hạ Tĩnh Đình rất bất đắc dĩ đành phải chỉ cho Hạ Lan Quân nhưng người lấy thân thử thuốc là Tiểu Hương .

Tiểu Hương nằm trên ghế tựa nhắm mắt lại vẻ mặt rất căng thẳng , nàng là sợ tiểu muội Hạ gia không cẩn thận sẽ huỷ dung nhan mất .

Hạ Tĩnh Đình đầu tiên để cho Tiểu Hương rửa mặt bằng nước sạch trước sau đó dùng bát đựng ít nước sôi , trong bát để một ít muối đưa tới cho Tiểu Hương xông hơi trên mặt . Khi nước bắt đầu nguội dần thì nàng mới thoa một lớp dung dịch màu trắng đục lên mặt Tiểu Hương , vừa thoa vừa giải thích .

"Rửa mặt lần đầu tiên là để làm sạch bề mặt của da , xông hơi bằng nước sôi là để lỗ chân lông trên da nở ra như vậy khi đắp mặt nạ sẽ có hiệu quả hơn

."

"Đây là gì vậy ?" Hạ Lan Quân cầm chén đựng dung dịch màu trắng đục lên hỏi .

"Đây là ta dùng nước vo gạo , phải là nước vo lần đầu như vậy mới tốt . Nước vo gạo sẽ được để cho lắng xuống sau đó bỏ đi phần nước trong ở phía trên chỉ giữ lại phần sền sệt ở dưới . Nha đam được rửa sạch , gọt bỏ phần vỏ xanh bên ngoài rồi dùng muối cạo nhẹ nhẹ lớp ruột trong suốt phía trong . Trộn hai loại vào với nhau , để khoảng một khắc ở nơi mát mẻ sau đó thoa đều lên mặt . Chờ khoảng nửa ly trà (khoảng năm phút) thì lại rửa mặt bằng nước sạch , trong lúc chờ đợi có thể thoa thêm lên mặt . " Hạ Tịnh Đình tận tình giải thích .

"Làm vậy có tác dụng gì ?" Hạ Lan Quân quan sát Tiểu Hương hỏi .

"Làm trắng da , trị mụn "

"Vậy ngoài cách này còn cách nào khác nữa không ? Ta thật sự muốn biết đó , muội chỉ cho ta đi . " Hạ Lan Quân cười lấy lòng .

"Được rồi , ta sẽ viết ra cho tỷ , đừng cười như vậy , ghê quá . "Hạ Tịnh Đình lấy giấy bút bắt đầu viết .

* Gừng : một củ

Mật ong : một lọ nhỏ

Gừng rửa sạch , bỏ vỏ , nghiền nhỏ ra . Trộn đều với mật ong . Thoa lên mặt thời gian khoảng một chung trà thì rửa sạch .

Thức ăn hàng ngày nên ăn nhiều rau , hoa quả , hạn chế đồ ăn cay nóng .

Sữa tươi

Khoai tây

Khoai tây luộc chín giã nhuyễn trộn với sữa tươi . Thoa lên mặt thời gian cũng là khoảng một chung trà . *

"Tùy loại da mà dùng cách dưỡng khác nhau , tỷ nên chú ý đây . Đây là dành cho loại da nhờn (da dầu) . " Hạ Tịnh Đình đưa cho Hạ Lan Quân dặn dò . Thời đại này tuy là cổ đại nhưng đã có nha đam và khoai tây thì đúng là từng khiến Hạ Tịnh Đình bất ngờ nhưng như vậy lại càng hay , giúp được cho việc nghiên cứu mặt nạ dưỡng nhan của nàng .

Hạ Lan Quân nhận lấy tờ giấy đọc xong thì cất đi . Sau đó ôm quyền cảm ơn Hạ Tịnh Đình . Mẫu hậu của nàng từ trước tới giờ tuy ít dùng phấn nhưng nữ nhân ai chẳng thích đẹp , có phương pháp này thì tình cảm của phụ hoàng và mẫu hậu sẽ càng ngày càng tốt rồi . Nghĩ đến đây Hạ Lan Quân cười để lộ ra lúm đồng tiền rất đáng yêu .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Chương 26

Hạ Lan Như Nhi ngồi trên ghế uống trà nhìn mấy nha hoàn đang thu xếp đồ đạc thì một bóng dáng nho nhỏ chạy nhào vào lòng nàng . Hạ Lan Như Nhi vội đỡ lấy bé .

Ngô Nhược Vân ngẩng đầu lên , khuôn mặt nhỏ vì chạy nhanh nên đỏ bừng . Tiểu Nhược Vân nhoèn miệng cười hi hi .

"Vân nhi sao lại chạy nhanh như vậy ? Lỡ ngã bị thương thì sao đây ?" Hạ Lan Như Nhi lấy khăn lau mồ hôi trên mặt bé hỏi .

"A di , người sẽ đến thôn trang đúng không ? " Tiểu Nhược Vân chớp mắt hỏi .

"Đúng vậy . Nhưng sao con lại biết ?"

"Di phụ nói cho con biết . Người còn nói con có thể đi cùng với a di và Thế Bân biểu ca . " Tiểu Nhược Vân ngây thơ nói .

Hạ Lan Như Nhi im lặng nhưng trong lòng đã không vui : rõ ràng y không yên tâm để Thế Bân đi cùng nàng nên mới đem Nhược Vân tới nhằm nhắc nhở nàng .

Hạ Lan Như Nhi nhìn tiểu Nhược Vân trong lòng thì ánh mắt nhu hòa lại . Nhược Vân là nữ nhi của biểu muội mà nàng thương yêu nhất , mẹ của bé khi sinh bé thì không qua khỏi , để lại tiểu Nhược Vân mới sinh . Phụ thân của bé thì sau khi mất nương tử luôn luôn xin ra chiến trường , tuy rất yêu thương nữ nhi này nhưng nhìn tiểu Nhược Vân càng lớn càng giống mẹ thì y không thể cầm lòng để không nhớ mẹ từ nên y chọn cách đưa nhi tử vào quân

doanh rèn luyện , tiểu Nhực Vân thì y nhờ Hạ Lan Như Nhi chăm sóc còn bản thân thì điên cuồng chém giết trên chiến trường . Hạ Lan Như Nhi nhận tiểu Nhực Vân nuôi bên người xem bé như nữ nhi thân sinh mà yêu thương chăm sóc nên đối với yêu cầu của bé luôn luôn đáp ứng vì vậy nên Lâm Tổ Hiền mới dùng Nhực Vân mà nhắc nhở nàng .

Tiểu Nhực Vân ngẩng đầu chờ mong nhìn a di của bé . Hạ Lan Như Nhi thấy vậy thì gật đầu , sau đó nàng ra lệnh cho ma ma và nha hoàn giúp Nhực Vân thu xếp đồ đạc .

Trúc viên :

"Đại thiếu gia , phu nhân nói cậu nhanh chóng thu thập đồ đạc để đến thôn trang ." Một gã sai vặt cúi đầu bẩm báo với Lâm Thế Bản .

"Tại sao ta phải đến thôn trang ? Ta không đi ." Lâm Thế Bản lớn giọng với gã sai vặt .

"Phu nhân đã nói sẽ đến thôn trang cùng với cậu , cho nên "

"Phu nhân . Người nói mẫu thân sẽ đi đến thôn trang cùng ta sao ?" Lâm Thế Bản định ném chung trà nhưng nghe nói tới mẫu thân thì tay ngừng giữa không trung .

"Dạ phải " Gã sai vặt run run quỳ xuống đất không dám ho he , hấn sợ vị đại thiếu gia này nếu không vừa lòng sẽ ném hấn vỡ đầu mất .

Lâm Thế Bản đặt chung trà xuống bàn , vui vẻ chạy đi gọi người giúp thu thập đồ đạc . Cuối cùng mẫu thân cũng để ý tới cậu rồi , Lâm Thế Bản vui đến quên trời quên đất . Lần này đến thôn trang sẽ là một bước ngoặt cho tình cảm của Hạ Lan Như Nhi đối với Lâm Thế Bản .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Chương 26.1

Khi A Toàn trở về Mộc gia báo bình an thì tảng đá đè nặng trong lòng mọi người trong Mộc gia mới tạm buông bỏ được . Hoàn thành nhiệm vụ , A Toàn lập tức trở về bên cạnh chủ tử của hấn . Mộc Tâm Bình lén lút cái nam trang chạy theo sau A Toàn , nàng lo lắng nên muốn đi gặp đệ đệ của mình . Lúc người trong nhà phát hiện Mộc Tâm Bình biến mất thì đã là chuyện của ngày hôm sau .

Vũ Văn Trọng bốn ba mấy ngày cuối cùng cũng tìm được Mộc Tuấn Phong nên hấn cũng ở lại trong thôn chờ khi vết thương của Mộc Tuấn Phong lành thì sẽ đưa hấn trở về .

Hạ Lan Như Nhi ngồi trên xe ngựa , nàng tựa đầu vào thành xe nghỉ ngơi bên cạnh là tiểu Nhực Vân đang ngồi chơi cờ cùng với Thế Bản . Hai đứa trẻ rất tập trung nên khá im lặng ,nhưng tiểu Nhực Vân còn nhỏ nên chỉ một lát là bé chán thì bắt đầu không ngồi yên . Nhực Vân vén màn xe lên nhìn ra bên ngoài .

"A di , kia là gì vậy ạ ?" Nhực Vân chỉ vào một hình nhân ở giữa đồng hội . Thế Bản cũng nhìn theo .

"Đó là hình nhân bằng rom dùng để đuổi chim chóc đấy ." Hạ Lan Như Nhi mở mắt nhìn theo tay Nhực Vân trả lời . Hạ Lan Như Nhi lúc nhỏ từng được tiên đế đưa đi du ngoạn khắp nơi nên so với những muội muội thì nàng hiểu biết về dân gian hơn .

Nhực Vân hí hóp mắt cười tiếp tục nhìn cảnh vật bên ngoài . Thế Bản yên lặng đọc sách . Hạ Lan Như Nhi không biết nghĩ gì mà im lặng . Đoạn đường còn lại đến thôn trang thuận lợi kết thúc trong hai ngày đường .

Đường vào thôn hai bên là đồng hoa , cảnh sắc thật sự rất đẹp nhanh chóng thu hút tầm mắt của Nhực Vân và Thế Bản . Xe ngựa chạy qua một đám trẻ con đang loay hoay bên bờ sông không biết làm gì nhưng có vẻ rất vui . Nhực Vân ánh mắt tò mò dán chặt vào đám trẻ con đó khiến Hạ Lan Như Nhi cũng nhìn thoáng qua bọn trẻ , nhưng không nhìn thì thôi đã nhìn thì khiến nàng bất ngờ , Hạ Lan Như Nhi nhanh chóng bảo dừng xe lại .

Hạ Tịnh Đình đứng chấp tay sau lưng nhìn nhị ca Hạ Tử Hiền đang cúi người bắt cá . Mộc Tuấn Phong thì xắn tay áo ngồi bên cạnh nhặt cá mà Tử Hiền ném lên để vào chậu , cả người Mộc Tuấn Phong một thân y phục vải thô , mặt dính bùn trông không khác trẻ con ở nông thôn lắm . Thình thoảng Tịnh Đình nhìn đến Mộc Tuấn Phong thì bật cười , khi nàng cười để lộ hai lúm đồng tiền nhỏ rất đáng yêu khiến Mộc Tuấn Phong nhìn sang thì cảm thấy mình quyết định rất đúng khi lựa chọn sẽ bù đắp những gì kiếp trước hấn nợ nàng , Mộc Tuấn Phong hy vọng mình sẽ là người mang lại cho nàng nụ cười như vậy chứ không phải là đau khổ của kiếp trước .

Tịnh Đình đang đứng hơi cú; người nên lộ ra miếng ngọc bội đang đeo trên cổ . Hạ Lan Như Nhi nhìn thấy miếng ngọc thì nàng mới xác định được cảm giác lúc này là chân thật .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Chương 26.2

Hạ Lan Kiệt tay phe phẩy quạt ngồi tựa vào thành xe ngựa , đối diện với hắn là một lão thái thái phong thái ung dung nhưng khí chất toả ra rất bức người .

"Tiểu Kiệt , con lại gây họa gì nữa rồi ?" Vân Thanh nhìn Hạ Lan Kiệt hỏi . Đứa cháu này của bà nếu không gây ra chuyện sợ bị phụ hoàng nó trách tội thì nó đã không tốt bụng mà lặn lội đi xa như vậy để hộ tống bà về .

"Tổ mẫu nói oan cho tôn nhi rồi . Con bốn năm nay rất ngoan ngoãn ở thư viện đọc sách học lễ nghĩa chứ làm gì gây họa đâu ." Hạ Lan Kiệt chột dạ .

"Vậy sao ?" Vân thái hậu nghi ngờ nhìn Hạ Lan Kiệt .

"Đúng vậy ạ ! Nhưng con muốn nói cho người nghe một chuyện khá kì lạ ." Hạ Lan Kiệt chuyển đề tài để dời lực chú ý của tổ mẫu hắn .

"Chuyện kì lạ gì ?" Vân thái hậu hứng thú hỏi .

"Chuyện là bốn năm trước khi đến Bạch thành , tôn nhi ở một túp lều nhỏ tại trấn Hạnh hoa thì gặp một tiểu nữ nhi ."

"Chỉ là một đứa trẻ thì có gì kì lạ ."

"Điều kì lạ là đứa trẻ này có một mảnh ngọc bội rất giống với ngọc bội của hoàng thất , mà đứa trẻ này bộ dạng rất giống người Hạ Lan gia chúng ta ."

"Vậy sao ?" Vân thái hậu gõ nhẹ lên thành bàn .

"Đúng vậy ạ ! Vậy nên mấy năm qua tôn nhi mới ở lại đó để điều tra ." Hạ Lan Kiệt cười cười .

"Con đã tra ra được gì rồi ?"

"Dựa theo hoa văn trên ngọc mà đại ca đứa trẻ đó miêu tả thì tôn nhi có thể xác định đó là hoa văn được khắc riêng cho mấy vị công chúa ."

"Là hoa văn gì ?" Vân thái hậu ngừng gõ nhẹ trên bàn , chậm rãi nhấp một ngụm trà hỏi .

"Là hoa mai ." Hạ Lan Kiệt nhớ lại . Khi đó vừa gặp Hạ Tĩnh Đình , khi nhìn thấy thoáng qua miếng ngọc kia thì hắn xác định đây là người của hoàng thất , sau đó lại nghe Hạ Từ Thiên nói ra hoa văn trên miếng ngọc thì Hạ Lan Kiệt mới chắc chắn đó là ngọc bội của đại cô của hắn : đại công chúa Hạ Lan Như Nhi .

Vân thái hậu im lặng , trên mặt không biểu lộ cảm xúc . Tuy Vân thái hậu không nói gì nhưng trong lòng đang suy tính sau khi về kinh nhất định bà phải điều tra cho kĩ việc này , chuyện này có liên quan hệ trọng đến việc mấy năm nay Trần vương cầu kết với phủ Lâm quốc công mưu đồ tạo phản .

Hạ Lan Kiệt thấy tổ mẫu hắn im lặng nhắm mắt dưỡng thần thì cũng yên lặng tựa đầu vào thành xe nhằm chán nhìn ra bên ngoài .

Vân thái hậu là Lương phi của tiên đế , năm đó tiên đế muốn lập bà làm hoàng hậu nhưng xét thân thế hay địa vị thì bà không thể làm hoàng hậu được , trong lúc đó rất nhiều lão thần ngăn cản nên hậu vị bị bỏ trống . Khi tiên đế lâm chung , nhờ vào sự thông minh quyết đoán của mình bà đã giúp nhi tử của mình ngồi lên hoàng vị nhưng bà không ra tay tiêu diệt tận gốc các vị hoàng tử khác , chỉ phong vương rồi giam lỏng ở đất phong . Nhiều năm qua mấy vị vương gia đó tuy bằng mặt nhưng không bằng lòng luôn luôn ôm ấp giấc mộng đế vương , họ lén lút câu kết với quân công hầu tước đợi thời cơ nội ứng ngoại hợp để binh biến soán ngôi đoạt vị . Vân thái hậu xuất thân võ tướng thế gia nên đã ít nhiều ngấm ngấm ra tay ngăn cản nhưng tham vọng của con người là không đáy , một kẻ ngã xuống sẽ có kẻ khác tiến lên . Phủ Lâm quốc công là một trong những phủ đệ mà cha truyền con nối đời đời phò tá cho hoàng đế nên căn cơ rất vững chắc nếu bọn họ muốn mưu đồ tạo phản thì việc trá đồ hải tặc để phục vụ cho việc mưu phản dễ dàng hơn không phải không có khả năng .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chương 27

Đang cười đùa vui vẻ thì Mộc Tuấn Phong thấy Hạ Tĩnh Đình nhìn chăm chăm phía sau mình nên hắn xoay qua nhìn . Khi thấy nhóm người của Hạ Lan Như Nhi , Mộc Tuấn Phong đứng dậy sửa lại y phục rồi mới đến gần .

"Vị phu nhân này, không biết ta có thể giúp gì cho người không?" Mộc Tuấn Phong thái độ rất khách sáo vì hắn nhận ra đây là đại công chúa Hạ Lan Như Nhi. Kiếp trước vì nhị tỷ gả cho Tam vương gia nên hắn cũng được diện kiến vị đại công chúa này vài lần.

"À, không cần đâu. Chỉ là đưa trẻ nhà ta thấy các người chơi rất vui nên mới muốn nhìn xem một chút thôi." Hạ Lan Như Nhi bị tiếng nói của Mộc Tuấn Phong kéo suy nghĩ về bên lấy đại một cái có.

"Đúng vậy, mọi người đang chơi gì thế?" Tiểu Nhược Vân nghe a di của bé nói vậy thì mới tò mò hỏi.

Hạ Tịnh Đình nhìn Hạ Lan Như Nhi, đây là gương mặt của người đã sinh ra nàng. Bao nhiêu năm qua cho dù nàng cố gắng thế nào cũng không quên được người đó, không phải nàng hận vì người đó bỏ rơi nàng mà Tịnh Đình biết người là bất đắc dĩ, nếu thật sự người nhẫn tâm thì nàng đã chết từ lúc đó chứ không phải khỏe mạnh mà đứng ở đây. Sở dĩ Tịnh Đình nhớ rõ khuôn mặt người đó là do Hạ Lan Như Nhi rất giống với mẹ của Hạ Tịnh Đình ở kiếp trước. Hạ Tịnh Đình nhớ lại chuyện cũ thì tay nàng vô thức sờ mảnh ngọc bội ở trên cổ, động tác nhỏ này rơi vào mắt Hạ Lan Như Nhi.

Hạ Lan Như Nhi thấy Tịnh Đình sờ mảnh ngọc bội thì rất đau lòng, đáng lẽ đứa nhỏ này phải được yêu thương nâng niu như bảo bối chứ không phải ở một ngôi làng nhỏ hằng ngày đi nhặt rau bắt cá. Hạ Lan Như Nhi cố kìm chế cảm xúc của mình, nàng tươi cười bắt chuyện với mấy đứa trẻ, một lúc sau thì nàng mới luyến tiếc mà lên xe ngựa nhưng trước khi đi Hạ Lan Như Nhi đã mời bọn trẻ khi rảnh có đến chỗ nàng chơi bởi vì Hạ Lan Như Nhi muốn gặp Hạ Tịnh Đình nhiều hơn một chút.

Khi xe đi khuất thì nhóm người của Mộc Tuấn Phong cũng thu dọn trở về nhà.

--- -----hoàng cung --- ---

"Đã tìm ra tung tích đứa nhỏ chưa?" Hạ Lan Khang vẫn phê duyệt tấu chương hỏi.

"Khởi bẩm hoàng thượng, thuộc hạ đã tìm được tiểu thư rồi." Một hắc y nhân quỳ trước bàn của Hạ Lan Khang cúi đầu nói.

"Vậy đứa nhỏ hiện giờ ra sao?"

"Tiểu thư sống rất tốt ạ! Tuy điều kiện không so sánh được với quốc công phủ nhưng tiểu thư rất khỏe mạnh và thông minh."

"Được rồi, người lui ra đi." Hạ Lan Khang phất tay cho hắc y nhân lui ra. Hắc y nhân nhận lệnh không nói hai lời lập tức lách người biến mất.

Trong thư phòng chỉ còn lại Hạ Lan Khang đang ngồi viết. Nhưng nếu nhìn gần sẽ thấy trên giấy chỉ viết Quốc công phủ và Trần vương, chỗ viết chữ Trần vương đã bị đánh chéo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chương 27.2

Mộc Tâm Bình chạy đến chỗ Vũ Văn Trọng đang ngồi thì dừng lại, nàng ngồi xuống cạnh Vũ Văn Trọng tiện tay tự rót cho mình một ly trà rồi uống cạn sau đó mới đặt chén xuống xoay qua nhìn Vũ Văn Trọng.

Vũ Văn Trọng thấy mặt Mộc Tâm Bình rất nghiêm túc thì buồn cười, tiểu cô nương này có chuyện nghiêm túc để nói với y sao.

"Sư phụ, người còn có tâm trạng uống trà ngắm hoa sao?" Mộc Tâm Bình mở miệng hỏi.

"Ngắm hoa?" Vũ Văn Trọng nhìn xung quanh. Xung quanh ngoài một cây lớn thì toàn là cỏ làm gì có hoa chứ.

"Con là đang ẩn dụ một chút thôi. Nhưng người không nhanh lên thì đại tỷ sẽ bị người khác cướp mất đấy." Mộc Tâm Bình cũng phát hiện ra mình nói hơi sai nên vội sửa lời.

Vũ Văn Trọng im lặng không nói gì chỉ nhìn về phía trước. Tâm Bình thì như ngồi đồng lửa lo lắng cho hai người họ, nàng nhớ tới trước khi Vũ Văn Trọng trở về Mộc gia lần trước thì từng vô tình nghe được cha nương nói chuyện.

* Mộc Chính vừa uống trà vừa nói chuyện với phu nhân của mình.

"Phu nhân, hôm trước ta đã gặp lại lão Hạ. Ta dự định sẽ thực hiện lời hứa năm xưa, để hai nhà Hạ Mộc cùng kết thông gia."

"Lão Hạ? Không phải là vị bằng hữu năm xưa ra tay giúp chàng chứ?" Tạ Tú Cẩm suy nghĩ một chút mới nhớ ra người họ Hạ trong lời nói của Mộc Chính.

"Đúng là huynh ấy."

"Vậy thì hứa hôn cho ai chứ?"

"Trong nhà này ngoài Tâm Liên ra thì không ai thích hợp hơn."

Tạ Tú Cầm cũng gật đầu đồng ý, một là vì bằng hữu kia từng ra tay giúp đỡ khi lão gia nhà nàng rơi vào hiểm cảnh, hai là Tâm Liên cũng đã đến tuổi có thể định hôn sự rồi nên Tạ Tú Cầm mới không do dự mà gật đầu.*

Tâm Bình kể lại cho Vũ Văn Trọng nghe rồi quan sát y nhưng vẫn không thấy y có biểu hiện gì thì mới tiếp tục nói.

"Sư phụ, lần trước khi gặp sát thủ thì cái vị Hạ Lan công tử kia không ngại nguy hiểm mà bảo vệ xe ngựa, người nghĩ xem nếu hắn không có ý gì với đại tỷ thì tại sao lại không ngại nguy hiểm mà làm như vậy!? So thân phận thì có lẽ phải là chúng ta bảo vệ hắn mới đúng đấy."

Nghe đến đây thì Vũ Văn Trọng cúi đầu cười khổ: người ta một bên là ân nhân cũng là bằng hữu tốt của Mộc lão gia, một bên là người có thân phận cao quý còn Vũ Văn Trọng hắn là gì chứ, chỉ là một hộ vệ nho nhỏ không công danh không địa vị thì lấy cái gì mà đi tranh với người ta chứ. Thà rằng y để cho đại tiểu thư kết duyên với một trong hai hôn sự đó còn hơn là làm lỡ tuổi xuân của nàng.

Mộc Tâm Bình thấy nói thế nào Vũ Văn Trọng cũng như khúc gỗ không có phản ứng thì tức giận bỏ đi.

Mộc Tuấn Phong thấy tỷ tỷ đi rồi thì mới từ phía sau đi đến chỗ của Vũ Văn Trọng. Mộc Tuấn Phong chấp tay sau lưng không nhìn Vũ Văn Trọng mà nhìn về phía trước.

"Trong cuộc sống này có những điều sẽ làm chúng ta hối hận sau khi quyết định sai lầm. Nên trân trọng người trước mặt, vận mệnh là do con người tạo ra, may mắn là do biết nắm bắt nên ta khuyên huynh trước khi ra quyết định sau cùng thì hãy suy nghĩ cho kỹ để tránh cho sau này ôm hận mà chết." Mộc Tuấn Phong nói xong thì đi về phòng, có lẽ hắn cũng nên chuẩn bị về nhà rồi.

Trong một viện nhỏ bỏ hoang ở hậu viện Mộc gia:

"Vô dụng, chỉ một đứa nhỏ mà người cũng không thể giết thì sau này làm sao ta có thể giao cho người làm đại sự được." Một nam nhân đeo mặt nạ của hát tuồng đập một cước vào người Mộc Tuấn Phi mắng.

Mộc Tuấn Phi ôm lấy chỗ đau nhưng không dám rên một tiếng chỉ cúi đầu nghe mắng.

Nam nhân thấy Mộc Tuấn Phi không lên tiếng thì càng tức giận định đập hắn thêm vài cước thì gã sai vặt đứng phía sau y ho lên một tiếng, nam nhân đó mới rút chân về xoay lưng lại với Mộc Tuấn Phi.

"Chủ nhân, việc lần này có sơ suất mong ngài bỏ qua cho. Nhưng tiểu nhân đảm bảo không có lần sau đâu." Mộc Tuấn Phi quỳ dưới đất dập đầu với nam nhân đó.

Nam nhân đó im lặng một chút thì mới hừ lạnh bỏ đi.

"Tự lo cho bản thân người đi. Nếu như còn làm hỏng kế hoạch của chủ nhân thì người tự biết hậu quả là gì rồi đấy." Gã sai vặt đi ngang qua Mộc Tuấn Phi quăng cho hắn một lọ thuốc trị thương rồi đi theo nam nhân đeo mặt nạ rồi đi.

Mộc Tuấn Phi thấy họ đi rồi mới ngồi dậy: đến một lúc nào đó Mộc Tuấn Phi này sẽ làm cho người phải chịu nỗi nhục như ta hôm nay. Mộc Tuấn Phi tự nói với lòng mình như vậy, hắn ngồi một lúc cho cơn đau giảm bớt thì mới trở về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Chương 28

Mười năm sau:

Thời gian trôi qua rất nhanh, thoát cái đã trôi qua mười năm nữa. Trong mười năm này có nhiều việc đã thay đổi, con người theo đó cũng không còn như xưa.

Năm đó sau khi nói chuyện với Vũ Văn Trọng xong thì hai ngày sau tỷ đệ Mộc Tuấn Phong cùng Vũ Văn Trọng trở về Bạch thành. Hai huynh muội Hạ Lan Nhã cùng A Toàn cũng trở về kinh thành, Hạ Tử Thiên được Hạ Lan Nhã mời nên cùng họ lên kinh để tham dự kỳ thi Trạng nguyên. Trong năm

đó Hạ Tử Thiên đứng thứ hai trên kim bảng được xếp vào Hàn Lâm viện để làm việc . Hai năm sau Hạ Tử Thiên trốn đi ghi danh tham gia tòng quân , không rõ tung tích . Hạ Tử Quân nghiên cứu thành công huân hương được phụ thân ủng hộ nên mở một cửa hàng nhỏ ở kinh thành , việc buôn bán rất thuận lợi không lâu sau đã mở được vài cửa hàng ở khắp kinh thành . Hạ Tử Huyền theo bên cạnh Lưu Minh học y thuật , nhờ có thiên tư thông minh nên được Lưu Minh truyền dạy tất cả tâm huyết cho . Hạ Tịnh Đình thì theo cha nương dọn đến kinh thành , an phận làm một nữ tử cổ đại .

Lại nói về Mộc gia , sau khi Vũ Văn Trọng trở về thì liền hướng Mộc lão gia cầu thân . Mộc lão gia ban đầu không muốn đồng ý nhưng bên cạnh luôn bị Mộc Tuấn Phong và Mộc Tâm Bình quật lửa thổi gió nên cũng từ từ xiêu lòng nhưng vẫn đưa ra thử thách cho Vũ Văn Trọng .

Vũ Văn Trọng nhận thử thách , ba năm sau Vũ Văn Trọng trở về mang theo công danh trên người , Mộc Tâm Liên được kiệu lớn tám người khiêng đón đi vinh quang mà gả đi . Đại nữ nhi đã gả ra khỏi cửa lời hứa năm xưa đành chuyển lên người Mộc Tâm Bình . Nhưng sự đời khó đoán , lúc Mộc Tâm Bình vừa tròn mười tám tuổi thì một đạo thánh chỉ hạ ra , Mộc Tâm Bình ngang nhiên trở thành Nhã vương phi khiến cho không ít người ganh tị . Mộc Tâm Bình cũng gả đi thì Mộc lão gia mới đau đầu vì lời hứa hôn năm xưa .

Mộc Tuấn Phi thì Mộc lão gia tự động loại bỏ , vậy là chỉ còn lại Mộc Tuấn Phong . Mộc lão gia chọn một ngày tốt nói chuyện với Mộc Tuấn Phong , ông không nghĩ là tiểu nhi tử sẽ đồng ý vì mấy năm nay tuy Mộc Tuấn Phong chỉ ham chơi nhưng lại là một người có chủ kiến , phạm là việc không thích thì hẳn sẽ không làm . Điều làm Mộc lão gia bất ngờ là khi nghe câu chuyện của ông , biết được tên họ của gia đình lão Hạ thì Mộc Tuấn Phong không nói hai lời tiếp đồng ý .

"Chương quỳ , lấy cho ta hai hộp phấn hoa đào ." Một cô nương khoảng mười sáu mười bảy tuổi , da trắng , mũi cao nhỏ , mắt cười cong cong nhìn rất đáng yêu . Cô nương đó hướng chương quỳ nói .

"Ông chủ của các người đâu ? Ta muốn gặp ông chủ của các người ." Một nữ nhân to béo đứng trước quỳ lớn tiếng la hét , thu hút không ít người qua đường tới xem náo nhiệt .

Người giúp việc trong cửa hàng luôn miệng trấn an nhưng phụ nhân kia càng hét lớn hơn khiến hân và mồ hôi đầm đìa .

"A , dạ dạ ." Chương quỳ nhanh chóng lấy phấn , trong lúc chờ đợi cô nương đó xoay người qua kheo mắt nhìn phụ nhân kia . Phụ nhân thấy có người nhìn thì càng hét lớn hơn .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Chương 28.1

Phụ nhân nhìn thoáng qua người vừa nói chuyện với mình thì thấy đó là một cô nương trẻ tuổi , cô nương này còn trẻ như vậy mà gọi phụ nhân là tỷ nên trong lòng phụ nhân đó cũng nở hoa như vậy chứng tỏ nàng ta vẫn còn xinh đẹp trẻ trung lắm .

"Ta đang muốn gặp chủ của cửa hàng này để làm cho rõ một chuyện ." Giọng phụ nhân cũng hoà hoãn hơn khi nói chuyện .

"Có việc gì quan trọng lắm sao ?" Nghe phụ nhân kia nói vậy Hạ Tịnh Đình cười lộ má lúm đồng tiền , mắt cong lên nhìn rất giống hồ ly .

Cô nương đó không phải ai khác chính là Hạ Tịnh Đình , mười năm trôi qua Hạ Tịnh Đình từ một tiểu cô nương nay đã trưởng thành trở nên xinh đẹp hơn , không còn khuôn mặt tròn tròn béo béo nữa mà là khuôn mặt tròn mắt hạnh to . Tịnh Đình hôm nay mặc một kiện y phục xanh nhạt , tay đeo chuỗi hạt bằng ngọc rất ra dáng một tiểu thư khuê tú .

"Trịnh phu nhân , có gì từ từ nói . Phu nhân đừng làm khó chúng tôi nữa ." Lưu chương quỳ trở ra , trên tay mang theo hai hộp gấm đựng phấn hoa đào giao cho Hạ Tịnh Đình .

"Làm khó ? Rõ ràng phấn và huân hương của Nhân diện đào hoa các người có vấn đề , bây giờ lại là bốn phu nhân sai sao ?" Phụ nhân được gọi là Trịnh phu nhân vẫn không giữ chút mặt mũi cho Lưu chương quỳ tiếp tục lớn tiếng nói .

"Trịnh đại tỷ , tiểu muội cũng dùng phấn và huân hương của Nhân diện đào hoa rất lâu rồi nhưng chưa từng gặp vấn đề gì mà ." Hạ Tịnh Đình trên mặt vẫn mang ý cười nhìn Trịnh phu nhân nói .

"Cô nương , ta khuyên cô nên cẩn thận đi . Cô nhìn xem đi , da ta đã xấu đến như vậy , bây giờ còn bị ngứa và nổi mẩn nữa . Chắc chắn là bọn họ buôn bán lừa người mà ." Trịnh phu nhân vừa nói vừa chỉ vào mặt mình cho Tịnh Đình thấy .

Tịnh Đình quan sát mặt của Trịnh phu nhân thì thấy có nhiều mụn đỏ nhưng không có mủ như dị ứng da do dùng phấn .

"Trịnh đại tỷ , ta biết chút y thuật , có thể để ta thử bắt mạch cho tỷ không ?" Tịnh Đình sau khi quan sát thì nói .

"Việc này được rồi . Ta tin cô nương một lần vậy ." Trịnh phu nhân suy nghĩ một lúc rồi gật đầu .

Tịnh Đình nhờ Lưu chương quây sắp xếp một cái bàn nhỏ cạnh tường rồi mời Trịnh phu nhân ngồi ở đó . Sau khi bắt mạch cho Trịnh phu nhân thì Tịnh Đình cười nói : "Trịnh đại tỷ , tỷ đây là bị dị ứng với thức ăn , mụn đỏ là do từ cơ thể phát sinh ra chứ không phải do huân hương hay son phấn có vấn đề ."

"Sao ta có thể tin cô chứ ? Cô với bọn họ không phải là cùng một bọn đó chứ ?" Trịnh phu nhân nửa tin nửa ngờ nói .

"Trịnh đại tỷ , có phải gần đây tỷ mới bị như vậy không ?" Tịnh Đình không giận mà nhẹ giọng hỏi .

"Đúng vậy ."

"Gần đây tỷ có ăn thứ gì đặc biệt không , ví dụ như tôm cá hay gì đại loại vậy ?"

"Gần đây ! Gần đây ta có ăn Bạch tuột do một vị bằng hữu của lão gia nhà ta tặng ." Trịnh phu nhân đột nhiên nhớ ra nói .

"Vậy đúng là tỷ bị dị ứng với thức ăn rồi ! Huân hương và son phấn hoàn toàn không liên quan ."

"Vậy ta phải làm sao đây ?" Trịnh phu nhân nhìn Hạ Tịnh Đình thấy gương mặt nàng rất nghiêm túc thì đã tin lời nàng nói .

"Cũng không đáng ngại lắm , tỷ chỉ cần về nhà uống nhiều nước , không gãi hay đụng chạm gì tới những nơi nổi mụn đỏ . Qua vài ngày thì tỷ dùng phấn để dưỡng lại da đồng thời nên uống sữa đậu nành nhiều vào . Đảm bảo với tỷ một thời gian sau da tỷ sẽ lại đẹp như xưa ." Tịnh Đình dặn dò Trịnh phu nhân xong thì tạm biệt .

Hôm nay Từ Huyền trở về nhà , người làm tỷ tỷ như Hạ Tịnh Đình đương nhiên vui mừng nên nàng nhanh chóng đi đến cổng thành đón Hạ Từ Huyền .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Ngoại Truyện Về Hạ Tử Thiên

Trong một căn phòng , một nam nhân ngồi yên lặng tay nắm chặt tay của nữ nhân nằm trên giường .

"Lan nhi , đến lúc thức dậy rồi . Nàng đã ngủ rất lâu , rất lâu rồi . Ta và Tiểu Diệp vẫn đợi nàng thức dậy để cả nhà chúng ta được đoàn tụ mà ." Hạ Tử Thiên cúi đầu vào tay Hạ Lan Quân nhỏ giọng nói . Nhưng Hạ Lan Quân vẫn nằm im lặng , hơi thở vẫn đều đều .

Hạ Tử Thiên nhớ lại lúc trước .

"Tử Thiên , huynh không nhận ra ta sao ?" Hạ Lan Quân một thân nữ trang hồng y đứng trước mặt Hạ Tử Thiên cười hỏi .

"Công chúa thứ lỗi , hạ quan chưa từng gặp qua người ." Hạ Tử Thiên mặt không đổi sắc cung kính nói .

"Ta là Hạ Lan Quân đây . Huynh đừng giả vờ nữa ." Hạ Lan Quân phồng má .

Một đạo thánh chỉ ban ra định ra hôn sự của Lục công chúa với học sĩ Hàn Lâm viện Hạ Tử Thiên làm kinh thành nổi lên nghị luận . Khắp nơi đều bàn tán xôn xao việc hoàng thượng đột nhiên ban hôn cho Lục công chúa với một học sĩ nho nhỏ thật sự là chuyện lạ .

Hạ Tử Thiên bắt đắc dĩ nhận lệnh . Hôn lễ diễn ra náo nhiệt , Hạ Lan Nhã lúc uống rượu mới buộc miệng nói ra chuyện ban hôn là do hấn và Hạ Lan Kiệt cùng nhau cầu xin mà thành .

"Tử Thiên , chàng nói xem , ta gả cho chàng lâu như vậy mà chúng ta vẫn chưa có hài tử ." Hạ Lan Quân ngồi chống cằm nhìn Hạ Tử Thiên đang ngồi xử lý công việc ở đối diện .

"Công chúa đừng lo , con cái là tùy duyên . Có duyên tự nhiên sẽ có ." Hạ Tử Thiên vẫn ghi chép đầu cũng không ngẩng lên trả lời .

"Tử Thiên , chàng nói nếu con chúng ta ra đời thì đặt tên gì đây ?" Hạ Lan Quân xoa nhẹ bụng , bụng nàng đã rất lớn cũng sắp đến ngày sinh rồi .

Hạ Tử Thiên đang ngồi ghi chép thì tay hơi khựng lại , sau đó y lấy ra một mảnh giấy viết ra hai cái tên rồi đưa cho Hạ Lan Quân .

Hạ Lan Quân nhận lấy xem rồi nàng cười vui vẻ rồi đi .

"Tử Thiên , cho ta đi cùng chàng đi . Chàng đi đến nơi đó nguy hiểm như vậy ta không yên tâm ." Hạ Lan Quân khóc nức tay áo Hạ Tử Thiên nhưng y kiên quyết không đồng ý .

Cũng lần đó , Hạ Tử Thiên được giao đi cứu trợ nạn dân . Nơi đó rất loạn , nạn dân bạo động . Nhóm người của Hạ Tử Thiên bị tấn công , tuy được bảo vệ nhưng y cũng bị thương không ít . Đúng lúc ấy có một người cầm gậy gỗ to đập xuống Hạ Tử Thiên , y nhắm mắt đợi vì biết có tránh cũng không kịp nhưng chỉ nghe tiếng gậy va đập lại không có con đau như trong dự kiến . Hạ Tử Thiên mở mắt thì thấy Hạ Lan Quân trên đầu chảy máu từ từ té xuống .

Hạ Lan Quân không yên tâm nên lén lút đi theo sau đoàn người cứu trợ , sự việc xảy ra nàng đã không tiếc mà đỡ một gậy đó .

"Thái y , công chúa sao rồi ? Sao mãi không tỉnh lại vậy ? Không phải ông nói nàng ấy không đáng ngại sao ?" Hạ Tử Thiên mất đồ ngầu nắm lấy thái y mà lắc .

"Tử Thiên , bình tĩnh đi . Đệ có lắc chết ông ấy thì Quân nhi cũng không tỉnh lại được . "Hạ Lan Nhã ôm Hạ Tử Thiên lời ra .

Thái y được thả ra nhanh chóng hành lễ rồi lui ra .

Hạ Tử Thiên vô lực ngồi bệch xuống đất . Đây là lần đầu tiên tất cả mọi người thấy Hạ Tử Thiên kích động tới như vậy . Không ai nói gì , cùng nhau ra ngoài để Hạ Tử Thiên một mình yên tĩnh . Đúng lúc đó , đứa trẻ được Hạ Tịnh Đình ôm đột nhiên vùng khỏi tay nàng , từng bước chập chững đi đến bên cạnh Hạ Tử Thiên rồi nhào vào lòng y .

"Tiểu Diệp , con tới gọi nương thức dậy đi . Chúng ta cùng đợi nương của con thức dậy chơi đùa với con được không ?" Hạ Tử Thiên ôm Tiểu Diệp đến bên giường , y hy vọng Tiểu Diệp có thể gọi cho Hạ Lan Quân tỉnh lại .

Nhưng ba năm trôi qua , Tiểu Diệp cũng được bốn tuổi . Hằng ngày khi trở về nhà thì Hạ Tử Thiên luôn ở bên cạnh trò chuyện với Hạ Lan Quân .

Hạ Lan Quân không có dấu hiệu tỉnh lại , Hạ Tử Thiên tuy được hoàng đế cho phép có thể nạp thiếp để duy trì huyết thống Hạ gia nhưng y vẫn như vậy , kiên trì đợi thế tử tỉnh lại không nạp thêm bất kỳ ai vào cửa .

"Lan nhi , nàng biết không ? Năm đó ta nhận ra nàng từ lần đầu gặp lại , ta rất vui mừng vì nàng là nữ nhi nhưng ta không dám kết thân với nàng vì chúng ta thân phận khác biệt . Căn bản là không thể nào tiến xa hơn , vậy ta nhận ra nàng để làm gì ." Hạ Tử Thiên cười khổ .

"Lan nhi , khi nghe thánh chỉ ban hôn ta đã rất vui mừng . Tuy ta luôn lạnh nhạt với nàng không phải vì ta không yêu nàng , mà vì ta không biết cách biểu đạt ra . "

"Lan nhi , nàng từng hỏi ta vì sao muốn đặt tên của nữ nhi là Tiểu Diệp . Ta lúc đó nói rằng do thuận miệng nhưng nàng có biết là ta hi vọng Tiểu Diệp sẽ xinh đẹp , tự do như một con bướm nhỏ được một bầu trời và đóa hoa lan chăm sóc che chở . Không phải nàng luôn nói rất thích cuộc sống tự do sao ? Vậy nên đến lúc phải thức dậy rồi Lan nhi . "

Chờ đợi thực sự là một dây vô . Nhưng chờ đợi người mình yêu thương thì đó là hạnh phúc , được chờ đợi vẫn tốt hơn không có ai để chờ và không có gì để đợi . Đó là điều mà Hạ Tử Thiên luôn nói với bản thân trong thời gian chờ thế tử tỉnh lại .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chương 28.2

Hạ Tịnh Đình rời khỏi cửa hàng lập tức đi đến thành đông . Khi đi ngang qua ngã ba thì nàng gặp một đám người tụ tập rất đông đang bàn tán chỉ trò gì đó . Tò mò nên nàng cũng dừng lại xem thử .

Đám người đó vây xung quanh một phụ nhân đang nắm lấy một đứa trẻ .

"Ta không có lấy túi tiền của thẩm , ta chỉ nhặt được thôi mà ." Đứa trẻ cố gắng vùng ra khỏi tay phụ nhân đó nói .

"Nhặt được ? Ngươi cho ta là kẻ ngốc sao ? Lần này không đánh cho ngươi tàn phế tên ta sẽ viết ngược lại ." Phụ nhân càng giữ chặt hơn .

Sau khi phụ nhân vừa dứt lời đã có một đám người đi lên , trên tay bọn họ đều là gậy gỗ . Đứa trẻ thấy vậy càng cố gắng vùng ra khỏi tay phụ nhân để thoát thân nhưng nó còn nhỏ sức yếu nên chỉ có thể nhìn đám người như hung thần đang từ từ tiến đến gần .

"Tiểu tử thôi , cuối cùng cũng để ta tìm được ngươi ." Hạ Tịnh Đình chen vào giữa vòng người đi đến chỗ đứa trẻ , nàng lấy tay nhéo tai đứa trẻ nói .

Phụ nhân và đám người cảm thấy còn đang ngạc nhiên thì Hạ Tịnh Đình đã nhanh chóng cốc vào đầu đứa trẻ rồi bẻ quặt tay nó ra sau lưng .

"Vị đại thẩm này , tiểu tử này đang bị phủ Quốc công tìm kiếm nên ta phải đưa nó lên quan phủ , thứ lỗi ta đi trước ." Hạ Tịnh Đình cười cười đang định đưa đứa trẻ đi thì bị phụ nhân đó gọi lại .

"Cô nương đây là muốn đưa nó đi đâu ? Hay ngươi với nó là đồng bọn ?" Phụ nhân đưa tay ngăn trước Hạ Tịnh Đình , đám người cảm thấy cũng vậy quanh nàng .

"Làm sao có thể chứ ? Ta là muốn đưa nó đến nha môn thôi . Trong tay nó đang giữ thứ quan trọng của Lâm thế tử phủ Quốc công nếu các vị đánh chết nó vậy chẳng phải là thứ đồ đó không tìm lại được sao ? Tình hình của Lâm thế tử thì có lẽ các vị cũng biết một chút đúng không ?" Tịnh Đình hạ thấp giọng nói với phụ nhân đó .

Phụ nhân nghe xong thì hơi hoang mang , tay cũng từ từ hạ xuống . Đúng lúc đó một con ngựa chạy đến khiến đám người tan rã , mỗi người chạy một hướng để tránh bị con ngựa đụng trúng . Tịnh Đình nhân cơ hội đó kéo tay đứa trẻ chạy nhanh về phía Đông thành .

Cả hai chạy đến một con hẻm nhỏ thì mới dừng lại . Tịnh Đình một tay chống vào tường một tay vịn lấy bên hông của mình , đứa trẻ thì trực tiếp ngồi bệch xuống đất mà thở hồng hộc .

"Tiểu Mộc đầu , để lại trộm túi tiền sao ?" Hạ Tịnh Đình cũng tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống tựa vào tường mà thở , chạy xa như vậy quả thực rất mệt mà !

"Tỷ , không có , để nhặt được đang định trả cho đại thẩm đó nhưng ai ngờ lại bị hiểu lầm như vậy chứ ." Tiểu Mộc đầu vội xua tay phủ nhận .

"Thật sao ?" Tịnh Đình hí mắt nhìn Tiểu Mộc đầu .

"Thật mà ."

"Được rồi , tỷ có việc đi trước đây . Tự mình về nhà đi . Cần thận chút nhé ." Tịnh Đình đứng dậy phui phui y phục rồi mới rời đi .

Tiểu Mộc đầu đứng đó nhìn theo Hạ Tịnh Đình đến khi nàng đã đi khuất tầm mắt thì nó mới xoay người định đi về nhà .

"Ngươi là ai ?" Tiểu Mộc đầu ngạc nhiên lùi về sau một bước ngẩng đầu hỏi người đang ôm hai tay tựa vào tường .

"Ta là ai không quan trọng , quan trọng là nếu ta đưa ngươi đi gặp phụ nhân lúc này , nói ra quan hệ của ngươi với cô nương đó . Không biết lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì nhỉ ?" Nam nhân khẽ mỉm cười nhìn Tiểu Mộc đầu nói , tuy lời nói bằng quơ nhưng đủ khiến tiểu Mộc đầu lo lắng trong lòng .

"Ngươi muốn gì chứ ?" Tiểu Mộc đầu tuy đã lo sợ nhưng vẫn cứng miệng hỏi ngược lại nam nhân kia .

"Ta chỉ muốn hỏi ngươi một vài chuyện thôi ." Nam nhân đó rời khỏi vị trí đi đến bên cạnh tiểu Mộc đầu nói .

Cửa thành Đông :

"Từ Huyền , bên này ." Hạ Tịnh Đình vẫy tay với một nam tử mặc y phục màu xanh nhạt đang đi xuống xe ngựa .

"Tỷ ." Hạ Từ Huyền nhanh chóng đi đến bên cạnh Hạ Tịnh Đình tươi cười gọi một tiếng .

Tịnh Đình ngược nhìn Từ Huyền đã cao hơn nàng cả cái đầu cũng lộ ra một nụ cười có lúm đồng tiền . Từ Huyền lớn lên rất giống đại Hạ Từ Thiên nhưng lại cười nhiều hơn đại ca của hắn .

"Đi thôi , cha nương đang đợi đệ đây ." Tịnh Đình thấy sắc trời không còn sớm nên giục đệ đệ mình .

Hai tỷ đệ của Hạ Tịnh Đình rời đi trở về nhà . Trên tường lầu đối diện đó có một nam tử thân mặc y phục đất tiền , vừa phe phẩy chiếc phiến nhìn xuống nơi Tịnh Đình và Từ đứng nãy giờ

Nhã vương phủ :

Mộc Tuấn Phong nửa ngồi nửa dựa trên ghế vừa bóc hạt dẻ vừa nói chuyện với đứa bé ngồi đối diện .

"Tiểu Mãn , con nói xem nếu cừu cừu tìm cho con một cừu mẫu thì con có vui không ?"

"Cừu mẫu để làm gì ạ ?" Tiểu Mãn miệng ngậm đầy hạt dẻ ngây thơ hỏi .

"Để sinh đệ đệ muội muội chơi với con ."

"Nhưng Tiểu Mẫn sắp có đệ đệ muội muội rồi, con không cần cữu mẫu đâu." Tiểu Mẫn bốc thêm một nắm hạt dẻ chuẩn bị để vào miệng thì bị Mộc Tuấn Phong nhanh tay đoạt lại.

Tiểu Mẫn bị đoạt hạt dẻ thì bắt đầu meo máo chuẩn bị khóc. Mộc Tuấn Phong lò đi ánh mắt của Tiểu Mẫn mà ngồi ăn nắm hạt dẻ vừa đoạt được.

"Tiểu Phong, tiểu tử thôi đệ lại ức hiếp Tiểu Mẫn nữa rồi." Mộc Tâm Bình một tay đỡ lưng một tay cốc vào đầu Mộc Tuấn Phong.

Mộc Tuấn Phong ném hạt dẻ lại vào đĩa, nhanh tay đỡ Mộc Tâm Bình ngồi xuống ghế rồi mới quay lại chỗ của hắn mà ngồi.

"Nhị tỷ, đệ là muốn tốt cho Tiểu Mẫn thôi, hạt dẻ ăn không tốt đâu." Mộc Tuấn Phong cười như hồ ly.

"Đệ thật là. Ma ma bà đưa thế từ ra ngoài chơi đi. Ta có việc cần nói với đệ đệ ta." Mộc Tâm Bình cười nói với ma ma thiếp thân.

Tiểu Mẫn không vui được ma ma đưa ra ngoài, trước khi đi còn với tay lấy cả đĩa hạt dẻ mới chịu đi.

"Được rồi, có chuyện gì mà đệ lại đến tìm tỷ vậy." Mộc Tâm Bình thối ly trà hỏi.

"Phụ thân bảo đệ mời đại tỷ và tỷ cùng đến Hạ gia cầu thân. Nhưng lúc này đệ đến nhà đại tỷ thì nha hoàn nói tỷ ấy đưa Tiểu Hùng đi cầu bình an ở chùa rồi mai mới về." Mộc Tuấn Phong lười biếng nói.

"Sao phụ thân lại không tự mình đến Hạ gia?" Mộc Tâm Bình đặt ly trà xuống ngạc nhiên hỏi.

"Phụ thân đưa nương đi lên miền bắc thăm họ hàng rồi."

"Ta có một câu muốn hỏi đệ."

"Nhị tỷ, tỷ nói đi."

"Đệ là thật lòng đồng ý hôn sự mà phụ thân sắp đặt sao? Như vậy không giống tính cách của đệ chút nào."

Mộc Tuấn Phong không trả lời Mộc Tâm Bình mà chỉ im lặng cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chương 28.3

Hạ Tịnh Đình cùng Hạ Tử Huyền đi về nhà, khi nàng vừa bước vào cửa thì một bóng dáng nho nhỏ chạy đến ôm lấy chân nàng.

"Cô mẫu, người về rồi." Tiểu Diệp ôm lấy chân Hạ Tịnh Đình ngẩng đầu nói.

"Tiểu Diệp sao vậy? Ai chọc cho Tiểu Diệp nhà ta không vui sao?" Hạ Tịnh Đình cúi người xuống bế đứa nhỏ lên cười hỏi.

Tiểu Diệp lắc lắc đầu nhỏ nhưng nước mắt thì cứ chực rơi ra. Hạ Tịnh Đình thấy khó hiểu đứa nhỏ Tiểu Diệp này rất hoạt bát lại ít khi khóc, hôm nay tại sao lại vậy chứ.

"Tiểu Diệp, nói cho cô mẫu nghe ai bắt nạt con?" Hạ Tịnh Đình không cười nữa mà nghiêm mặt hỏi, nàng nhìn ra Tiểu Diệp hôm nay rất lạ chắc chắn có chuyện gì đó.

Hạ Tiểu Diệp nhìn cô mẫu của bé nghiêm mặt thì bao nhiêu ủy khuất đều tuôn ra. Hạ Tiểu Diệp ôm lấy cổ Hạ Tịnh Đình khóc oà lên. Hạ Tịnh Đình dỗ cho con bé khóc, nàng bế Tiểu Diệp đi về phòng. Vào phòng rồi nàng mới để Tiểu Diệp ngồi xuống ghế sau đó lấy khăn giúp bé lau mặt.

"Cô mẫu, có phải do con không ngoan nên nương mới ngủ hoài không chịu dậy?" Hạ Tiểu Diệp ngắt quãng câu nói.

"Là ai nói chứ? Tiểu Diệp rất ngoan mà." Hạ Tịnh Đình ôm lấy Tiểu Diệp vỗ nhẹ vào lưng bé trấn an.

"Hôm nay khi đến nội học viện, phu tử có dạy câu nữ tử không tài mới là đức. Con mới hỏi phu tử nếu vậy thì tại sao nữ tử như thái hậu, hoàng hậu đều phải có tài đức học rộng hiểu nhiều." Hạ Tiểu Diệp nắm lấy tay áo của Hạ Tịnh Đình ngây thơ nói.

Hạ Tử Huyền đang uống trà bên cạnh khi nghe đứa trẻ Tiểu Diệp nói xong thì hắn phun cả nước trà trong miệng ra rồi cố gắng nhịn cười. Khóe miệng của Hạ Tịnh Đình giật giật.

"Vậy phu tử trả lời như thế nào?" Hạ Tử Huyền lấy tay lau lau vết trà trên y phục cố nén cười nhìn Tiểu Diệp hỏi.

"Phu tử phạt con chép câu đó năm mươi lần ." Hạ Tiểu Diệp phồng má .

"Chỉ vậy thôi mà con khóc lớn như thế sao ?" Hạ Tịnh Đình không tin chỉ vì chuyện nhỏ như vậy có thể khiến cho Tiểu Diệp khóc .

Hạ Tiểu Diệp cúi đầu , tay vân vê góc tay áo của Hạ Tịnh Đình . Sau một lúc bé mới nhỏ giọng nói .

"Con bị phu tử phạt nên Tiểu Kiện nhà Ngũ cửu cứ đi theo trâu con , con chỉ đẩy nhẹ một cái thì huynh ấy té xuống đất . Sau đó huynh ấy nói con là đứa có cha sinh không có mẹ dạy , nói vì con vừa ngốc vừa hung dữ như vậy nên nương con mới ngủ không chịu thức dậy ." Hạ Tiểu Diệp hít hít cái mũi nói .

Hạ Tịnh Đình nghe xong thì nhất thời im lặng nhưng Hạ Tử Huyền lại rất tức giận , đứa trẻ Tiểu Diệp này là hòn ngọc nhỏ của Hạ gia , tất cả người trong Hạ gia đều không nỡ nói nặng con bé một câu vậy mà hôm nay con bé cư nhiên bị khinh rẻ như vậy . Hạ Tịnh Đình thấy đệ đệ sắp nổi giận lớn thì ra hiệu cho Hạ Tử Huyền rằng Tiểu Diệp còn ở đây . Hạ Tử Huyền đành im lặng mà ngồi đó .

"Tiểu Diệp ngoan , con không cần để ý những người khác nói gì đâu , biết không ? Chỉ cần gia gia , tổ mẫu , phụ thân , cô mẫu và mấy vị thúc thúc , cữu cữu biết Tiểu Diệp rất ngoan là được rồi ! Còn về nương của con vẫn chưa thức dậy là do nương con không được khoẻ nên phải nghỉ ngơi , chỉ cần nương con khoẻ lại thì người sẽ thức dậy ngay thôi ." Hạ Tịnh Đình xoa đầu Tiểu Diệp nhẹ giọng nói .

Hạ Tiểu Diệp gật đầu , từ trước tới giờ cô mẫu luôn yêu thương bé nhất nên lời cô mẫu nói chính là sự thật .

"Cốc , cốc " đột nhiên có tiếng gõ cửa , Hạ Tử Huyền đứng dậy đi đến mở .

"Tứ tiểu thư ." Một nữ nhân khoảng hai mươi đứng ở cửa gọi một tiếng .

"Lam di nương , có việc gì sao ?" Hạ Tịnh Đình rời khỏi chỗ ngồi nhanh chóng đến bên cạnh diu nữ tử được gọi là Lam di nương .

Lam Phụng cười cảm tạ rồi nàng mới gấp gấp mà nói với Hạ Tịnh Đình . Hạ Tử Huyền thấy mình ở lại không tiện nên đưa Tiểu Diệp ra ngoài chơi , để lại không gian cho hai nữ nhân nói chuyện .

"Tứ tiểu thư , Tam gia chàng ấy hai hôm nay vẫn chưa về nhà ." Lam di nương gấp đến độ phát khóc nắm lấy tay Hạ Tịnh Đình .

"Ta biết rồi , tỷ trở về đi . Một lát nữa ta sẽ đi tìm huynh ấy về ." Hạ Tịnh Đình suy nghĩ một chút rồi vỗ nhẹ tay Lam di nương trấn an .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Chương 29

Y Xuân Viện

Hạ Tịnh Đình ngược nhìn tấm bảng phía trước của một kỹ viện mà lắc đầu . Sau khi nói chuyện với Lam di nương xong Tịnh Đình liền đi tìm A Thợ là gã sai vặt cho Tam ca của nàng đề dò hỏi , kết quả sau khi dụ dỗ lần đe dọa thì A Thợ cũng chịu nói ra nơi Tam ca nàng đang ở .

Phía trước Y Xuân Viện khá xôn xao nên Tịnh Đình đi vòng đến cửa sau . Thấy không có người nên nàng nhẹ nhàng lên vào trong , Tịnh Đình không biết phương hướng nên cứ đi xung quanh tìm kiếm .

"Cô nương , nơi này không phải nơi một người như cô nên đến . Nhanh chóng quay về đi ." Lúc Hạ Tịnh Đình vừa bước vào một gian lâu thì phía sau truyền tới một giọng nói.

Hạ Tịnh Đình liền tỏ ra bình thường xoay người lại nhìn người vừa nói chuyện . Đó là một nam nhân khoảng hai mươi tuổi , gương mặt tuấn tú , cao hơn nàng cả cái đầu .

"Công tử hiểu lầm rồi , tiểu nữ là người ở đây chỉ là đi mao xỉ rồi vô tình bị lạc thôi ." Hạ Tịnh Đình lấy khăn che miệng cười nhưng mắt nàng thì đảo qua lại để tìm đường thoát .

"Vậy sao ? Cô nương là người ở đây mà cũng bị lạc đường sao ?" Nam nhân đó cười cười tay sờ sờ cầm bày ra một bộ dạng vô lại .

"Tiểu nữ từ nhỏ phân biệt phương hướng rất kém nên bị lạc cũng không có gì lạ . Tiểu nữ đi này giờ cũng lâu rồi , phải trở về thôi . Xin công tử tránh đường ." Hạ Tịnh Đình căng thẳng nhưng vẫn không để lộ ra vẫn mạnh mẽ nói dối .

"Người đến là khách , chỉ bằng hôm nay bốn thiếu gia ta mời cô uống rượu . Như vậy Y Xuân cô nương sẽ không làm khó cô ." Nam nhân đó từ từ áp sát Hạ Tịnh Đình khiến nàng cứ đi lùi vào thành tường .

"Công tử khách sáo rồi nhưng tiểu nữ còn có việc đi trước . Tạm biệt ." Hạ Tịnh Đình lướt người qua khỏi nam nhân đó rồi cầm đầu mà chạy khỏi khu vực nguy hiểm .

Nam nhân đó chính là người Tiểu Mộc đầu gặp trong hẻm nhỏ Mộc Tuấn Phong . Mộc Tuấn Phong nhìn theo hướng Hạ Tịnh Đình chạy mà cười : tiểu nương tử của hần thật sự rất đáng yêu .

"Thiếu gia , thì ra cậu ở đây . Bây giờ chúng ta ..." Một gã sai vặt lật đật chạy tới nhìn Mộc Tuấn Phong hỏi .

"Ta đi đâu phải báo cho người biết sao ?" Mộc Tuấn Phong lạnh mặt hỏi , không còn là thái độ bồn chồn lúc này .

"Tiểu nhân không dám ." Gã sai vặt lập tức quỳ xuống run run nói .

Mộc Tuấn Phong không thèm để ý tới hần ta nhắc chân đi về phía đại sảnh của Y Xuân Viện .

Hạ Tịnh Đình chạy đến khi chắc chắn không có ai theo nữa thì mới dừng lại nghỉ mệt . Nàng vô tình thấy một a hoàn đi ngang qua , tâm tư vừa động Hạ Tịnh Đình bèn rút một cây trâm trên đầu xuống nhanh chóng tiến tới chỗ a hoàn đó .

"Đứng im , nhúc nhích hay hét lên thì đừng trách ta vô tình ." Hạ Tịnh Đình cố thay đổi giọng nói .

"Tha , tha cho ta đi . Ta không có tiền đâu ." A hoàn đó run run nói .

"Ta không cần tiền ."

"Vậy ngài tha cho ta , ta lấy thân trao đổi vậy ." A hoàn đó không biết do hoảng sợ nói nhầm hay nàng ta thật sự nghĩ vậy .

"Nói cho ta biết Hạ tam công tử đang ở đâu ?" Hạ Tịnh Đình nhin cười cố gắng nói .

"Hạ tam công tử . A ! Ngài ấy ở nhà gian phía đông lầu ." A hoàn đó suy nghĩ một lúc mới nhớ ra .

Hạ Tịnh Đình dùng tay đánh vào gáy a hoàn đó khiến nàng ta ngất đi , xong việc nàng xác định phương hướng rồi mới đi tìm Hạ Tử Quân .

Mộc Tuấn Phong nhàm chán ngồi xem ca múa , tay hần sờ sờ chiếc chuỗi hạt bằng ngọc đeo trên tay nếu Hạ Tịnh Đình ở đây sẽ nhận ra chuỗi hạt này cùng với chiếc của nàng giống nhau như đúc . Gã sai vặt vẫn đứng khúm núm bên cạnh , đầu cúi xuống nhưng khóe mắt vẫn nhìn chăm chăm Mộc Tuấn Phong .

Hạ Tịnh Đình đi vào đông lầu thì gõ cửa từng gian cho đến gian cuối cùng thì có một nữ nhân ra mở cửa . Hạ Tịnh Đình nhìn nữ nhân đó nhúm mày , nàng ta y phục không chỉnh tề đến cả búi tóc cũng lệch rõ ràng là đang làm chuyện không đáng hoàng .

"Cô nương , người là ai ? Tôi đây có việc gì ? Làm sao cô vào được đây ?" Nữ nhân đó kéo lại áo khoác liền tiếp đặt câu hỏi .

"Xuân nhi , ai đến vậy ?" Giọng nam nhân truyền ra từ trong phòng .

Hạ Tịnh Đình nghe tiếng nam nhân nói xong thì đen mặt , nàng trực tiếp gạt nữ nhân tên Xuân nhi đó ra đi nhanh vào phòng .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chương 29.1

"Chắc , Trương lão tướng quân và gia quyến cùng về kinh rồi . Xem ra lần này Trương gia chuẩn bị lại phong quang như xưa . " Hạ Lan Kiệt dựa vào ghế phe phẩy quạt nhìn xuống công thành nói .

Hạ Tử Thiên tay cầm ly trà nhỏ xoay xoay nhưng không uống , mắt y vẫn như trước không rời khỏi ly trà dường như y không nghe được những lời Hạ Lan Kiệt nói .

"Tử Thiên , người nói xem lần này chúng ta có phải sẽ có thêm kẻ địch không ? " Hạ Lan Kiệt thu mắt lại , tay cầm ly trà nhấp một ngụm nhìn Hạ Tử Thiên hỏi .

"Có thể . Nhưng ta khuyên người nên cẩn thận Trương gia , bọn họ có thể đối với người thân tuyệt tình thì thủ đoạn khi đối phó người ngoài tuyệt đối không nương tay ." Hạ Tử Thiên lơ đãng nói nhưng suy nghĩ của y đã quay ngược về rất nhiều năm trước .

"Tử Thiên , giúp nương lấy trứng gà nhé ." Trương thị tay ôm Hạ Tử Quân mới một tuổi vừa dỗ dành vừa cười nói với Hạ Tử Thiên đang tập viết chữ trước sân .

"Dạ nương ." Từ Thiên đặt bút trong tay xuống nhanh nhẹn chạy đến chuồng gà để lấy trứng .

Trương Tuyết đặt Từ Quân vào nôi rồi nhận lấy trứng mà Từ Thiên đưa sau đó nàng căn dặn Từ Thiên trông đệ đệ còn nàng đi vào bếp làm thức ăn . Từ Thiên ngồi cạnh nôi đùa với đệ đệ thì thấy một nhóm người đứng trước cổng nhà mình nên bé đi đến gần cổng .

"Các vị thúc thúc muốn tìm gì ạ ?" Hạ Từ Thiên đứng phía trong cổng hỏi ra .

"Tiểu tử , đây có phải nhà của Hạ Lâm không ?" Một nam nhân khoảng ba mươi tuổi , râu rậm nhìn Hạ Từ Thiên hỏi.

"Đúng vậy ạ " Hạ Từ Thiên gật đầu .

Nhưng khi Hạ Từ Thiên vừa gật đầu xác định xong thì bọn họ cũng xông vào nhà . Trương Tuyết nghe tiếng động lớn ở bên ngoài nên mới đi ra xem .

Những người đó gặp Trương Tuyết thì không nói hai lời lập tức bắt nàng lại đưa đến trước mặt một lão nhân đi cùng bọn họ . Có một người ăn mặc như hộ vệ lấy ra một chiếc ghế rồi phôi sạch sẽ sau đó mới mời lão nhân đó ngồi xuống .

"Nghịch nữ , hôm nay nếu ngươi không theo chúng ta về để nhận tội với Lý gia thì đừng trách ta cắt đứt quan hệ với ngươi ." Trương Sơn lớn giọng chỉ tay vào Trương Tuyết đang bị giữ chặt trước mặt mà nói .

"Phụ thân , người bỏ qua cho nữ nhi được không ? Con và Lâm ca cũng đã có hài tử , nếu bây giờ trở về chỉ là nỗi sỉ nhục của Trương gia thôi . Người cứ xem như đã gả nữ nhi đi rồi , có được không ?" Trương Tuyết vùng ra chạy đến quỳ dưới chân Trương lão tướng quân mà dập đầu .

"Nương , nương đứng dậy đi . Đầu nương chảy máu rồi ." Hạ Từ Thiên vừa khóc vừa cố ngăn Trương Tuyết nhưng nàng vẫn như trước tiếp tục dập đầu .

Hạ Từ Thiên chạy đến bên cạnh Trương lão tướng quân kéo tay áo ông ta van xin nhưng đổi lại chỉ bị hộ vệ bên cạnh ông ta đẩy ra ngoài , khiến Từ Thiên té xuống đất .

Trương Tuyết ngẩng đầu lên thì thấy nhi tử bị té nên đỡ Từ Thiên lên . Trương lão tướng quân vẫn lạnh mặt nhìn hai mẫu tử như thể đó là người xa lạ chứ không phải nữ nhi và ngoại tôn của lão .

"Nương , Hiền nhi về rồi này ." Hạ Từ Hiền chạy vào sân gọi lớn .

Tất cả những người có mặt trong sân đều nhìn sang . Trương lão tướng quân nhìn thấy Hạ Từ Hiền thì mặt càng đen hơn . Từ Hiền ngơ ngác nhìn những người đang ở trong sân không hiểu là đã xảy ra chuyện gì .

"Nương tử , ta ..." Hạ Lâm bỏ dở câu nói vì ngay lập tức đã bị đánh mạnh vào người .

Hạ Lâm ôm bụng lùi ra sau nhưng lại tiếp tục bị đánh khiến y té xuống đất . Hạ Từ Hiền chạy đến can ngăn một người hộ vệ khiến hắn đau quá vùng tay hất Từ Hiền ra xa . Trương Tuyết ôm chân Trương lão tướng quân van xin nhưng ông ta nhắm mắt không thèm để ý . Hạ Lâm bị một người đánh mạnh vào chân , lập tức mọi người nghe được tiếng xương bị đánh gãy . Hạ Lâm kêu lên một tiếng rồi ôm lấy chân .

"Từ Thiên , Từ Thiên huynh sao vậy?" Hạ Lan Kiệt quơ quơ chiếc phiến trước mặt Hạ Từ Thiên gọi .

"Không có gì , thời gian không còn sớm nữa ta phải trở về đây . Điện hạ cứ từ từ uống trà đi ." Hạ Từ Thiên lấy lại tinh thần , thu lại ánh mắt đứng dậy cáo từ Hạ Lan Kiệt rồi trở về nhà .

"Cho ta gửi lời hỏi thăm Tiểu Điệp nhé ! Nói với con bé khi nào rảnh rồi cứ cừ cừ tới thăm nó ." Hạ Lan Kiệt nói vọng theo .

Hạ Từ Thiên đi nhanh về nhà , y phải căn dặn lão tam một chút về Trương gia .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Chương 29.2

Hạ Từ Quân vỗ vỗ vào sau gáy cho đỡ đau đầu , y thậm cảm thấy may mắn vì có người đã làm phiền lúc này , bằng không thì y thật sự làm đến bước cuối cùng sẽ không thể cứu vãn cục diện .

Hạ Tịnh Đình nhìn Hạ Từ Quân cời trần nửa người đang ngồi trên giường thì im lặng . Hạ Từ Quân cũng nhìn muội muội mình sau đó là nhanh chóng kéo

chăn lên che chỗ còi trần , tuy huynh muội bọn họ sẽ không ngại nhưng ở đây hiện đang có người ngoài để tránh điều tiếng thì cẩn thận vẫn hơn .

"Tam ca , về nhà thôi . Hôm nay Từ Huyền trở về , đệ ấy muốn gặp huynh đấy ."

"Gặp ta ? "Hạ Từ Quân ngạc nhiên hỏi , lão ngũ lâu rồi chưa trở về nhà vừa trở về liền tìm y , rốt cuộc là có chuyện gì sao .

Hạ Tịnh Đình gật đầu rồi nhìn Hạ Từ Quân . Huynh muội hai người cứ mắt to nhìn mắt nhỏ như vậy cho đến khi bị tiếng nữ nhân đang đi vào phòng cắt ngang .

"Khụ , Xuân nhi nàng giúp ta tìm một bộ nam trang cho muội ấy đi ." Hạ Từ Quân nhìn nữ nhân tên Xuân nhi đó nói . Nàng ta nhìn Hạ Tịnh Đình một cái rồi sửa sang lại y phục đi ra ngoài .

"Tam ca , huynh mấy ngày rồi không về nhà Lam di nương rất lo cho huynh đó . Sau khi về huynh đến thăm tẩu ấy một chút được không ?" Hạ Tịnh Đình ngồi xuống ghế nhỏ trong phòng tự rót cho mình một ly trà .

Hạ Từ Quân nghe nhắc đến Lam di nương thì khuôn mặt trầm xuống không nói gì , không khí trong phòng nhất thời rơi vào yên lặng .

Y Xuân đi một lúc thì trở về trên tay mang theo một bộ y phục bằng vải thô , không cần hỏi cũng biết đây là y phục của gã sai vặt trong Y Xuân Viện . Hạ Từ Quân ra hiệu cho Hạ Tịnh Đình đi thay đổi y phục , nàng suy nghĩ một chút thì hiểu ra nên đi vào phía trong thay .

Sau khi thay xong thì Hạ Tịnh Đình bị Hạ Từ Quân đuổi ra bên ngoài đứng đợi . Nàng bểu môi nhàm chán khoanh hai tay trước ngực tựa vào cửa nhìn lên trời .

"Hạ tiểu thư , Y Xuân đã nghe Từ Quân nhắc tới cô nương nhiều nhưng hôm nay mới hân hạnh gặp mặt ." Y Xuân không biết từ lúc nào đứng trước mặt Hạ Tịnh Đình nhìn nàng cười .

"Bà chủ khách sáo rồi ! Ta chẳng qua chỉ là một cô nương bình thường không phải văn nhân hay đại hiệp gì , có gì mà hân hạnh khi gặp ta chứ ." Hạ Tịnh Đình hí mắt cười với Y Xuân nhưng nói chuyện lại không chút khách sáo . Không phải nàng xem thường kỹ nữ , chỉ là Y Xuân này mang lại cho nàng cảm giác không thoải mái , huống chi chính vì nàng ta mà tam ca mới lạnh nhạt với Lam di nương và đứa nhỏ chưa ra đời chứ .

"Hạ tiểu thư nói đúng , là Y Xuân nhanh nhẹn miệng rồi . Nhưng sau này vẫn hy vọng ta và Hạ tiểu thư sống chung hoà thuận ." Y Xuân nghe Hạ Tịnh Đình nói thì hơi ngán ra nhưng nàng ta rất nhanh khôi phục .

"Sống chung hoà thuận . Bà chủ lại đùa rồi , Tịnh Đình vẫn chưa muốn bán thân đến nơi phong hoa này làm đâu ."

"....." Y Xuân lần này thì thật sự nghẹn lời , ý nàng ta rõ ràng không phải vậy tại sao vị Hạ tiểu thư này lại cố tình không chịu hiểu chứ .

"Đùa với bà chủ Y thôi ! "Hạ Tịnh Đình nhìn mặt Y Xuân thì bật cười .

Sắc mặt Y Xuân vừa tốt lên thì câu sau của Hạ Tịnh Đình lại khiến nàng ta đỏ mặt .

"Nhưng ta cũng không hy vọng sẽ chung sống dưới một mái nhà với bà chủ Y . Huống hồ , Tam ca nhà ta đã có thê thất , sắp tới đứa nhỏ của họ cũng ra đời . Ta không muốn vì một người ngoài mà phá vỡ gia đình nhỏ của họ ." Hạ Tịnh Đình không cười mà lơ đãng nói , mắt nàng vẫn nhìn ra phía ngoài .

Y Xuân định trả lời thì Hạ Từ Quân mở cửa phòng đi ra . Hạ Từ Quân nhìn sang Y Xuân một cái nhưng không nói gì , sau đó lại đến quàng tay lên vai Hạ Tịnh Đình lôi nàng rời đi . Y Xuân cũng nhanh chóng đi theo sau lưng nhưng nhìn hai huynh muội họ lại khiến nàng ta hơi khó hiểu : bình thường huynh muội cho dù thân thiết đến đâu cũng không công khai quàng vai bá cổ như vậy , chẳng lẽ hai người họ không sợ người ngoài thù ghét chỉ trở sao ?

Một cho Y Xuân suy nghĩ sâu xa , huynh muội Hạ gia từ trước tới giờ luôn là vậy , hoàn toàn coi nhẹ lời người ngoài . Khi ba người đi đến đoạn ngã ba ngay đại sảnh thì Hạ Tịnh Đình đắm sâu vào người khác

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Chương 30

Hạ Tịnh Đình không để ý nên tại đoạn rẽ ở hành lang bị va vào một người đang đi đến khiến cả hai đều té xuống .

"Xin lỗi , xin lỗi ." Hạ Tịnh Đình theo quán tính bò dậy cúi đầu xin lỗi .

"Xin lỗi ? Người không có mắt hả ? Làm bẩn y phục của thiếu gia ta bị bắn rồi có thấy không ?" Gã sai vặt đi theo người bị Hạ Tịnh Đình đụng ngã chỉ vào nàng lớn giọng nói .

"Ta không cố ý, xin lỗi, hay là vị công tử này cứ đưa y phục cho ta. Ta giúp ngài giặt sạch." Hạ Tịnh Đình biết mình sai nên cũng không phản bác gì chỉ hướng vị chủ tử của gã sai vật nói.

"Giặt sạch? Ai biết người sẽ giờ trò quý gì với y phục của thiếu gia nhà ta." Gã sai vật vẫn tiếp tục nói.

"Vậy bộ y phục này của thiếu gia nhà người bao nhiêu, ta đền." Hạ Tịnh Đình cảm thấy khó chịu rồi, bọn họ rõ ràng thấy nàng mặc y phục của gã sai vật nên mới muốn ức hiếp nàng.

"Bán người đi vẫn không đền nổi." Tên thiếu gia này giờ im lặng đột nhiên mở miệng nói.

"Vậy các người muốn gì?"

"Bỏn thiếu gia ta thấy bộ dạng của người cũng không tệ. Bằng không người theo ta, ta sẽ bỏ qua cho người." Tên thiếu gia đó bộ dạng cột nhà vờn tay định chạm vào mặt của Hạ Tịnh Đình.

Hạ Tử Quân đang dựa cột xem muội muội mình sẽ giải quyết chuyện này như thế nào, khi thấy tên công tử kia định vô lễ với Hạ Tịnh Đình thì y định ra mặt nhưng thấy người bên kia hành lang đang rẽ đám người để đi tới chỗ Hạ Tịnh Đình, y lại mỉm cười khoanh tay trước ngực tiếp tục xem.

Mắt thấy tay của tên thiếu gia kia gần chạm vào mặt mình, Hạ Tịnh Đình chuẩn bị tháo khớp tay hắn ta thì một cây quạt che trước mặt nàng ngăn cản tay của tên thiếu gia kia. Hạ Tịnh Đình ngẩng đầu lên thì nhìn thấy người lúc này nàng gặp phía hậu viện của Y Xuân lâu, người kia cũng nhìn nàng cười rất tươi khiến tim Hạ Tịnh Đình nhảy lên một nhịp: Không phải là hắn nhận ra rồi chứ.

"Người là ai? Lại dám cản trở việc tốt của bỏn thiếu gia. Có biết ta là ai không?" Tên thiếu gia kia thấy có người cản đường thì rất khó chịu.

"Tiểu gia ta là ai đến lượt người hỏi sao? Người còn không biết mình là ai thì tiểu gia làm sao biết người là a cầu a miêu nào chứ." Mộc Tuấn Phong gõ gõ quạt vào lòng bàn tay nói, về mặt của hắn lúc này nhìn tên thiếu gia kia giống như nhìn tên ngốc.

"Người.... Ta chính là con trai của Trương thị lang, gia gia ta là Trương đại tướng quân." Tên Trương thiếu gia cứ người, người nửa ngày mới nói ra danh tính của cả nhà hắn.

"Trương thị lang" Mộc Tuấn Phong về mặt ngạc nhiên nhìn Trương thiếu gia khiến hắn vênh mặt.

"Sao, người sợ rồi đúng không?"

"Chưa từng nghe qua." Mộc Tuấn Phong nói ra một câu mà thiếu chút nữa Hạ Tịnh Đình đã đứng không vững, nàng lại nhìn hắn thì nhận được cái nháy mắt khiến nàng chợt dạ quay đầu đi: "Tên này rõ ràng là cố ý" trong vô thức Hạ Tịnh Đình liệt Mộc Tuấn Phong vào danh sách nhân vật nguy hiểm cần tránh xa, nàng cũng tự động xích ra một chút kéo ra khoảng cách với nhân vật nguy hiểm này. Mộc Tuấn Phong thấy hành động của nàng thì nhún mày nhưng vẫn không nói gì.

Trương thiếu gia nhìn thấy hai người đối diện giống như không quan tâm tới gia thế của hắn thì nổi giận: "Được lắm, người hôm nay không giải quyết được chuyện làm bỏn thiếu gia ngã và làm bẩn y phục của ta thì đừng hòng bước ra khỏi đây."

"Vậy người muốn thế nào?" Lần này là Mộc Tuấn Phong hỏi

"Một trăm lượng bạc và hắn quỳ xuống dập đầu xin lỗi ta." Trương thiếu gia chỉ vào Hạ Tịnh Đình nói, hắn chắc chắn rằng tiểu tử này không thể nào có một trăm lượng bạc được.

"Tiền thì ta có thể đưa nhưng bộ y phục này của người đáng giá vậy sao? Theo chất liệu và kiểu dáng thì nhiều lắm chỉ khoảng năm mươi lượng. Còn dập đầu xin lỗi thì miễn bàn." Hạ Tịnh Đình quan sát Trương thiếu gia đó từ trên xuống dưới mới nói.

"Chất liệu tầm thường, kiểu dáng lỗi thời. Có cho tiểu gia làm giẻ lau ta còn ngại nó bẩn tay." Mộc Tuấn Phong nhếch miệng cười nhìn Trương thiếu gia soi mói.

"Đây chỉ là y phục tạm thời, những bộ kiểu dáng thịnh hành bỏn thiếu gia đã đặt may rồi." Thấy vẻ mặt của Mộc Tuấn Phong thì Trương thiếu gia đỏ mặt giải thích. Nhưng không nói thì thôi đã nói thì lại làm cho xung quanh buồn cười, vốn dĩ có ai hỏi hắn tại sao mặc y phục lỗi thời đâu mà giải thích chứ.

"Người một nam nhân lại mặc y phục thịnh hành không thua kém nữ nhân, thật sự mở rộng tầm mắt." Mộc Tuấn Phong phì cười nói.

Trương thiếu gia nghe Mộc Tuấn Phong nói thì đỏ mặt, không nói gì trực tiếp tung ra một cước. Hắn ta dù thế nào cũng là xuất thân võ tướng thế gia nên thân thủ không hề yếu, Mộc Tuấn Phong không còn bộ dạng cả lo phát phờ nữa mà nghiêm túc đánh trả. Cả hai cứ như vậy đánh nhau khiến những người tụ tập xem trò vui phải giải tán để tránh bị vạ lây.

Mộc Tuấn Phong vừa đánh vừa che chở cho Hạ Tịnh Đình phía sau mình nên nhanh chóng bị đánh một quyền trúng mặt. Hạ Tịnh Đình thấy Trương thiếu gia đang đắc ý đề lộ ra sơ hở nên nhanh tay chụp lấy cánh tay của hắn ta bẻ quặt ra sau, sau đó mọi người nghe một tiếng "rắc" chỉ thấy Trương thiếu gia hất Hạ Tịnh Đình ra ngoài kèm theo một cú đập ngay bụng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Chương 30.1

Hạ Tịnh Đình ôm bụng lui ra sau, may mắn được Hạ Từ Quân đỡ mới không té xuống.

Hạ Từ Quân ôm Hạ Tịnh Đình vào lòng mắt nhìn nàng từ trên xuống dưới, sau khi xác định nàng chỉ bị một cú vào bụng thì y cảm thấy yên tâm hơn.

Trương thiếu gia ôm lấy cánh tay buông thõng của mình, hắn ta dữ tợn nhìn Hạ Tịnh Đình: "Tiểu tử nguoi được lắm, dám tháo khớp cánh tay của bản thiếu gia. Xem hôm nay ta làm sao dạy dỗ nguoi."

Vừa nói dứt lời hắn ta liền đánh tới chỗ của hai huynh muội Hạ gia. Hạ Từ Quân tuy nhìn thư sinh nhưng cũng không phải là kẻ yếu đuối, y để muội mình ngồi tựa vào tường còn y thì xông lên đánh với Trương thiếu gia đó. Không đánh thì thôi nhưng khi Hạ Từ Quân vừa ra tay đã khiến Trương thiếu gia ngạc nhiên, chiêu thức mà Hạ Từ Quân sử dụng cư nhiên là Trương gia quyền độc môn của Trương gia.

Trương thiếu gia chỉ có một tay nên không đánh lại Hạ Từ Quân, hắn ta nhanh chóng bị đánh cho không đứng dậy nổi. Sau khi đánh xong, Hạ Từ Quân đi đến chỗ muội muội mình ngồi nhưng khi đỡ nàng đứng dậy thì Hạ Tịnh Đình ho ra một búng máu. Hạ Từ Quân hoảng sợ nên ngồi xuống nhờ Mộc Tuấn Phong đỡ nâng lên lưng y nhưng bị Hạ Tịnh Đình từ chối.

"Nha đầu này, muội tỏ ra mạnh mẽ gì chứ. Nhanh leo lên, tam ca cũng muội về."

"Tam ca, huynh thấy chúng ta ngang nhiên đi ngoài đường như vậy nếu lỡ bị người có tâm đặt điều thì sao? Không phải là muội sẽ không gả đi được sao?" Trong hoàn cảnh căng thẳng mà Hạ Tịnh Đình nói ra một câu khiến Hạ Từ Quân và Mộc Tuấn Phong bật cười.

Hai người họ đều biết Hạ Tịnh Đình là đang làm dịu tình hình không muốn để họ lo lắng. Mộc Tuấn Phong cởi áo choàng trên người bao bọc Hạ Tịnh Đình lại, áo của Mộc Tuấn Phong rất lớn nên Hạ Tịnh Đình bị che khuất hết cả người. Sau đó Mộc Tuấn Phong giúp Hạ Tịnh Đình nằm trên lưng Hạ Từ Quân rồi rời khỏi Y Xuân Viện.

Hạ Từ Quân công muội muội mình đi nhưng sợ nàng còn khó chịu nên đi rất chậm, Hạ Tịnh Đình ghé đầu lên vai ca ca nhỏ giọng nói chuyện để trấn an y.

"Tam ca, chúng ta bây giờ rất giống lúc nhỏ. Muội đi đánh nhau, huynh sẽ là người công muội về. Thật muốn quay lại khoảng thời gian đó."

"Đúng vậy, nếu có nhị ca nữa thì gia đình chúng ta đã viên mãn rồi." Hạ Từ Quân cũng cười nói, lời vừa nói ra thì cả hai huynh muội đều im lặng. Hạ Từ Quân chính là nỗi bận tâm của cả nhà họ nên ở trước mặt phụ mẫu tất cả không hẹn mà cùng tránh nhắc đến tên Hạ Từ Quân.

"Tam ca, đứa nhỏ nhà chúng ta sắp ra đời rồi, huynh đã nghĩ ra tên cho nó chưa?" Hạ Tịnh Đình ghé đầu lên vai Hạ Từ Quân chuyển đề tài.

"Gọi nó là Tiểu Trạch." Hạ Từ Quân thoáng dừng lại một chút rồi nói.

"Tiểu Trạch, tên xấu như vậy? Huynh đổi tên khác đi." Hạ Tịnh Đình trề môi, đừng tưởng nàng không biết tam ca là tùy tiện nói ra cái tên này.

"Vậy muội đặt đi. Tên gì cũng được dù sao huynh sẽ không có ý kiến."

"Tam ca, tại sao huynh lại ghét thậm chí là có hận ý với Lam di nương như vậy? Tẩu ấy đã vì huynh làm rất nhiều chuyện rồi, có chuyện gì mà khiến huynh không chịu mở lòng với tẩu ấy?"

"Không có gì! Muội nghỉ ngơi đi, gần về đến nhà rồi." Hạ Từ Quân né tránh câu hỏi của Hạ Tịnh Đình một đường đi về nhà y không nói câu nào nữa.

"Đi tra danh tính những kẻ hôm nay đã đánh thương thiếu gia cho ta. Cho dù lục tung kinh thành cũng phải tìm bằng được bọn họ cho ta." Trương thị lang Trương Hải tức giận ra lệnh cho thuộc hạ. Nhi tử Trương Kiều này là con cầu khấn mà y và thê tử đã phải cố hết sức đi cầu khắp các chùa, y xem Trương Kiều như bảo bối vậy mà bây giờ lại bị đánh thành ra cái dạng này thì khác gì đem mặt mũi của y vứt sạch sẽ chứ.

Thuộc hạ của Trương Hải nhận lệnh đi điều tra.

"Đồng Cúc, nguoi nói xem Hạ tam thiếu với muội muội của y tại sao lại thân mật như vậy?" Y Xuân tựa vào gối mềm, tay nghịch một lọn tóc trước ngực hỏi nha hoàn thiếp thân của mình.

"Cô nương suy nghĩ nhiều rồi! Hai người họ dù sao cũng là huynh muội ruột sẽ không xảy ra chuyện gì được đâu." Đồng Cúc che miệng cười rớt một ly

trà đưa cho Y Xuân .

"Haizz , chỉ mong là vậy ." Y Xuân nhận ly trà thờ dài nói .

Cửa sau Hạ gia :

Hạ Tử Quân công Hạ Tĩnh Đình đi từ cửa sau về phòng để tránh bị người khác nhìn thấy . Khi vừa bước vào Thích Phong hiên của Hạ Tĩnh Đình thì y thấy một người đồ bụng đã lớn vượt mặt đi tới đi lui trước cửa phòng của Hạ Tĩnh Đình .

"Phu quân ." Lam di nương ngẩng mặt lên thì thấy Hạ Tử Quân đang đi vào , nhỏ giọng gọi một tiếng nhưng đôi lại chỉ là sự vô tình của Hạ Tử Quân .

Hạ Tử Quân không nhìn Lam di nương mà trực tiếp đi vào phòng . Lam Phượng cẩn nhẹ môi rồi cũng đi theo sau Hạ Tử Quân , nàng giúp Hạ Tử Quân vén chăn để y đặt Hạ Tĩnh Đình xuống giường .

"Tứ muội , muội sao vậy ?" Lam di nương dè dặt hỏi .

"Cô còn dám hỏi ? Nếu không phải cô nhiều chuyện nhờ muội ấy đi tìm ta thì sẽ xảy ra chuyện này sao ?" Hạ Tử Quân hất tay Lam di nương đang định chạm vào Hạ Tĩnh Đình lạnh giọng nói .

"Thiếp ..."

"Trở về chỗ của cô đi , sau này đừng làm phiền Đình nhi nữa . Ta không muốn cô lại khắc chết muội muội duy nhất của ta ."

"Tam ca , huynh nói gì vậy ? Là do muội muốn tìm huynh về không liên quan đến Lam di nương , sao huynh lại nặng lời với tẩu ấy chứ ." Hạ Tĩnh Đình tựa vào giường nắm lấy tay áo của Hạ Tử Quân nói .

"Lam di nương , tẩu đang có thai đi lại rầy bất tiện . Ta gọi Tiểu Thuý đưa tẩu về ." Hạ Tĩnh Đình nhìn Lam di nương cười giỡn hoà .

Lam di nương gượng cười rồi lui ra , mấy năm qua nàng đã cố hết sức rồi nhưng cuối cùng cũng chỉ đôi lại được hận ý và sự lạnh lùng của phu quân mình , như vậy có đáng không ? Nàng thật sự không biết làm sao mới có thể buông tay đoạn nghiệt duyên này .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Chương 31

Hạ Tử Quân bắt Hạ Tĩnh Đình nằm im trên giường nghỉ ngơi .

Hạ Tử Huyền ôm một đồng sách đi ngang Thích Phong hiên thì thấy Lam di nương đi ra từ đó nhưng đôi mắt đã đỏ lên . Hạ Tử Huyền gật đầu chào nàng , Lam di nương cũng chào lại rồi đồ bụng đi về viện của mình.

"Tỷ tỷ , tỷ về rồi à ?" Hạ Tử Huyền chạy vào phòng Hạ Tĩnh Đình lớn tiếng hỏi .

"Lão ngũ , yên lặng chút đi . Sẵn tiện đệ vào xem thử thương thế của tứ tỷ đệ đi " Hạ Tử Quân vừa uống trà vừa nói .

"Thương thế ? Tỷ bị thương sao ? Là ai làm thế ?" Hạ Tử Huyền nghe tỷ tỷ bị thương thì chạy nhanh đến bên giường bắt mạch , sau đó cậu thờ phào một hơi : may mắn tỷ tỷ không sao .

"Tỷ tỷ không sao , chỉ là lục phủ ngũ tạng bị chấn động nên phải tịnh dưỡng mấy ngày ."

"Không sao thì tốt rồi . Nghe nói đệ tìm ta , có việc gì không ?" Hạ Tử Quân chợt nhớ ra lúc này Hạ Tĩnh Đình có bảo lão ngũ tìm y .

"Tam ca , người đang có thai Lam di nương là thê tử mà huynh cưới vào ba năm trước sao ?" Hạ Tử Huyền ngồi vào bàn tự rót một ly trà cho mình .

"Đúng vậy ."

"Không đúng , không phải người đó sao ?" Hạ Tử Huyền lăm bằm về mặt khó hiểu nhìn ra bên ngoài .

"Có gì không đúng ? Người đó là người nào ?" Hạ Tử Quân nhướn mắt hỏi .

"Tỷ , tỷ có nhớ đêm trước ngày tam ca thành thân không ?" Hạ Tử Huyền không trả lời tam ca hẳn mà xoay đầu hỏi Hạ Tĩnh Đình đang nằm đọc sách

trên giường .

"Nhớ , hôm đó không phải chúng ta suýt bị bắt sao . Nguy hiểm như vậy sao tỷ lại không nhớ chứ ." Hạ Tĩnh Đình cười trả lời .

"Rốt cục là đệ đang nói gì vậy hả tiểu tử này ?" Hạ Tử Quân bực mình nhéo tai Hạ Tử Huyền .

"Không phải , chuyện là như vậy : hôm đó , tức là trước ngày đại hôn của huynh một ngày đệ và tỷ tỷ vì muốn xem mặt tẩu tử tương lai nên đã lên vào Lam gia ."

Ngày mùng bốn tháng bảy , ba năm trước , trước ngày đại hôn của Hạ Tử Quân :

Đệ và tỷ tỷ từ phía sau hậu viện Lam gia trèo tường vào bên trong nhưng do trời tối , mắt tỷ tỷ lại không tốt nên cả hai người bọn đệ bị lạc nhau . Đệ đi một lúc lâu thì đi vào một viện nhỏ , lúc đó trong viện đó truyền ra tiếng cãi vã nên đệ liền nấp vào nhánh cây trước cửa phòng nơi có tiếng cãi vã , do cửa phòng không đóng nên đệ thấy rõ mặt hai người bên trong . Một người là Lam di nương , người còn lại cũng rất xinh đẹp , hai người bọn họ cứ người một câu ta một câu như thế này :

"Lam Phượng , ta nói cho ngươi biết nếu hôm nay ngươi làm bại lộ chuyện của ta thì đừng trách ta hạ thủ vô tình ." Nữ nhân xinh đẹp kia nói .

"Yến Nhi tỷ tỷ , Hạ tam thiếu yêu tỷ như vậy , tỷ nữ lòng nào biến huynh ấy thành trò cười của cả kinh thành chứ . Huống chi Hạ gia tuy không phải danh môn thế gia nhưng cũng có chút tiếng tăm , nếu để họ biết tân nương bỏ trốn thì phụ thân phải làm sao đây ?" Lam Phượng lôi kéo nữ nhân Yến Nhi kia nói .

"Hắn ra sao ta mặc kệ , ta và Phí ca đã hẹn nhau rồi , hôm nay dù xảy ra chuyện gì ta cũng phải đi ."

Cả hai người họ lúi lúi kéo kéo ra đến tận ao sen trong viện , sau đó nữ nhân tên Yến Nhi kia muốn xô Lam di nương xuống nước nhưng không hiểu sao nàng ta lại trượt chân rơi vào trong ao , đệ rất muốn cứu mà Lam di nương đã nhanh hơn đệ một bước gọi người tới giúp . Đệ sợ bị lộ nên len lén chuồn đi trong lúc Lam gia hỗn loạn .

"Điều đệ nói ..." Hạ Tử Quân im lặng một lúc mới lên tiếng

"Là thật ." Hạ Tử Huyền khẳng định

"Vậy tại sao đến giờ đệ mới nói ?" Hạ Tử Quân như nổi điên lớn giọng hỏi

"Sau khi đệ quay về thì sư phụ đệ phải trở về nên đệ vẫn chưa kịp nói với huynh . Không lâu sau đó đệ nghe nói huynh đã biếm thê thành thiếp do đó đệ nghĩ huynh đã biết rồi . Cho đến hôm nay khi trở về đệ gặp Lam di nương mới cảm thấy lạ ." Hạ Tử Huyền chạy nhanh đến ngồi cạnh giường Hạ Tĩnh Đình , hắn vẫn là sợ tam ca phát hỏa lên người hắn thì rất nguy hiểm .

Hạ Tử Quân như người mất hồn rời khỏi Thích Phong hiên . Y không biết mình đi đến đâu chỉ tùy tiện tìm một nơi ngồi xuống suy nghĩ lại . Mọi ký ức về ba năm trước từng chút từng chút hiện về :

Tiểu cô nương mặc y phục đỏ hường y tươi cười nhưng trong mắt y chỉ có Yến Nhi bên cạnh cô nương đó .

Yến Nhi giận dỗi , tiểu cô nương đó giúp y tìm quà để xin lỗi .

Khi y đến Lam gia cầu thân , tiểu cô nương đó nấp sau tấm bình phong nhìn y cười nhưng trong nụ cười có chút mất mát . Y vẫn bỏ qua cô nương ấy chỉ nhìn về phía Yến Nhi nháy mắt .

Đêm động phòng hoa chúc , khi khăn được nhắc lên , khi thấy gương mặt trắng bệch của tiểu cô nương đó chứ không phải là Yến Nhi thì y như phát điên một đường chạy tới Lam gia .

Y hững hờ quăng bức hưu thư vào người nhưng Lam Phượng không khóc không nháo chỉ im lặng nhận lấy bức hưu thư .

Hạ Tử Quân ngồi thờ thẩn cho đến khi trời tối , ba năm qua hận thù y đối với nàng đã mất , sợ dĩ y luôn lạnh nhạt xa cách với nàng là do y trốn tránh tình cảm của mình , sợ rằng mình sẽ nhận ra mình yêu nàng , sợ sẽ có lỗi với Yến Nhi . Nhưng rốt cuộc thì sao ? Một sự thật được nói ra không khiến y nhẹ lòng mà chỉ tăng thêm cảm giác tội lỗi .

Hạ Tử Quân đi đến phòng của Lam di nương nhưng chỉ đứng bên ngoài nhìn vào .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Chương 32

Hạ Tử Quân bắt Hạ Tĩnh Đình nằm im trên giường nghỉ ngơi .

Hạ Tử Huyền ôm một đồng sách đi ngang Thích Phong hiên thì thấy Lam di nương đi ra từ đó nhưng đôi mắt đã đỏ lên . Hạ Tử Huyền gật đầu chào nàng , Lam di nương cũng chào lại rồi đỡ bụng đi về viện của mình.

"Tỷ tỷ , tỷ về rồi à ?" Hạ Tử Huyền chạy vào phòng Hạ Tĩnh Đình lớn tiếng hỏi .

"Lão ngũ , yên lặng chút đi . Sẵn tiện đệ vào xem thư thương thế của tứ tỷ đệ đi " Hạ Tử Quân vừa uống trà vừa nói .

"Thương thế ? Tỷ bị thương sao ? Là ai làm thế ?" Hạ Tử Huyền nghe tỷ tỷ bị thương thì chạy nhanh đến bên giường bắt mạch , sau đó cậu thờ phào một hơi : may mắn tỷ tỷ không sao .

"Tỷ tỷ không sao , chỉ là lục phủ ngũ tạng bị chấn động nên phải tịnh dưỡng mấy ngày ."

"Không sao thì tốt rồi . Nghe nói đệ tìm ta , có việc gì không ?" Hạ Tử Quân chợt nhớ ra lúc này Hạ Tĩnh Đình có bảo lão ngũ tìm y .

"Tam ca , người đang có thai Lam di nương là thê tử mà huynh cưới vào ba năm trước sao ?" Hạ Tử Huyền ngồi vào bàn tự rót một ly trà cho mình .

"Đúng vậy ."

"Không đúng , không phải người đó sao ?" Hạ Tử Huyền làm bầm vẽ mặt khó hiểu nhìn ra bên ngoài .

"Có gì không đúng ? Người đó là người nào ?" Hạ Tử Quân nhướn mắt hỏi .

"Tỷ , tỷ có nhớ đêm trước ngày tam ca thành thân không ?" Hạ Tử Huyền không trả lời tam ca hẳn mà xoay đầu hỏi Hạ Tĩnh Đình đang nằm đọc sách trên giường .

"Nhớ , hôm đó không phải chúng ta suýt bị bắt sao . Nguy hiểm như vậy sao tỷ lại không nhớ chứ . " Hạ Tĩnh Đình cười trả lời .

"Rốt cục là đệ đang nói gì vậy hả tiểu tử này ?" Hạ Tử Quân bực mình nhéo tai Hạ Tử Huyền .

"Không phải , chuyện là như vậy : hôm đó , tức là trước ngày đại hôn của huynh một ngày đệ và tỷ tỷ vì muốn xem mặt tẩu tử tương lai nên đã lên vào Lam gia ."

Ngày mùng bốn tháng bảy , ba năm trước , trước ngày đại hôn của Hạ Tử Quân :

Đệ và tỷ tỷ từ phía sau hậu viện Lam gia treo tường vào bên trong nhưng do trời tối , mắt tỷ tỷ lại không tốt nên cả hai người bọn đệ bị lạc nhau . Đệ đi một lúc lâu thì đi vào một viện nhỏ , lúc đó trong viện đổ truyền ra tiếng cãi vả nên đệ liền nấp vào nhánh cây trước cửa phòng nơi có tiếng cãi vả , do cửa phòng không đóng nên đệ thấy rõ mặt hai người bên trong . Một người là Lam di nương , người còn lại cũng rất xinh đẹp , hai người bọn họ cứ ngời một câu ta một câu như thế này :

"Lam Phụng , ta nói cho ngươi biết nếu hôm nay ngươi làm bại lộ chuyện của ta thì đừng trách ta hạ thù vô tình . " Nữ nhân xinh đẹp kia nói .

"Yến Nhi tỷ tỷ , Hạ tam thiếu yêu tỷ như vậy , tỷ nữ lòng nào biến huynh ấy thành trò cười của cả kinh thành chứ . Huống chi Hạ gia tuy không phải danh môn thế gia nhưng cũng có chút tiếng tăm , nếu để họ biết tân nương bỏ trốn thì phụ thân phải làm sao đây ?" Lam Phụng lời kéo nữ nhân Yến Nhi kia nói .

"Hắn ra sao ta mặc kệ , ta và Phí ca đã hẹn nhau rồi , hôm nay dù xảy ra chuyện gì ta cũng phải đi ."

Cả hai người họ lờ lờ kéo kéo ra đến tận ao sen trong viện , sau đó nữ nhân tên Yến Nhi kia muốn xô Lam di nương xuống nước nhưng không hiểu sao nàng ta lại trượt chân rơi vào trong ao , đệ rất muốn cứu mà Lam di nương đã nhanh hơn đệ một bước gọi người tới giúp . Đệ sợ bị lộ nên len lén chuẩn bị đi trong lúc Lam gia hỗn loạn.

"Điều đệ nói ..." Hạ Tử Quân im lặng một lúc mới lên tiếng

"Là thật ." Hạ Tử Huyền khẳng định

"Vậy tại sao đến giờ đệ mới nói ?" Hạ Tử Quân như nổi điên lớn giọng hỏi

"Sau khi đệ quay về thì sư phụ đệ phải trở về nên đệ vẫn chưa kịp nói với huynh . Không lâu sau đó đệ nghe nói huynh đã biếm thê thành thiếp do đó đệ nghĩ huynh đã biết rồi . Cho đến hôm nay khi trở về đệ gặp Lam di nương mới cảm thấy lạ ." Hạ Từ Huyền chạy nhanh đến ngồi cạnh giường Hạ Tĩnh Đình , hần vẫn là sợ tam ca phát hỏa lên người hần thì rất nguy hiểm .

Hạ Từ Quân như người mất hồn rời khỏi Thích Phong hiền . Y không biết mình đi đến đâu chỉ tùy tiện tìm một nơi ngồi xuống suy nghĩ lại . Mọi ký ức về ba năm trước từng chút từng chút hiện về :

Tiểu cô nương mặc y phục đỏ hường y tươi cười nhưng trong mắt y chỉ có Yến Nhi bên cạnh cô nương đó .

Yến Nhi giận dỗi , tiểu cô nương đó giúp y tìm quà để xin lỗi .

Khi y đến Lam gia cầu thân , tiểu cô nương đó nấp sau tấm bình phong nhìn y cười nhưng trong nụ cười có chút mất mát . Y vẫn bỏ qua cô nương ấy chỉ nhìn về phía Yến Nhi nháy mắt .

Đêm động phòng hoa chúc , khi khăn được nhấc lên , khi thấy gương mặt trắng bệch của tiểu cô nương đó chứ không phải là Yến Nhi thì y như phát điên một đường chạy tới Lam gia .

Y hững hờ quăng bức hưu thư vào người nhưng Lam Phượng không khóc không nháo chỉ im lặng nhận lấy bức hưu thư .

Hạ Từ Quân ngồi thờ thẫn cho đến khi trời tối , ba năm qua hận thù y đối với nàng đã mất , sở dĩ y luôn lạnh nhạt xa cách với nàng là do y trốn tránh tình cảm của mình , sợ rằng mình sẽ nhận ra mình yêu nàng , sợ sẽ có lỗi với Yến Nhi . Nhưng rốt cuộc thì sao ? Một sự thật được nói ra không khiến y nhẹ lòng mà chỉ tăng thêm cảm giác tội lỗi .

Hạ Từ Quân đi đến phòng của Lam di nương nhưng chỉ đứng bên ngoài nhìn vào .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Chương 32.1

Hậu viện Mộc gia

Mộc Tuấn Phi uống cạn một ly rượu , bực dọc đặt mạnh xuống bàn khiến chiếc bàn phát ra tiếng kêu .

"Tuấn Phi ca , huynh làm sao vậy ?" Trịnh Phiến Nhi ngồi đối diện nhanh chóng gạt ly rượu của hần .

"Ta không sao , không cần mọi người quan tâm ." Mộc Tuấn Phi chống một tay lên bàn để đứng dậy , tay kia lại lấy bầu rượu tiếp tục uống .

"Huynh đừng như vậy mà , có chuyện gì huynh nói với mọi người được không ? Không biết chừng mọi người có thể giúp huynh ." Trịnh Phiến Nhi lại một lần nữa đoạt lấy bầu rượu của Mộc Tuấn Phi đau lòng nhìn hần , nhẹ giọng hỏi .

"Mọi người không giúp được ta . Bọn họ đều ghét ta , họ đều coi ta là đồ thừa . Cho dù ta cố gắng thế nào , nỗ lực thế nào thì trong mắt họ ta vẫn không bằng tên phá gia chi tử kia ! Ta đã làm gì sai ?" Mộc Tuấn Phi đập tay xuống bàn lớn giọng nói .

"Huynh không làm gì sai , là do biểu cữu và biểu cữu mẫu không hiểu huynh thôi "

"Không , là ta sai . Ta sai vì đã đầu thai từ bụng một nha hoàn mà không phải là đại phu nhân . Nếu ta có được chỗ đứng trong Mộc gia thì ta sẽ không phải chịu ảm ức như vậy , nhưng ai giúp ta ? Không ai giúp ta cả , họ không coi trọng ta , họ coi thường xuất thân của ta ." Mộc Tuấn Phi nói như khóc gục xuống bàn .

"Tuấn Phi ca , mọi người tin huynh mà . Mọi người có thể giúp huynh ." Trịnh Phiến Nhi ôm lấy Mộc Tuấn Phi nói .

Do ở khoảng cách gần nên Trịnh Phiến Nhi nghe được Mộc Tuấn Phi lầm bầm : " Chỉ cần hần đắc tội Trịnh gia , chỉ cần hần thất hứa làm phụ thân mất mặt , chỉ cần có một người bên cạnh xúi giục hần , phá hoại hần . Khi đó phụ thân mới nhìn thấy ta so với hần tốt hơn rất nhiều ."

Trịnh Phiến Nhi nghe được thì ngẩn ra , sau đó nàng ta nhẹ sờ lên mặt Mộc Tuấn Phi nơi có một dấu bàn tay còn hằn lên rất rõ . Trịnh Phiến Nhi cho người đỡ Mộc Tuấn Phi về phòng còn bản thân nàng ta ở lại . Trịnh Phiến Nhi cầm lấy bầu rượu uống một hớp rồi ngẩng đầu nhìn trời suy nghĩ về những điều Mộc Tuấn Phi vừa nói .

Nhã vương phủ :

"Phong Nhi , ngày mai đệ chuẩn bị một chút cùng ta đi đến Hạ gia chào hỏi ." Mộc Tâm Bình gấp cho Mộc Tuấn Phong một miếng cá nói .

"Nhị tỷ , ngày mai sao ?" Mộc Tuấn Phong về mặt ngạc nhiên hỏi

"Ừ , có gì sao ? Đệ bận à ?" Mộc Tâm Bình gỡ xương cá , lại gấp cho Mộc Tuấn Phong một miếng .

"Không có , được rồi mai đệ đi cùng tỷ ." Mộc Tuấn Phong không phải không muốn đi , chỉ là tiểu nương tử tương lai của hắn hôm nay vừa bị thương chẳng biết đã giảm chưa , hắn không muốn làm phiền nàng nghỉ ngơi dưỡng thương .

"Đệ đó , đệ cũng không còn nhỏ nữa , sau khi thành thân xong thì giúp phụ thân công việc buôn bán của gia đình đi . Mộc gia sau này vẫn phải do đệ gánh vác đây ." Mộc Tâm Bình nhìn Mộc Tuấn Phong nhắc nhở .

"Công việc không phải có Mộc Tuấn Phi rồi sao ? Cha căn bản là không cần đệ phụ ." Mộc Tuấn Phong lười biếng nói .

"Mộc Tuấn Phi là người có dã tâm , đệ nghĩ nếu để hắn tiếp quản gia nghiệp thì cuộc sống sau này của đệ và nương sẽ thế nào !?" Mộc Tâm Bình gấp miếng cá cuối cùng cho Mộc Tuấn Phong rồi lau tay , nghiêng đầu nhìn hắn cười . Tuy nàng đang cười nhưng cũng là đang nhắc nhở đệ đệ này , những năm qua nương tuy không có làm gì có lỗi với Mộc Tuấn Phi nhưng Mộc Tâm Bình biết hắn ta luôn nghĩ là nương đã ép mẹ của hắn phải nhảy xuống giếng tự sát nếu sau này Mộc Tuấn Phi đạt được gia nghiệp thì cuộc sống của nương và đệ đệ nàng chắc chắn sẽ không tốt đẹp gì .

Mộc Tuấn Phong đương nhiên hiểu chuyện này nhưng nhìn nhị tỷ mình cười mà trong lòng hắn đột nhiên thấy may mắn , may mắn vì hắn đã sống lại , may mắn vì hắn đã giúp tỷ tỷ tranh thủ được mỗi lương duyên này , may mắn vì tỷ tỷ đã trưởng thành hơn năm xưa .

"Tỷ , đệ hiểu rồi . Chỉ là đệ muốn trêu tỷ thôi ." Mộc Tuấn Phong nở nụ cười xấu xa .

"Đệ tốt nhất là thu liễm lại một chút cho tỷ , nghe nói Hạ gia cô nương rất có chủ kiến , các ca ca của cô nương ấy lại nuông chiều muội muội này chỉ cần cô nương ấy không vừa mắt đệ muốn từ hôn thì lúc đó xem phụ thân có giúp đệ cạo đầu sẵn tiện ký danh gửi đệ đến Thiên Ân Tự làm hoà thượng không !?" Mộc Tâm Bình gõ vào trán Mộc Tuấn Phong một cái sau đó đưa khăn cho hắn , dặn dò một số chuyện cho ngày mai xong rồi nàng mới rời đi .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Chương 32.2

" Cốc , cốc ... "

Hạ Tịnh Đình mở mắt ra xoay người vỗ nhẹ vào lưng Tiểu Diệp , khi bé đã ngủ yên thì nàng mới xuống giường cầm lấy áo khoác vào rồi ra mở cửa .

"Tam ca , nửa đêm huynh tìm muội có chuyện gì không ?" Hạ Tịnh Đình dụi mắt ngáp một cái nhìn Hạ Tử Quân hỏi .

Hạ Tử Quân đứng ở cửa ngáp ngừng hồi lâu thì đưa cho Hạ Tịnh Đình một phong thư sau đó căn dặn nàng một chút rồi mới rời đi . Hạ Tịnh Đình mắt nhắm mắt mở nhận lấy thư gạt đầu nhưng căn bản là chỉ nghe tiếng được tiếng mất .

Hạ Tịnh Đình tiện tay đặt thư trên đầu giường , cời giày nằm xuống giường ôm lấy Tiểu Diệp tiếp tục ngủ .

Phủ Quốc công :

Lâm Thế Bân đứng trước bàn của Quốc công gia nghiêm túc nói : " Phụ thân , nhi tử muốn thành thân ."

Quốc công gia đang uống trà cũng bị dọa cho phun cả ngụm trà trong miệng : " Bân nhi , con nói gì ? Thành thân ?"

Lâm Thế Bân gật đầu .

" Là tiểu thư nhà ai mà lọt vào mắt của con thế ?" Quốc công gia hứng thú nhìn Lâm Thế Bân , nhi tử này của y thế nhưng lại mở miệng nói muốn thành thân .

" Là muội muội của Hạ Tử Thiên , Hạ Tịnh Đình " Lâm Thế Bân nói .

" Hạ Tử Thiên , là người ở Hàn Lâm viện , phò mã của lục công chúa ?" Quốc công gia nghĩ nghĩ rồi hỏi .

" Dạ đúng ạ ! Mẫu thân rất thích cô nương Hạ gia này , nhi tử nghĩ nếu con lấy nàng về thì không chừng sẽ giúp con kéo gần khoảng cách với mẫu thân

hơn." Lâm Thế Bân tuy bề ngoài tỏ ra nghiêm túc nhưng nội tâm vẫn là đứa trẻ muốn được tình thương của mẹ thôi.

Quốc công gia nghe nhi tử nói vậy thì cúi đầu suy nghĩ: y cũng từng nghe thuộc hạ báo lại rằng khi công chúa đến thôn trang nghỉ ngơi có gặp một tiểu cô nương nông gia, công chúa vì yêu thích đứa trẻ này nên nhận làm nghĩa nữ. Không lâu sau đại ca của tiểu cô nương đó thi đậu ra làm quan thì cả nhà họ cũng chuyển đến kinh thành, tuy ít gặp nhau nhưng công chúa vẫn để cho tiểu quận chúa đến tìm nàng kia chơi đùa.

"Bân nhi, con suy nghĩ như vậy không sai. Nhưng sau này con là người thừa kế chức vị quốc công gia này, thế tử của con là chủ mẫu tương lai nếu thân thể không được như biểu muội con, ít ra cũng là nữ nhi của quan viên nhất phẩm thì địa vị của phủ Quốc công mới không thể bị lay động được. Hạ gia tiểu thư này, xét về gia thế về tài về sắc đều không đáp ứng được." Quốc công gia đứng dậy đi đến bên cửa sổ, hai tay chắp sau lưng giọng nói không lạnh không nhạt.

"Nhưng..." Lâm Thế Bân muốn nói lại thôi.

"Nếu con thật sự thích cô nương ta thì không phải không thể cưới, chỉ là cô nương ta chỉ có thể làm thiếp." Quốc công gia xoay người nhìn Lâm Thế Bân nói.

"Con cứ về suy nghĩ cho kĩ đi, khi nào nghĩ xong thì đến tìm phụ thân. Phụ thân nhất định sẽ làm chủ cho con." Quốc công gia nhìn Lâm Thế Bân cúi đầu suy nghĩ thì vỗ vai hân.

Sáng hôm sau, Hạ gia:

"Phu nhân, có hai vị khách họ Mộc đến xin gặp người và lão gia ạ." Gã sai vặt chạy đến trước mặt Trương thị báo.

"Họ Mộc, người mời họ đến đại sảnh rồi nhanh đi tìm lão gia về." Trương thị đặt chiếc áo đang thêu dở xuống, chỉnh sửa lại y phục rồi đi về phía đại sảnh.

Mộc Tâm Bình cùng Mộc Tuấn Phong ngồi ngay ngắn trên ghế nhỏ giọng nói chuyện, khi thấy Trương thị đến thì đều đứng dậy hành lễ chào hỏi.

"Người hân là Hạ bá mẫu." Mộc Tâm Bình sau khi ngồi xuống thì cười hỏi Trương thị

"Đúng vậy, không biết phu nhân và công tử đây là...?" Trương thị cũng cười gật đầu

"Chất nữ là Mộc Tâm Bình, đây là đệ đệ Mộc Tuấn Phong. Hai người chúng ta là theo lệnh của phụ thân trước là đến đây thăm hỏi bá phụ bá mẫu, sau là cùng bàn về hôn sự của hai đứa trẻ." Mộc Tâm Bình là người thẳng thắn nên không vòng vo, trực tiếp nói ra danh tính và mục đích đến.

"Thì ra là nữ nhi của Mộc đại ca, phụ mẫu của con đạo này vẫn khỏe chứ?" Trương thị thấy Mộc Tâm Bình thẳng thắn nên cũng khá thích, nói chuyện cũng thoải mái hơn.

"Phụ mẫu của con sức khỏe vẫn tốt, hiện tại hai lão nhân gia đã đi thăm họ hàng nên mới bảo chất nữ đến đây. Mong là bá mẫu không trách chất nữ đường đột chưa hẹn mà đến."

"Sao có thể chứ. Ta vẫn lo là nhà con quên mất mối hôn sự này hoặc là không vừa ý Đình nhi nhà ta nên mới chậm chạp không nhắc tới chứ." Trương thị vui vẻ nói, nỗi lo của nàng cuối cùng cũng có thể bỏ rồi.

"Thật ra cha mẹ con đã muốn cho đệ đệ sớm thành gia lập thất nhưng lúc trước có một vị đạo trưởng nói nếu Phong Nhi thành thân trước hai mươi tuổi sẽ dễ khắc thế tử của đệ ấy. Vì vậy nên mới chậm chạp chưa đến bàn chuyện với bá phụ bá mẫu."

"Thì ra là vậy. Con là Phong Nhi đúng không?" Trương thị như chợt hiểu ra, nhìn Mộc Tuấn Phong hỏi.

"Đúng ạ!" Mộc Tuấn Phong nhẹ gật đầu trả lời. Một bộ dạng ngoan hiền.

"Ta còn chuyện cần nói với tỷ tỷ con, con ra ngoài đi dạo đi." Trương thị hài lòng gật đầu, nhìn thấy hân là một người trẻ tuổi ngồi ở đây cũng chỉ nhằm chán nên Trương thị mới bảo Mộc Tuấn Phong ra ngoài đi dạo.

"Đúng rồi, noi nữ nhân bàn chuyện, đệ vẫn là nên ra ngoài dạo đi." Mộc Tâm Bình nhìn ra đệ đệ của nàng là đang nhằm chán nên thuận theo ý Trương thị.

"Vậy diệt nhi xin phép." Mộc Tuấn Phong đứng dậy chào Trương thị rồi mới đi ra ngoài.

Mộc Tuấn Phong đi xung quanh một chút thì đến gần hoa viên, nói là hoa viên cũng không đúng nơi này trồng hoa thì ít mà trồng rau thì nhiều. Mộc Tuấn Phong bật cười, hân nhớ lúc nhỏ Hạ Tĩnh Đình rất thích trồng rau trồng hoa, hoa viên này có lẽ là thành quả của nàng. Mộc Tuấn Phong đi vào hoa viên thì nghe giọng trẻ con vui vẻ nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Chương 33

"Cô cô , đây là con thỏ sao ? Xấu như vậy ."

"Xấu sao ? Cô cô thấy đẹp lắm mà , con thật không biết thương thức ." Hạ Tịnh Đình bữu môi nhìn Tiểu Diệp nói , đây là con thỏ nàng vẽ theo phong cách của hiện đại nên đương nhiên không giống con thỏ thật rồi .

"Xấu thật đấy cô cô ." Tiểu Diệp chống cằm nhìn con thỏ trên tờ giấy trắng trắng chê bai .

"Được , vậy con thử vẽ cho cô cô xem đi ." Hạ Tịnh Đình đưa bút cho Tiểu Diệp .

Tiểu Diệp nhận lấy bút định vẽ xuống nhưng đột nhiên nhớ ra cái gì đó lại ngẩng đầu lên nhìn Hạ Tịnh Đình hỏi : " Cô cô , hôm nay người cùng Tiểu Diệp vào cung được không ?"

"Không được đâu Tiểu Diệp , nội cung là cấm địa trừ khi được cho phép bằng không người ngoài không thể vào đâu . Cô cô con lại chính là người ngoài đó đấy ." Hạ Tịnh Đình nhăn mặt nói . Không phải nàng không muốn đi , chỉ là từ khi thấy người kia và huynh muội của đại tẩu thì Hạ Tịnh Đình phần nào đã lờ mờ suy đoán ra được một chút về thân phận của mình . Mà những người trong cung thì đã thành tính hết rồi , nếu nàng vào cung chỉ cần dựa vào vẻ bề ngoài cũng có thể suy đoán ra nàng ít nhiều có liên quan tới hoàng thất . Vậy nên tốt nhất là không đi .

"Cô cô , đi đi mà ." Tiểu Diệp tỏ ra đáng thương .

"Không được mà Tiểu Diệp . A ! Cô cô nhớ ra tối qua tam thúc con có đưa cho ta một bức thư , bây giờ cô cô đi đọc thư đã . Tiểu Diệp tự chơi đi , lát cô cô quay lại nhé ." Hạ Tịnh Đình đánh trống lảng , nhanh chân xách váy chạy về phòng để tránh lại mềm lòng mà đồng ý thì nguy hiểm rồi .

Khi Hạ Tịnh Đình đi rồi Mộc Tuấn Phong mới lộ diện , hẩn tựa vào cây nhìn Hạ Tịnh Đình rồi đi cười khẽ .

"Thúc thúc xinh đẹp , thúc là ai vậy ?" Tiểu Diệp ngược mặt lên hỏi Mộc Tuấn Phong .

"Xinh đẹp ? Bé con à , thúc là nam nhân làm sao gọi xinh đẹp được ." Mộc Tuấn Phong hơi ngạc nhiên vì không biết đứa trẻ này đã đến bên cạnh hắn từ bao giờ nhưng cũng ngồi xổm xuống cười trả lời .

"Cô cô nói thấy người đẹp thì cứ nói đẹp thôi . Nhưng thúc là ai ? Tại sao lại ở đây ?" Tiểu Diệp nghiêng đầu vẫn tiếp tục hỏi .

"Thúc là cô phụ tương lai của con đấy ." Mộc Tuấn Phong nháy mắt cười .

"Cô phụ ? Tiểu Diệp không thích cô phụ ." Tiểu Diệp nhăn mặt nói .

"Tại sao Tiểu Diệp lại không thích ?"

"Tiểu Diệp nghe mấy người Tiểu Thuý nói cô phụ là người sẽ cướp cô cô , không cho cô cô ở chung với Tiểu Diệp , cũng không cho Tiểu Diệp ngủ cùng cô cô . Cô phụ là người xấu ." Tiểu Diệp càng nói mắt càng đỏ lên , biểu hiện như sắp khóc đến nơi .

Mộc Tuấn Phong đang bối rối chưa biết làm sao thì có một nha hoàn đi đến nên hẩn nhanh chóng rời đi , trước khi đi Mộc Tuấn Phong lấy từ trong thắt lưng ra một mảnh ngọc nhỏ hình hồ điệp đeo cho Tiểu Diệp rồi xoa đầu bé nhỏ giọng nói : " Cô phụ không phải là cướp đâu , sau khi thành thân xong thì Tiểu Diệp có thể đến nhà ta chơi với cô cô mà . Được rồi , có người tìm con kia cô phụ đi trước đây ."

Mộc Tuấn Phong đi trở về đại sảnh , lúc đi ngang qua hòn giả sơn thì gặp gã sai vặt đang đưa một mảnh giấy cho Hạ Tịnh Đình . Hạ Tịnh Đình đọc xong thì đi ra ngoài bằng cửa sau . Mộc Tuấn Phong tò mò liền bám theo sau nàng .

Hạ Tịnh Đình đi theo chỉ dẫn được viết trong giấy nhanh chóng đến một con hẻm nhỏ . Đến nơi thì đã thấy Lâm Thế Bản đứng đợi ở đó .

"Tịnh Đình , muội đến rồi ." Lâm Thế Bản nhìn Hạ Tịnh Đình cười .

"Lâm đại ca , huynh hẹn ta đến đây có chuyện gì không ?" Hạ Tịnh Đình đi đến đối diện Lâm Thế Bản hỏi .

"Tịnh Đình , gả cho ta được không ? Ta đã xin phụ thân để nạp nàng làm thiếp rồi , chỉ cần nàng gật đầu thôi . Tuy là thiếp nhưng địa vị của nàng sẽ không thua chủ mẫu đâu ." Lâm Thế Bản không vòng vo trực tiếp nói ra , lời nói nhẹ nhàng nhưng từng chữ giống như là ra lệnh cho đối phương vậy .

"Ha hã , Lâm đại ca huynh đang đùa sao ? Không vui tí nào đâu ." Hạ Tịnh Đình sau khi ngạc nhiên thì cười gượng hai tiếng xua tay nói .

"Ta nghiêm túc ." Lâm Thế Bản ép sát Hạ Tịnh Đình vào tường nghiêm túc nói .

"Lâm Thế Bản , ta nói cho huynh biết . Ta trước giờ chỉ xem huynh là bạn thôi những cái khác ta chưa từng nghĩ đến ." Hạ Tịnh Đình không cười nữa mà

cũng nói một cách nghiêm túc .

"Gã cho ta có gì không tốt ?"

"Ta thà làm thê tử của một người bình thường cũng không muốn làm thiếp của nhà giàu , huống chi ta không có tình cảm với huynh ."

"Nàng đừng có được đằng chân lân đằng đầu ." Lâm Thế Bản tức giận nói .

"Huynh nhìn kỹ miệng ta nói chính là KHÔNG BAO GIỜ ." Hạ Tịnh Đình định đi vòng qua Lâm Thế Bản để trở về nhưng lại bị lôi lại .

Lâm Thế Bản tức giận ép sát Hạ Tịnh Đình vào tường , một tay chống lên tường phía sau , một tay giữ chặt cổ tay Hạ Tịnh Đình không cho nàng rời đi .

"Nàng muốn cũng phải gã , không muốn cũng phải gã ."

"Lâm Thế Bản , huynh bỏ ta ra . Ta đã có hôn ước rồi , huynh không thể ép buộc ta được đâu ." Hạ Tịnh Đình cố thoát ra nhưng căn bản là yếu hơn Lâm Thế Bản nên chỉ tỏ phí sức .

"Hôn ước ! Tịnh Đình , nàng có thấy con đường này hôm nay thật yên tĩnh không ?" Lâm Thế Bản nhếch miệng cười ghé vào tai Hạ Tịnh Đình nói nhỏ .

Hạ Tịnh Đình không hiểu tại sao Lâm Thế Bản lại đột nhiên đổi đề tài nhưng suy nghĩ một chút thì mặt nàng tái đi .

"Nàng đúng là thông minh . Chỉ cần nàng thất tiết thì cho dù là có hôn ước hay không cũng phải gã cho ta . Làm thiếp !" Lâm Thế Bản cười lớn , hai chữ cuối cùng hẳn đặc biệt nhấn mạnh . Nhưng đột nhiên hắn bị kéo ra phía sau rồi bị đâm một cái vào mặt .

Mộc Tuấn Phong nhanh tay kéo Hạ Tịnh Đình ra phía sau mình , ngăn cách tầm nhìn của Lâm Thế Bản . Hạ Tịnh Đình ngẩng đầu lên nhìn nam nhân trước mặt , chỉ thấy một bóng lưng rất quen nhưng tạm thời nàng không nghĩ ra được là đã gặp ở đâu .

"Người là ai ? Không muốn chết thì cút ." Lâm Thế Bản xoa má giận giọng nói .

"Ta là vị hôn phu của cô nương này , người nghĩ ta có thể để người làm nhục nàng sao ?" Mộc Tuấn Phong vẫn nắm tay Hạ Tịnh Đình mặt lạnh trả lời .

"Không biết sống chết ." Lâm Thế Bản xông lên đánh nhau với Mộc Tuấn Phong .

Cả hai người đánh nhau không phân thắng bại , thấy thời gian không còn sớm nơi này lại nguy hiểm nên Hạ Tịnh Đình tìm được một gậy gỗ , lợi dụng Lâm Thế Bản lộ ra sơ hở nàng đánh mạnh vào gáy hắn khiến hắn ngã xuống bất tỉnh . Mộc Tuấn Phong dò hơi thở của Lâm Thế Bản sau đó đứng dậy nắm tay Hạ Tịnh Đình kéo đi .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Chương 33.2

Trời mưa như trút nước nên Mộc Tuấn Phong mới nắm tay kéo Hạ Tịnh Đình chạy đến chân tường thành trú mưa . Ánh sáng từ đèn lồng treo phía trên tường thành hắt xuống tuy không phải rất sáng nhưng cũng đủ để Hạ Tịnh Đình nhìn thấy những thứ ở cự ly gần .

Do bị ướt nên Hạ Tịnh Đình hai tay ôm lấy người ngồi xổm xuống , đột nhiên một chiếc áo choàng trùm lên người nàng . Hạ Tịnh Đình ngạc nhiên ngẩng đầu lên nhìn thì khiến nàng đỏ mặt nên lại cúi đầu xuống .

Mộc Tuấn Phong lấy áo choàng cho Hạ Tịnh Đình nên cả người đều bị ướt , nước mưa thấm vào y phục mỏng làm nó dán chặt vào người hắn đến nỗi có thể nhìn thấy cả cơ bụng phía sau lớp y phục . Thấy tai của Hạ Tịnh Đình đỏ cả lên thì Mộc Tuấn Phong cười cười .

"Trời chắc cũng sắp sáng rồi , đội công thành vừa mở chúng ta liền lập tức trở nhà ." Mộc Tuấn Phong ngồi cạnh Hạ Tịnh Đình nói .

"Ta chỉ lo nếu cha nương không tìm ta thấy thì sẽ lo lắng ." Hạ Tịnh Đình nắm lấy áo choàng quấn quanh người mặt vẫn nhìn xuống đất .

"Cô nương không lo nếu chuyện cô qua đêm bên ngoài bị lộ ra thì thanh danh bị hủy hoại sao ? Nếu nhà phu quân tương lai của cô không chấp nhận được rồi hủy hôn vậy cuộc sống sau này của cô sẽ như thế nào ?" Mộc Tuấn Phong nghiêng đầu nhìn Hạ Tịnh Đình hỏi . Cô nương bình thường nếu gặp chuyện như vậy sẽ khóc nháo lo cho thanh danh của mình nhưng tiểu nương tử của hắn lại chỉ sợ cha nương lo lắng .

"Thanh giả tự thanh , nếu chỉ vì chuyện này mà họ không điều tra kỹ đã lên tiếng hủy hôn thì đành chịu thôi . Như vậy chỉ chứng tỏ gia đình họ không hiểu lý lẽ , sau này nếu gã vào thì lỡ khi ta bị vu oan chẳng phải họ sẽ lựa chọn không tin ta sao !? Vậy thì tốt nhất không gã , đại ca ta từng nói nếu ta không gã được ra ngoài huynh ấy sẽ nuôi ta ." Hạ Tịnh Đình im lặng một lúc rồi nói .

"Nếu như nhà họ không hủy hôn do phu quân tương lai của cô là một tên phá gia chi tử , là một tên ác bá luôn đến kỹ viện thì sao ?" Mộc Tuấn Phong lại tiếp tục hỏi .

"Nếu thật sự như vậy thì xem như ta mệnh khổ đi , bất quá khi gả vào ta sẽ nạp thêm thiếp thất cho hần làm cho hần tỉnh táo mệnh vong vậy thì được giải thoát sớm . Ồ , nhưng sao ta lại phải nói với huynh nhĩ ." Hạ Tịnh Đình vui vẻ nói nhưng đột nhiên nàng nhớ ra mình hình như nói hơi nhiều rồi.

Hạ Tịnh Đình không phát hiện rằng nàng đối với nam nhân bên cạnh không có sự bài xích , trong lúc vô tình nàng lại có thể tâm sự với một người xa lạ nhưng tưởng chừng như cả hai đã từng quen biết từ rất lâu rồi .

Mộc Tuấn Phong nghe tiểu nương tử của hần nói xong thì thấy lạnh người , không ngờ nàng lại nghĩ được cả cách này để đối phó : thật sự nên suy nghĩ tới chuyện sửa lại cách gọi của những người ở Thanh thành rồi .

Bỗng nhiên bên tai vang lên tiếng hít thở đều đều , Mộc Tuấn Phong nhìn sang thì thấy Hạ Tịnh Đình đang tựa vào vai hần ngồi . Nhưng thấy có gì đó không đúng nên Mộc Tuấn Phong đưa tay sờ thử lên trán Hạ Tịnh Đình .

"Tịnh Đình , Tịnh Đình " Mộc Tuấn Phong lay gọi nhưng nàng vẫn không thức dậy .

* Kẹt* may mắn vừa lúc cổng thành mở ra .

Mộc Tuấn Phong đem Hạ Tịnh Đình bao bọc kín trong áo choàng rồi dùng tốc độ nhanh nhất ôm nàng chạy nhanh vào trong thành .

Lính gác cổng thành chưa tỉnh ngủ thì một bóng đen xẹt từ ngoài thành vào khiến hần bị dọa tới đứng im không dám nhúc nhích .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Chương 34

Phía chân trời đang có những tia nắng buổi sáng báo hiệu sắp bắt đầu một ngày mới . Nhưng ở trong thành thì không khí lại rất căng thẳng , quân địch đã đến chân thành rồi rất nhanh sẽ hạ lệnh công thành như vậy thì người dân trong thành và cả hơn bảy trăm quân lính thủ thành đều nguy hiểm .

"Tiểu Hạ , đệ đang sợ sao ?" Thường Thắng đưa nước rồi ngồi xuống cạnh Hạ Từ Hiên .

"Sợ !? Từ khi đệ quyết tâm ra chiến trường thì đã biết được sẽ có ngày đệ phải bỏ mạng ở đây nên việc gì phải sợ . Chỉ là đệ nghĩ nếu đệ chết rồi thì không thể nói tiếng xin lỗi với cha mẹ và huynh đệ muội thôi ." Hạ Từ Hiên nói xong thì ngửa đầu uống nước .

Thường Thắng im lặng vỗ vỗ vai Hạ Từ Hiên , y cũng không sợ chết chỉ sợ nương tử và đứa con sẽ sống sao nếu y chết đây . Trương tướng quân bọn hần từ khi biết thành này bị thất thủ thì cũng bỏ mặt không quan tâm đến , phó tướng tử trận chỉ còn lại các huynh đệ liều mạng giữ thành nhưng không có lương thực không có người lãnh đạo , quân địch thì như vũ bão kéo đến , hy sinh chắc là chuyện không tránh khỏi .

Đột nhiên phía ngoài thành truyền đến từng con chấn động , Thường Thắng và Hạ Từ Hiên cùng với những binh lính khác lập tức cầm kiếm lao đến cổng thành . Bọn họ đã thông nhất với nhau hôm nay khi trời vừa sáng sẽ quyết một trận sinh tử với kẻ địch nhằm kéo dài thời gian để cho những người dân còn lại trong thành nhanh chóng chạy vào rừng lánh nạn .

Hơn bảy trăm người điên cuồng chém giết , họ nhìn thấy đồng đội ngã xuống thì càng điên cuồng ra tay cũng mạnh hơn . Nhưng lấy bảy trăm địch hơn một ngàn thì không khác lấy trứng chọi đá .

"Thường đại ca ." Hạ Từ Hiên hét lên khi thấy Thường Thắng bị một kẻ ngồi trên ngựa chém bay đầu .

Nhìn thấy Thường Thắng ngã xuống , mắt Hạ Từ Hiên đỏ lên . Hạ Từ Hiên hét lên một tiếng thì xông đến cạnh tên kia để mặt cho hần chém vào vai , Hạ Từ Hiên không đợi tên kia hét ngạc nhiên thì đã nắm lấy hần lôi xuống ngựa sau đó dùng kiếm một chiêu cắt đầu hần xuống . Nhưng sau đó một con mưa tên bay đến giết cả quân địch lẫn quân của Cảnh Nguyệt .

Khi Hạ Từ Hiên ngã xuống trên tay vẫn nắm chặt sợi dây binh an mà lúc trước Hạ Tịnh Đình đã đeo lên cho hần khoé miệng nở một nụ cười , cho dù lần này là toàn quân đại bại nhưng dù sao hần cũng đã cố gắng hết sức coi như không phụ đất nước , không phụ những người thân đã yêu thương hần .

"Nhị ca , nhị ca ." Hạ Tịnh Đình giật mình ngồi bật dậy , khuôn mặt nàng trắng bệch trên người đã ướt đầm mồ hôi .

Hạ Tịnh Đình đột nhiên ngồi dậy dọa cho người ngồi bên cạnh giật mình rơi cả chậu nước trên tay .

"Muội tỉnh rồi ." Mộc Tâm Bình đỡ bụng đi đến bên giường của Hạ Tịnh Đình nhẹ nhàng hỏi . Tiểu đệ của nàng cả đêm hôm qua không về nhà , đến gần

sáng cả người ướt sũng lại ôm một cô nương về sau đó giục nàng gọi đại phu .Ồn ào cả canh giờ đến khi biết cô nương ấy đã hạ sốt hẳn mới chịu đi thay y phục nhưng lại không chịu nghỉ ngơi mà lập tức ra ngoài .

"Phu nhân đây là ?" Hạ Tịnh Đình nhận ra mình chỉ gặp ác mộng nên khi hoàn hồn lại thì nàng mới nhìn xung quanh .

"Ta là Mộc Tâm Bình , là vương phi của Nhã vương . Đây là vương phủ , mấy canh giờ trước muội được đệ đệ ta ôm về nhưng muội bị sốt cao nên chúng ta đành tự làm chủ để muội ở lại đây ." Mộc Tâm Bình cười nói .

"Đa tạ vương phi chiếu cố nhưng ta đã tốt hơn rồi nên xin phép trở về nhà , hôm khác sẽ đích thân đến cảm ơn vương phi ." Hạ Tịnh Đình gật đầu rồi , đây là vương phủ đó nàng còn chưa muốn dấy vào hoàng tộc đâu .

"Ta thấy hay là muội nghỉ ngơi một lúc nữa đi , ta đã chuẩn bị bữa sáng rồi muội dùng một chút nhé . lát nữa ta sẽ bảo quản gia đến nhà muội báo bình an để họ không phải lo lắng ." Trước khi đi tiểu tử kia đã dặn nàng phải giúp hắn giữ cô nương này lại , ít nhất cũng phải đến buổi trưa hãy cho nàng về nên Mộc Tâm Bình không còn cách nào khác là phải lên tiếng giữ người .

Thấy vị vương phi này cứng rắn muốn giữ người nên Hạ Tịnh Đình không biết làm gì hơn là đồng ý , nàng cũng cần thời gian để suy nghĩ khi trở về phải nói sao với người nhà . Mộc Tâm Bình thấy Hạ Tịnh Đình chịu nghe lời thì vui vẻ đi ra để nàng nghỉ ngơi .

Khi Mộc Tâm Bình đi rồi , chỉ còn một mình trong phòng Hạ Tịnh Đình ôm lấy chân ngồi im lặng . Giấc mơ vừa nãy quá chân thật , nàng giống như tận mắt thấy nhị ca Hạ Tử Hiền ngã xuống máu chảy khắp nơi , đây là lần đầu tiên trong gần mười năm qua nàng mới mơ thấy nhị ca nhưng con ác mộng này lại chân thật như vậy khiến Hạ Tịnh Đình đột nhiên dâng lên dự cảm không lành .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chương 35

"Cô thấy trong người sao rồi ? "Mộc Tuấn Phong đẩy cửa bước vào phòng trên tay cầm một gói điểm tâm .

"Cảm ơn huynh đã giúp ta ." Hạ Tịnh Đình đang ngồi ngắm người trên giường khi nghe tiếng của Mộc Tuấn Phong thì nàng nhìn hắn nói .

"Cô có suy nghĩ sẽ lấy thân báo đáp không ? Ta vẫn chưa có thể tử này ." Mộc Tuấn Phong nhếch miệng cười xấu xa đi đến ngồi lên chiếc ghế nhỏ cạnh giường Hạ Tịnh Đình sau đó đưa gói điểm tâm cho nàng .

"Xem như ta chưa nói gì đi ." Hạ Tịnh Đình nhận điểm tâm nhưng không ăn chỉ nhìn Mộc Tuấn Phong một cái rồi cúi đầu tiếp tục ngắm người .

"Sáng nay tên họ Lâm kia đã đến nhà cô đưa sinh lễ muốn cô làm thiếp cho hắn , may mà tiểu gia tới kịp lúc mới giúp cô bảo toàn được danh tiết ."

"Hạ lão gia , Hạ phu nhân , hôm nay ta đến đây là muốn cưới Tịnh Đình làm thiếp ." Lâm Thế Bân tùy ý ngồi trên ghế nhìn hai vợ chồng Hạ Lâm nói .

"Lâm công tử xem trọng là phúc của Đình nhi nhưng tiếc là Đình nhi từ nhỏ đã có hôn ước nên phận tình này của Lâm công tử Đình nhi không có phúc hưởng . Ngài vẫn là nên tìm người khác đi ." Hạ Lâm nén giận khách sáo trả lời Lâm Thế Bân .

"Ta và Tịnh Đình là thật lòng yêu nhau , Hạ lão gia không phải là muốn chia rẽ chúng ta chứ . Hôm qua hai người chúng ta đã tâm sự cả đêm nên hôm nay ta mới đến Hạ gia đưa lời hỏi cưới nàng ."

Hạ Lâm và Trương thị khi nghe Lâm Thế Bân nói thì khê biến sắc , nữ nhi bảo bối của họ làm sao có thể làm ra loại chuyện bại hoại này chứ ? Nhưng thật sự là Đình nhi đã cả đêm không về , chuyện này

"Lâm công tử , người bị Đình nhi đánh tới ngu người luôn rồi phải không ? Hay đầu người có vấn đề nên bị hoang tưởng . Rõ ràng Đình nhi ở cùng ta ngắm sao cả đêm thì nàng làm sao tâm sự được với người ." Mộc Tuấn Phong cười tới mê hoặc lòng người từ từ đi vào , sau đó hướng về hai vợ chồng Hạ Lâm cúi đầu chào . Nội tâm Mộc Tuấn Phong xấu xa nghĩ : hai người bọn ta cả đêm ở ngoài thành đêm mưa vậy cũng không phải là đang nói dối đâu nhỉ !?

"Lâm Thế Bân , người muốn tiểu gia đến nha môn cáo trạng người có ý đồ cưỡng hiếp nữ nhi nhà lành không ? Tối lúc đó mẫu thân người không đem người đánh cho tàn phế thì tiểu gia gọi người một tiếng ca ." Mộc Tuấn Phong hai tay đặt lên thành ghế , mặt đối mặt nhỏ giọng nói với Lâm Thế Bân .

Lâm Thế Bân trầm mặt , hắn không sợ ai chỉ sợ mỗi mẫu thân của hắn . Tên ẻo lả trước mặt lại dám lấy mẫu thân ra uy hiếp nên trong lòng Lâm Thế Bân âm thầm ghi nhớ , một ngày nào đó sẽ cho tên này nếm đủ đau khổ . Chuyện đã không thành vậy hắn cũng không phải miễn cưỡng để làm trò cười , Lâm Thế Bân đứng dậy phẩy tay áo bỏ đi .

Sau khi đuổi được Lâm Thế Bản đi thi Mộc Tuấn Phong mới giải thích rõ mọi chuyện với hai vợ chồng Hạ Lâm.

"Ngày mai con sẽ trở về nhà nhờ cha nương xem ngày tốt đưa sinh lễ tới để hỏi cưới Đình nhi, cho muội ấy vinh quang mà gả đến Mộc gia làm tứ thiếu phu nhân." Mộc Tuấn Phong trước khi đi đã kiên định hứa với nhạc phụ nhạc mẫu của hắn.

Mộc Tuấn Phong kể xong thì quan sát biểu cảm của Hạ Tĩnh Đình, hắn đương nhiên tự động lược bỏ mấy chỗ cần thiết để sau này tạo bất ngờ cho tiểu nương tử.

Lúc này đột nhiên có hạ nhân đi vào thông báo xe ngựa của Hạ gia đã đến cửa sau của vương phủ. Do đang bị sốt nên Hạ Tĩnh Đình bị Mộc Tuấn Phong lấy cớ để nửa ôm nửa dìu nâng đi ra chỗ xe ngựa.

Không ai biết khi xe ngựa của Hạ gia đến cửa sau vương phủ đã lọt vào tầm mắt của một người.

"Chủ nhân, Hạ Từ Thiên không phải người của thái tử sao? Sao bây giờ hắn lại bí mật gặp Nhã vương vậy?"

"Có lẽ nội bộ thái tử đang bắt đầu bị người của chúng ta làm cho lục đục rồi. Vẫn là nên đợi bọn họ triệt để trở mặt tàn sát lẫn nhau, lúc ấy ta sẽ đưa một tay lôi kéo Hạ Từ Thiên về."

"Lão Hạ, người nói xem tên ngốc lão ngô đang vui vì cái gì vậy?" Hạ Lan Kiệt nhàn nhả tựa vào ghế nhìn xuống nơi chiếc xe ngựa màu đen đang đậu gần cửa sau của Nhã vương phủ.

"Ngài ấy đang nghĩ sắp được chuyển đến Đông cung nên trong lòng vui vẻ." Hạ Từ Thiên vẫn cúi đầu xem sách.

"Sắp tới sinh thần của y rồi chúng ta thân là huynh đệ nên tặng cho y một món quà nhỉ!?" Hạ Lan Kiệt vui vẻ nói.

Hạ Từ Thiên gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Chương 36

Mộc Tuấn Phong vừa bước vào cửa thì một nha hoàn gấp gấp bảo hắn đến gặp phu nhân, nhìn vẻ mặt căng thẳng của nha hoàn đó khiến Mộc Tuấn Phong cảm thấy có gì đó không đúng.

"Phong nhi, đến đây." Mộc phu nhân vừa gặp Mộc Tuấn Phong lập tức kéo hắn ngồi cạnh.

"Có chuyện gì vậy nương?" Mộc Tuấn Phong rót một chung trà rồi thổi từ từ.

"Tiểu tử này con làm việc sao không biết kiểm chế vậy hả? Bây giờ gây họa rồi con bảo nương phải giúp con sao đây?" Mộc phu nhân đánh nhẹ vào vai nhi tử.

"Con gây họa gì chứ? Con ở kinh thành rất ngoan ngoãn để rước con dâu về cho người rồi còn gì." Mộc Tuấn Phong nhấp một ngụm trà.

"Con sao lại làm nha đầu Phiến Nhi kia mang thai hả? Còn nói không làm gì." Mộc phu nhân tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

"Phụt.... khụ...khụ... nương nói gì? Có thai? Con và Trịnh Phiến Nhi? Làm sao có thể?" Mộc Tuấn Phong phun cả trà trong miệng ra ho sặc sụa.

Mộc Tuấn Phong đột nhiên im lặng: quả nhiên bọn họ không đợi được nên ra tay rồi, cũng tốt sẵn tiện đem hai người bọn họ đặt dưới mắt để bọn họ chó cắn chó tự kiểm chế nhau đi.

Mộc Tuấn Phong im lặng suy nghĩ nhưng trong mắt Mộc phu nhân thì đây là hắn đang chột dạ nên im lặng, bà chưa kịp dạy bảo thì đã nghe một tiếng la chói tai xông thẳng vào phòng.

"Tên súc sinh Mộc Tuấn Phong, người bỏ ra đây cho ta. Người tưởng Trịnh gia ta không có ai đứng không? Phiến Nhi là biểu muội của người mà người cũng đánh chủ ý lên con bé, người rốt cuộc có phải người không?" Trịnh phu nhân cũng là biểu cô của Mộc Tuấn Phong hai tay chống hông, bộ dạng như người đàn bà chanh chua đứng la mắng trước cửa phòng của Mộc phu nhân.

Mộc Tuấn Phong cầm chén trà đứng tựa cửa nhếch miệng cười nhìn Trịnh phu nhân, lần này họ muốn mượn Mộc gia làm bàn đạp, cũng được thôi, vậy

thì để xem ai là người mất mặt nhất.

"Trịnh phu nhân, người mắng Phong nhi là súc sinh có phải người cũng không xem Mộc gia này ra gì không?" Mộc phu nhân là người bao che khuyết điểm, con bà sai thì chỉ có bà được dạy bảo vẫn chưa đến lượt người khác lên giọng đầu.

Trịnh phu nhân bây giờ mới nhận ra mình lỡ lời nhưng khi bà ta thấy bộ dạng không quan tâm của Mộc Tuấn Phong thì lửa giận lại bốc lên. Lúc này Mộc lão gia và Trịnh lão gia cũng đi đến, phía sau là Mộc Tuấn Phi và Trịnh Phiến Nhi.

Nhìn cục diện trước mắt Mộc Tuấn Phong cũng giữ nguyên vẻ mặt không quan tâm chăm chú thương thức trà chốc cho Trịnh lão gia tức giận tới thở phì phì. Mộc lão gia nhìn tiểu nhi tử thì lắc đầu, ông thật sự không biết thu thập cục diện hỗn loạn này như thế nào khi Tâm Bình bên kia vừa gửi thư tới nói Hạ gia đã chuẩn bị hồi môn cho nữ nhi xong rồi chỉ đợi Mộc gia làm đúng tục lệ nữa là được.

"Trịnh lão gia, Trịnh phu nhân hai người muốn công đạo? Nếu bây giờ ta nói ta và nữ nhi của hai người không có phát sinh kiểu quan hệ kia thì hai người cũng sẽ không tin đúng không? Vậy thì xem như tiểu gia đại phát từ bi, thu nhận cô nhi quả phụ này cũng được chỉ là...." Mộc Tuấn Phong sau khi quan sát một lượt thì mới cọt nhả lên tiếng.

Gân xanh trên trán Trịnh lão gia giật giật, Trịnh phu nhân thì ôm ngực như muốn ngất xỉu nhìn chằm chằm Mộc Tuấn Phong như muốn dùng ánh mắt lẳng trỉ hần: hần cư nhiên dám gọi nữ nhi của bọn họ là quả phụ, lời nói ra giống như đây là bọn họ van xin hần vậy.

"Chỉ là ta đã có hôn ước rồi, tiểu nương tử nhà ta muốn sắc có sắc muốn tài có tài nên ta không thể phụ nàng được. Nên biếu muội chỉ có thể đành làm thiếp thôi, nếu hai người không đồng ý vậy thì xem như ta không liên quan nữa nhé." Mộc Tuấn Phong lời nói nhẹ nhàng nhưng hàm ý trong đó khiến cho hai vợ chồng Trịnh gia tức đến muốn nhổ ra một ngụm máu.

"Ngày mừng ba, Di Hương Viện, Tiểu Đào Nhi, Trần tri huyện. Ăn vụng xong nhớ phải chùi mép nhé Trịnh lão gia." Mộc Tuấn Phong đi đến cạnh Trịnh lão gia cúi đầu nói nhỏ vào tai lão khiến mặt ông ta xám ngắt.

Đầu óc Trịnh lão gia xoay chuyển, dù sao cũng là một nữ nhi gả cho ai cũng là gả, hiện giờ nữ nhi ông ta đang mang thai sau này có khi đây là trưởng tôn của Mộc gia. Dựa vào quan hệ với Mộc gia thì chuyện kết giao với những vị phía trên sẽ dễ hơn, vẫn là hy sinh nữ nhi này vậy.

"Được, theo ý người." Trịnh lão gia cắn răng nói

Khuôn mặt Trịnh Phiến Nhi trắng bệch, thân thể lung lay như sắp ngã mà có Mộc Tuấn Phi kịp giữ tay nàng ta lại. Trịnh Phiến Nhi cắn môi nhìn qua Mộc Tuấn Phi thấy ánh mắt đau lòng của hần, nàng ta hít một hơi thâm hạ quyết tâm.

Mộc Tuấn Phong nhìn hai người bọn họ ở đó diễn tuồng bi thương thì cười khẩy một tiếng rồi bỏ đi, trước khi đi còn nói vọng lại một câu khiến hai vợ chồng Trịnh gia tức muốn nổ phổi. "À, ta quên nói. Trước khi tiểu nương tử nhà ta vào cửa thì ta sẽ không cho biếu muội danh phận gì đâu. Trưởng tôn của Mộc gia thì chỉ có do tiểu nương tử của ta sinh ra mới tính còn đứa trẻ này chỉ là ta tốt bụng nuôi dùm thôi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Chương 37

Buổi sáng, Hạ Tịnh Đình vừa vươn vai vừa ra khỏi phòng thì gặp Trương thị đang đi đến.

"Nương buổi sáng tốt lành." Hạ Tịnh Đình cười hi hi chạy tới ôm cánh tay Trương thị làm nũng.

"Con đã khoẻ hẳn chưa mà lại thức sớm như vậy? Bên ngoài sương lạnh mau vào trong phòng thôi." Trương thị yêu thương sờ sờ đầu nữ nhi rồi cùng nàng đi vào.

Vào phòng Trương thị phân phó cho Tiểu Đào đi lấy nước ấm giúp Hạ Tịnh Đình rửa mặt còn mình thì thay nàng chọn y phục.

"Nương, con đã khoẻ rồi. Hôm nay con định đến cửa hàng một chuyến sẵn tiện làm cho xong việc tam ca nhờ luôn ạ." Hạ Tịnh Đình ngồi trên ghế nhìn Trương thị đang chải tóc cho nàng.

Trương thị nghe nữ nhi nói định ra ngoài thì tay hơi dừng lại một chút, bà định nói gì đó nhưng nghĩ lại nữ nhi cũng lớn rồi qua mấy hôm nữa đã gả cho người ta, cho nàng chịu chút sóng gió để rèn luyện cũng tốt. Cuối cùng cũng chải tóc xong, Hạ Tịnh Đình khoác thêm áo choàng rồi mới dẫn Tiểu Đào đi đến cửa hàng.

Dọc đường đi Hạ Tịnh Đình nhìn thấy có nhiều người chỉ trỏ chủ tớ hai người rồi tùm năm tùm ba bàn luận, Hạ Tịnh Đình trong lòng nghi hoặc nên mặc kệ Tiểu Đào lôi kéo đi đến một quán ăn nhỏ ngồi xuống gọi hai bát mì.

"Người nói nàng ta dù sao cũng là nữ tử tại sao lại làm ra chuyện mất mặt như vậy được." Người ăn mì ất nói

"Còn phải hỏi sao , nàng ta là muốn một bước lên mây làm quốc công phu nhân nên mới không cần mặt mũi mà đi quyến rũ Lâm thế tử đấy ." Người ăn mì giáp ngó một vòng hạ giọng nói .

Nghe sơ sơ thì Hạ Tĩnh Đình đã hiểu đại khái là có tin đồn nàng muốn bay lên cành cao nên đi quyến rũ thế tử của phủ quốc công nhưng thất bại , sau đó để gỡ lại danh tiếng nên Hạ gia nàng nắm lấy một tên nam nhân nào đó bảo là vị hôn phu . Hạ Tĩnh Đình nghe xong thì suýt phun cả mì đang ăn , khó khăn lắm nàng mới không làm ra hành động khiếm nhã đó , Hạ Tĩnh Đình bị sắc mì nóng nên mặt đỏ mũi cũng đỏ cả lên , nàng oán hận trừng mắt nhìn bát mì .

Thấy tiểu thư ngơ ngác ngồi đó nhìn bát mì , đôi mắt và mũi đều đỏ lên khiến Tiểu Đào cảm thấy đau lòng ,nếu không phải tiểu thư cản lại thì nàng đã xông lên hỏi cho ra lẽ .

Bên này Hạ Tĩnh Đình đối mặt với miệng lưỡi của người ngoài , bên kia thì Hạ Tử Thiên phải ngồi yên chịu sự vui vẻ của vị thái tử gia này . Hạ Lan Kiệt cười đến là khoa trương khi nghe tin tức mà thuộc hạ báo lại ." Từ lúc ta biết nha đầu Tĩnh Đình đến nay đây là lần đầu tiên ta thấy vui đến như vậy đấy ."

"Điện hạ cần trọng lời nói ."

"Tử Thiên à , không phải ta vui khi người gặp họa đâu . Chỉ là nha đầu đó luôn ra dáng người lớn gặp chuyện đều tự mình giải quyết , bây giờ lại có tin đồn lớn như vậy ta thật sự muốn xem nha đầu đó sẽ giải quyết như thế nào thôi ." Hạ Lan Kiệt cười cười nhưng không buông lời trêu chọc nữa , y biết Hạ Tĩnh Đình là muối muối bảo bối của mấy tên quái nhân Hạ gia nếu y tiếp tục chọc không chừng ngày mai lại có tấu chương nặc danh kiến nghị y nên đi đến đâu đó rèn luyện .

Mộc Tuấn Phong tay xách hai vỏ rượu đi đến ngôi miếu hoang ngoại thành tìm lão bằng hữu uống rượu .

"Mộc tiểu đệ , người bây giờ phải cứ gọi là sung sướng nhỉ !? Sắp ôm được một nàng dâu nhỏ về thì giờ lại có thêm một mỹ nhân tặng kèm cả con trai . Người sướng nhất rồi ." Một người mặt mũi bị râu tóc che khuất chỉ để lộ ra hàm răng trắng bóng nhanh chóng cướp lấy một vỏ rượu của Mộc Tuấn Phong .

"Lão huynh thích thì cứ nhận vị mỹ nhân tặng kèm cả con trai kia đi . Nếu không phải hôm đó người lôi kéo ta uống rượu thì ta có dẫm vào vũng nước đục này không ." Mộc Tuấn Phong tùy ý ngồi xuống bậc thềm giữa đầu uống rượu .

Nam nhân râu xồm kia cười hắc hắc rồi cũng ngồi xuống bên cạnh Mộc Tuấn Phong .

"Ngày mai ta trở lại vùng biên ngoại rồi , nếu được thì ta sẽ cố gắng đến uống rượu mừng của người ."

"Trở về ? Sư phụ huynh có việc gì sao ?"

"Cũng không có gì , chỉ là sư phụ gặp được một thiếu niên có tư chất nên muốn ta trở về nhìn tiểu sư đệ này thôi ."

"Sư phụ huynh quanh năm đi nhặt xác ở chiến trường không mệt sao lại còn thích nhận đồ đệ lung tung nữa ." Mộc Tuấn Phong nằm xuống nền đá lạnh bầm .

Nam nhân râu xồm kia cũng chỉ cười lắc đầu tiếp tục uống rượu : sư phụ y quanh năm nhặt xác ở chiến trường nên mới nhặt được rồi cứu y một mạng , sư phụ từng nói chờ đến khi người về với cát bụi thì cũng có cái mà hành diện với các sư huynh đệ đã khuất nên y cảm thấy nhặt xác cũng không phải không tốt .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đầu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Chương 37.2

"Công chúa lần này người thật sự công khai đối đầu với quốc công gia sao ?" A Thi đứng bên cạnh nhẹ tay gõ mõ hạ thấp giọng hỏi .

Hạ Lan Như Nhi im lặng một chút rồi mới đứng lên đi đến bên bàn ngồi xuống ." Ta còn lựa chọn khác sao , mười tám năm nay ta nhìn cũng nhìn rồi nhưng lần này hẳn là muốn dung túng cho nghiệt tử kia huỷ hoại thanh danh của Đình nhi , ta có thể ăn chay niệm Phật chỉ vì muốn tích chút công đức , chọc lỗi lầm mà ta đã gây ra cho nữ nhi của mình . Nhưng nếu hẳn đã muốn chơi , vậy bốn cung chơi cùng hẳn ."

A Thi nhìn chủ tử nhà mình như vậy thì cũng ngầm cảm thấy vui mừng : Công chúa đã vì quốc công gia lo nghĩ ngày đêm giúp hắn thoát khỏi liên quan sau chuyện Thành vương tạo phản , vô tình lại hại tiểu thư của bọn họ phải lưu lạc bên ngoài , mấy năm nay thấy công chúa không lúc nào được vui nên nàng cũng mấy tý muối luôn lo lắng công chúa sẽ nghĩ quẩn nhưng bây giờ thì tốt rồi , phong phạm năm xưa của công chúa đã trở lại .

"Đúng rồi công chúa , nhị thiếu gia trở về rồi , lần trước ngài ấy còn tới tìm người nói có thứ tốt muốn tặng cho người đấy ." A Thi chợt nhớ ra nên mỉm cười nói .

Chân mày đang nhíu lại của Hạ Lan Như Nhi cũng giãn ra , trong mắt mang theo ý cười : " Thế Hoa vẫn hiểu thuận như vậy , đi , đến Hoa các mời nhị thiếu gia đến đây lâu rồi ta chưa gặp nó nên thấy hơi nhớ nó rồi . "

Vị nhị thiếu gia trong miệng hai người chính là thứ tử Lâm Thế Hoa sinh cùng ngày với Hạ Tịnh Đình , tuy là con trai của Phương di nương nhưng tính tình của hắn lại khác Phương di nương rất nhiều .

Khoảng hai khắc sau , một dáng người rất cao mặc y phục màu xanh tiến vào phòng hướng Hạ Lan Như Nhi hành lễ : " Mẫu thân khoẻ chứ ạ ? "

"Hoa nhi đến đây cho mẫu thân nhìn xem , sao lại gầy đi nữa rồi . Nơi đó khổ cực lắm đúng không ? " Hạ Lan Như Nhi nhìn Lâm Thế Hoa từ trên xuống dưới rồi nói .

Lâm Thế Hoa vừa cười vừa đi đến ngồi xuống bên cạnh Hạ Lan Như Nhi bóp vai cho nàng : " Cũng không khổ lắm ạ ! Chỉ là nơi đó loạn lạc , nạn dân lại nhiều nên hơi khó giải quyết cũng may là con chỉ tải quân lương chứ không phải là đưa viện quân đi cứu thành . "

"Làm khó con rồi . " Hạ Lan Như Nhi vỗ vỗ mu bàn tay của Lâm Thế Hoa .

"Mẫu thân đừng lo , nhờ người mà lần này con lập được một ít công trạng nên cũng được ban chức quan nhàn . Nhưng mà con cũng xin chuyển đến Bạch thành nhậm chức , sau này con không thể thường xuyên chép kinh thư cho người nữa . "

"Sao lại đi Bạch thành , ở kinh thành không tốt sao ? Hay con hận ta chuyện của di nương con . " Hạ Lan Như Nhi ngạc nhiên hỏi

Lâm Thế Hoa ngừng xoa bóp , chuyển cái ghế ra ngồi đối diện Hạ Lan Như Nhi : " Thế Hoa biết ơn người không hết sao có thể hận người được , chuyện của di nương tuy con rất đau lòng nhưng con cũng hiểu được ai đúng ai sai , nếu con hận cũng là hận ông ta không phải hận người . "

Phương di nương sau khi sinh Lâm Thế Hoa thì cơ thể bị tổn thương nên luôn ốm đau bệnh tật , dần dần Lâm quốc công sinh ra ghét bỏ nàng mà nhi tử của nàng ta lại là một đứa trẻ nhất gan . Phương di nương sau khi thấy tính tình con trai như vậy thì thường xuyên nhồi nhét vào đầu con trẻ ý nghĩ tranh giành , nếu thằng bé làm không tốt thì lại bị nàng phạt . Khi Lâm Thế Hoa lên mười thì Phương di nương không chống đỡ nổi nên ôm hận qua đời . Lâm Thế Hoa là thứ tử nay di nương lại qua đời vì thế chịu nhiều sự hắt hủi của cha hắn , nhà hoàn toàn sai vật cũng khinh thường vị tiểu thiếu gia này . May mắn hắn được mẫu thân thương yêu bằng không chưa chắc hắn sống được tới giờ .

Thấy sắc mặt Lâm Thế Hoa không tốt , Hạ Lan Như Nhi mới xoa đầu hắn trấn an . Hạ Lan Như Nhi biết đứa trẻ này nhiều tâm sự nhưng nó không muốn nói nàng sẽ không hỏi .

"Đúng rồi mẫu thân , lần này con đi Bạch thành sẽ thay người chăm sóc tỷ tỷ . "

"Tỷ tỷ của con không phải đều ở kinh thành sao ? "

"Là Hạ tỷ tỷ . " Lâm Thế Hoa hạ thấp giọng nói : " Con nghe được tin tỷ sẽ được gả cho Mộc gia ở Bạch thành nên con quyết định cùng tỷ ấy bồi đắp tình cảm . "

Khi hai người Hạ Lan Như Nhi và Lâm Thế Hoa nói chuyện xong thì cùng nhau dùng bữa , sau khi dùng cơm Lâm Thế Hoa cùng mẫu thân hắn đi tản bộ vừa vận chạp mặt Lâm Thế Bản .

Nhìn thấy Lâm Thế Hoa và mẫu thân mình thân nhau như vậy khiến trong lòng Lâm Thế Bản dâng lên một cảm giác ganh tị . Hắn cứ đứng đó nhìn chăm chăm cho tới khi hai người kia đi khuất thì mới thu hồi tầm mắt xoay người rời đi .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Nông Nữ Đấu Hào Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.